

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 84 ■ Τ.Κ. 114 72 ΑΘΗΝΑ ■ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2022 ■ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 663 ■ 2,50 ΕΥΡΩ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

πρός τήν μαθητιῶσαν νεολαίαν τῆς Πόλεως καί τῆς
Ἰμβρου ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2021-2022

Ἐλλογιμώτατε κύριε Συντονιστά Ἐκπαίδευσης,
Ἐλλογιμώτατοι ἐκπαιδευτικοί,
Φίλοι ἀπόφοιτοι τῶν Λυκείων μας,
Ἀγαπητοί μαθητές καί ἀγαπητές μαθήτριες

Μέ τή λήξη τῶν μαθημάτων, ξεκινᾷ γιά ὅλους ἐσᾶς μία περίοδος
πό ἡρεμῆ καί ξεκούραστη. Σίγουρα ἔχετε ἐργασθῇ ἐντατικά καθ’
ὅλο τό σχολικό ἔτος 2021/2022, τό ὁποῖο κύλησε χωρίς τοὺς γνω-
στοὺς περιορισμούς καί τίς δυσκολίες τῆς πανδημίας τοῦ κορ-
νοϊοῦ Covid-19.

Γνωρίζετε καλλίτερα ἀπό τόν καθένα, ὅτι ἡ διδασκαλία καί
ἡ μάθησις εἶναι πολύ ἀπαιτητικές διαδικασίες. Προϋποθέτουν,
πέρα ἀπὸ τήν ἐντατική ἐργασία, καί μιᾶ θετική στάση ἀπέναντι
στά ιδεώδη τῆς παιδείας, ἀγάπη γιά τά γράμματα καί πίστη ὅτι
ἡ γνώση καί ἡ ἐπιστήμη ἀποτελοῦν κεντρικό παράγοντα στήν
πρόοδο τῶν κοινωνιῶν.

Στά μηνύματά μας πρὸς ἐσᾶς κατὰ τήν ἐναρξή καί λήξη τοῦ
σχολικοῦ ἔτους, πάντοτε ὑπενθυμίζουμε ὅτι ὑπάρχουν ὑψηλές
ἀξίες, οἱ ὁποῖες δίνουν κατεύθυνση καί νόημα στή ζωή μας. Τίς
ἀξίες αὐτές, κάθε γενεά τίς παραλαμβάνει, ὡς πολύτιμη κληρο-
νομία καί παρακαταθήκη, καί ὀφείλει νά τίς καλλιεργῇ γιά νά
διασώσῃ τήν ταυτότητά της. Στόν δικό μας πολιτισμό, αὐτές οἱ
ἀξίες συνδέονται μέ τήν Ὁρθόδοξη Παράδοση, στόν πυρήνα τῆς
ὁποίας βρίσκεται ἡ ἀλήθεια ὅτι ἡ πίστις στόν Θεό εἶναι ἀχώριστη

ἀπὸ τήν ἀγάπη γιά τόν συνάνθρωπό μας. Πρό-
κειται, φυσικά, γιά ἀρχές, οἱ ὁποῖες ἔχουν πα-
νανθρώπινη ἐμβέλεια, βρίσκονται πίσω ἀπὸ τίς
μεγαλύτερες κατακτήσεις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καί
τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, καί ἀποτελοῦν
σταθερή βάση γιά τήν πορεία πρὸς ἓνα μέλλον
χωρίς βία καί ἀδικία, γεμάτο ἀλληλεγγύη καί
εἰρήνη.

> ΣΕΛΙΔΑ 2

ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

ΤΑ ΑΚΡΑΙΑ ΣΕΝΑΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΚΡΑΙΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΥΝ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δυστοίχες είναι οι προβλέψεις για τον χειμώνα που έρχεται ακόμη και για τους πιο αισιόδοξους. Στην Αθήνα και στο κυβερνητικό επιτελείο ο «πονοκέφαλος» έχει να κάνει με τις αυξήσεις των τιμολογίων του ρεύματος και την ακρίβεια από τις ανατιμήσεις στα καύσιμα.

Την ίδια στιγμή «μαύρα» είναι τα μαντάτα και από την Ευρώπη καθώς η αύξηση των τιμών στο φυσικό αέριο βγάζει από το συρτάρι «ακραία» σενάρια.

Οι προβλέψεις της Κομισιόν για πληθωρισμό στην Ελλάδα στο 8,9% για το 2022 δείχνουν πως τα επίπεδα των τιμών θα παραμείνουν υψηλά και το δεύτερο εξάμηνο του έτους. Ενθαρρυντικό ωστόσο είναι το στοιχείο που δείχνει ότι η ανάπτυξη ανεβαίνει στο

4% και δίνει περιθώρια για ανάσες. Η Κομισιόν εκτιμά ότι οι οικονομικές συνθήκες θα είναι πολύ δύσκολες το επόμενο εξάμηνο και το 2023. Στην κυβέρνηση έχουν διατηρήσει απόθεμα στο «κουμπαρά» 40 δισ. ευρώ για τις δύσκολες μέρες που έρχονται και θα δώσουν έμφαση στην υλοποίηση στοχευμένων και προσωρινών μέτρων.

Την ίδια στιγμή το προσχέδιο του σχεδίου έκτακτης ανάγκης της Κομισιόν, που είδε το φως της δημοσιότητας, παραπέμπει σε ταινίες επιστημονικής φαντασίας καθώς περιλαμβάνει μέχρι και κριτήρια για την επιβολή δελτίου στο φυσικό αέριο, περιορισμό στην ψύξη και στη θέρμανση αλλά και ενεργειακή αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.

Στην Ελλάδα παρατηρούν με ψυ-

χραιμία τις εξελίξεις και ετοιμάζονται να δώσουν έμφαση στη μεγαλύτερη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη και LNG. Σύμφωνα με το σχέδιο της ΔΕΗ προβλέπεται αύξηση της ηλεκτροπαραγωγής από λιγνίτη από 5 σε 10 τεραβατώρες σε ορίζοντα δώδεκα μηνών. Η απολιγνιτοποίηση μετατίθεται από 1 - 2 χρόνια αργότερα, ενώ από Σεπτέμβριο μπαίνει σε δοκιμαστική λειτουργία και η ολοκλήρωση μονάδα της Πτολεμαΐδας. Ταυτόχρονα, εντατικοποιείται η εξόρυξη λιγνίτη σε παλιά και νέα ορυχεία (π.χ. Αχλάδα, Βεύη), με στόχο η συμμετοχή του στο ενεργειακό μείγμα της χώρας να ανέβει στο 20% από 5% - 10%, που ήταν μέχρι πρόσφατα.

Η δεύτερη σημαντική πηγή ενέργειας που θα αναζητήσει η κυβέρνηση είναι από το LNG, αλλά εδώ ο πήχης των προσδοκιών είναι χαμηλός καθώς αποτελεί ερωτηματικό για το κατά πόσον μπορεί να καλυφθεί η μεγάλη ζήτηση που υπάρχει. Σύμφωνα πάντως με τη μελέτη που εκπόνησε το Κέντρο Ερευνών της Ε.Ε. (JRC), φαίνεται ότι σε περίπτωση διακοπής της ροής φυσικού αερίου και μη εξυπηρέτησης της ζήτησης, χώρες όπως η Γερμανία, η Ιταλία και η Γαλλία θα προχωρήσουν σε περικοπές καυσίμου 11,6 δισεκατ. κυβικά μέτρα (bcm), ενώ η Ελλάδα σε μόλις 0,4 bcm.

> ΣΕΛΙΔΑ 3

ΑΝ ΖΟΥΣΕ
Ο ΑΤΑΤÜRK
ΔΕΝ ΘΑ ΕΚΛΕΙΝΑΝ
ΤΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ

> ΣΕΛΙΔΑ 15

Η ΠΡΥΤΑΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΣΑΡΛΑΚ

ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΤΣΕΒΙΚ
ΜΠΑΪΒΕΡΤΙΑΝ

> ΣΕΛΙΔΕΣ 28-29

επικαιρότητα

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

πρός τήν μαθητιώσαν νεολαίαν τῆς Πόλεως καί τῆς Ἰμβρου ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2021-2022

Τά ὁμογενειακά σχολεῖα μας ἀνέκαθεν προσέφεραν, μαζί μέ τή γνώση, καί αὐτή τήν «ἀγωγή ἀξιών», μέσα ἀπό τή σχέση ἐμπιστοσύνης μεταξύ δασκάλου καί μαθητῆ. Στήν ἐποχή τῆς κυριαρχίας τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν καί τοῦ διαδικτύου στή ζωή μας καί στόν ὥρο τῆς ἐκπαίδευσης, αὐτή ἡ καίρια σχέση παιδαγωγοῦ καί παιδαγωγουμένου ἀπέκτησε ἀκόμη μεγαλύτερη σημασία. Δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος γιά νά διασωθῇ ὁ παιδαγωγικός χαρακτήρας τοῦ σύγχρονου σχολείου.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, ἐπιθυμῶ νά εὐχαριστήσω πρῶτα τοὺς δασκάλους καί τοὺς καθηγητές μας, οἱ ὅποιοι καί αὐτή τή χρονιά, στάθηκαν μέ στοργή καί ὑπευθυνότητα στό πλευρό τῶν μαθητῶν καί τῶν μαθητριῶν μας. Ἐδωσαν τόν καλλίτερόν τους ἐαυτό γιά νά ἀνταποκριθοῦν στήν ἱερή ἀποστολή τους. Ἀπευθύνονται, στή συνέχεια, στοὺς γονεῖς καί τοὺς κηδεμόνες, γιά νά τοὺς συγχαρῶ γιά τή στήριξη πρὸς τὰ παιδιά τους καί γιά τόν ἀγῶνα τους γιά τήν πρόδόν τους, μέ ὅλες τους τίς δυνάμεις καί ὅλη τους τήν ἀγάπη. Ἐπαινῶ, ἐπίσης, τίς Κοινότητές μας, τοὺς Προέδρους καί τὰ μέλη τῶν Ἐφοροεπιτροπῶν, γιά τή συμβολή τους, ὑλική καί ἠθική, στήν καλή λειτουργία τῶν σχολείων μας.

Ἐκφράζω θερμὰς εὐχές πρὸς τοὺς ἐφετεινοὺς ἀποφοίτους τῶν Λυκείων μας. Προσεύχομαι γιά τήν ἐπιτυχία τους στήν προσπάθεια εἰσόδου στὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα καί γιά τήν καλή καί εὐλογημένη πορεία τους στή ζωή.

Εὐχομαι, τέλος, κλείνοντας τόν σύντομο αὐτόν χαιρετισμό, στοὺς μαθητές καί τίς μαθητρίδες μας, ἓνα καλοκαίρι γεμάτο χαρά καί ἐνδιαφέρουσες ἐμπειρίες, χωρίς νά λησμονοῦν ὅτι ἡ ιδιότητα τοῦ μαθητῆ δέν ἐξαντλεῖται μόνον μέσα στό σχολεῖο, ἀλλά ἐκπροσωπεῖ καί μιὰ ιδιαίτερη στάση καί νοοτροπία σέ ὅλες τίς διαστάσεις τῆς ζωῆς. Νά ἔχετε, ἀγαπητά μας παιδιά, πάντοτε στή σκέψη σας, ὅτι εἶσθε τό μέλλον τῆς Ὁμογενείας μας.

Καλές διακοπές σέ ὅλους. Ὁ Θεός μαζί σας!

Μαυρομυιάλη 84 & Καλλιδορίου, 114 72 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210 8817341, e-mail: ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr,
www.tsoukatou.gr

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ: ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (aantonopoulos10@gmail.com)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΚΑΝΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: NEW PRESS HOLD

Ὁράριο γραφείων: Δευτέρα ἕως Παρασκευή 10.00-18.00

Τα ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις αὐτῶν που τὰ υπογράφουν καί ὄχι κατ' ἀνάγκη τῆς ἐφημερίδας. Ἡ ἐφημερίδα διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἀλλαγῆς ἢ περικοπῆς τῶν κειμένων, ὅταν αὐτὸ κριθεῖ ἀναγκαῖο. Ἡ ἐφημερίδα δέχεται κείμενα μέχρι τίς 15 κάθε μήνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ετήσια γιά ὅλην τὴν Εὐρώπη	30 ευρώ
Για τοὺς Ὄργανισμούς	35 ευρώ
Για Σωματεία - Συλλόγους	35 ευρώ
Για τὴν Ε.Ε.	53 ευρώ
Για τὴν Τουρκία	53 ευρώ
Για τίς ὑπόλοιπες χώρες	53 ευρώ

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ:

Στα γραφεῖα μας καθημερινά 10.00-18.00, με εἰσπράκτορα, μετὰ ἀπὸ τηλέφωνο, με ταχυδρομικὴ ἐπιταγή, σὺς τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54 - IBAN: GR8701101100000011093622154

ΠΡ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΠΙΕΙΚΕΙΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ ΣΗΜΕΡΑ

Μιλώντας διαδικτυακῶς στο 8ο Διεθνές Θερινό Πανεπιστήμιο που οργανώνεται στο Καστελλόριζο, με θέμα «Η επικαιρότητα της θεωρίας του Αριστοτέλους περί Επιείκειας στο πεδίο του σύγχρονου Δημόσιου Διεθνούς Δικαίου», ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας και Επίτιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Προκόπιος Παυλόπουλος επισήμανε –με βάση την αντίστοιχη ομιλία του στο Διαδικτυακό Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο του Κέντρου Αριστοτελικών Μελετών, στις 21/2/2022– και τα εξής:

«**Η** Επιστημονική Κοινότητα, διεθνῶς, δικαίως αναγνωρίζει στον Αριστοτέλη, με βάση την ποσότητα και ιδίως την ποιότητα του έργου του, τον τίτλο του “Πατέρα των Επιστημών”. Τούτο αιτιολογείται και τεκμηριώνεται και από το ότι, σύμφωνα με τις έρευνες και τους συνακόλουθους υπολογισμούς των Αλεξανδρινών, ο Αριστοτέλης συνέγραψε πάνω από 400 βιβλία. Καίτοι μεγάλο μέρος του έργου του Αριστοτέλους δεν κατέστη δυνατό να διασωθεί στην πορεία των αιώνων, τα τμήματά του εκείνα, τα οποία μας περιήλθαν, αρκούν για να καταδείξουν και τούτο: Η σκέψη του Αριστοτέλους επεκτάθηκε και εμβάθυνε σ’ ευρύ φάσμα του επιστητού της εποχής του, με αποτέλεσμα η προσφορά της να καλύπτει αφενός την ίδια την υφή της επιστημονικής μεθόδου εν γένει και, αφετέρου, σημαντικό μέρος των επιστημονικών πεδίων.

Α. Με βάση τις ως άνω διαπιστώσεις δεν είναι –κάθε άλλο– παράδοξο να υποστηριχθεί ότι και η Νομική Επιστήμη, ως μέρος των Θεωρητικών Επιστημών, οφείλει πολλά στην φιλοσοφική αναζήτηση του Αριστοτέλους. Ιδίως τα *Ηθικά Νικομάχεια*, η *Ρητορική* και η *Αθηναίων Πολιτεία* εμπεριέχουν αναλύσεις, εξαιρετικά χρήσιμες ως σήμερα, οι οποίες μέσ’ από την θεωρητική, και με καθαρῶς επιστημονική μεθοδολογία, προσέγγιση κυρίως του Δικαίου και της Δικαιοσύνης καταδεικνύουν μ’ ἐνάργεια την πολυπρισματική και ουσιαστική «οφειλή» της σύγχρονης Νομικής Επιστήμης στο έργο του Αριστοτέλους. Μέρος της «οφειλῆς» αυτής είναι τόσο η έννοια της Επιείκειας, ως θεμελιώδους ρήτρας ερμηνείας και εφαρμογῆς του Δικαίου, στο σύνολό του, όσο και η έννοια της Διαιτησίας. Οι κατ’ Αριστοτέλη έννοιες της Επιείκειας και της Διαιτησίας εξετάζονται εδώ αποκλειστικῶς στο πεδίο του σύγχρονου Δημόσιου Διεθνούς Δικαίου. Και ἀκόμη πιο συγκεκριμένα, στο ειδικότερο εκείνο πεδίο του που αφορά το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας του ΟΗΕ, κατὰ τὴν Σύμβαση του Montego Bay του 1982, με βάση την ἀκόλουθη σειρά συλλογισμῶν:

Β. Μία ἀπὸ τίς κυριότερες αἰτίες, οἱ ὁποῖες υπονομεύουν τὰ θεμέλια τῆς σύγχρονης Αντιπροσωπευτικῆς Δημοκρατίας, εἶναι καὶ τὸ ὅτι βασικοὶ πυλώνες τῆς –πραγματικῆς «αντηρίδας» γιὰ τὴν εκπλήρωση τῆς ἐκ καταγωγῆς ἀποστολῆς τῆς, που συνίσταται κατ’ ἐξοχὴν στὴν ἐγγύηση τῆς ἀκώλυτης ἀσκησης τῶν Θεμελιωδῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου– ἔχουν ἀρχίσει νὰ διαβρώνονται ἐπικινδύνως. Μεταξύ τῶν πυλώνων αὐτῶν συγκαταλέγονται, δυστυχῶς, τὸ Κράτος Δικαίου καὶ τὸ ἀναπόσπαστο θεσμικὸ «παρακολούθημά» του, ἡ Ἀρχὴ τῆς Νομιμότητος. Αὐτὸ οφείλεται, σὲ μεγάλο τουλάχιστον βαθμὸ, στο ὅτι ὁ ρυθμιστικὸς τοὺς «πυρήνας», ὁ κανὼνας δικαίου, ὁ ὁποῖος θεσπίζεται ἀπὸ τὴν Πολιτεία διαθέτοντας ἐστὶν τὴν ἀπαραίτητη γιὰ τὸ κανονιστικὸ τοῦ κύρου δημοκρατικὴ νομιμοποίηση, διαβρώνεται ἀντιστοίχως, καὶ μάλιστα με γεωμετρικῶς αὐξοῦσα ἐνταση. Τούτο ἰσχύει διεθνῶς, καὶ διὰ σὲ κάθε πτυχὴ τοῦ ἰσχύοντος Δικαίου, εἴτε πρόκειται γιὰ τὸ Ἐθνικὸ εἴτε πρόκειται γιὰ τὸ Ευρωπαϊκὸ καὶ, προεχόντως, γιὰ τὸ Δημόσιο Διεθνὲς Δίκαιο. Καὶ προκύπτει, κατὰ κύριο λόγο, ἐκ τοῦ ὅτι ὁ κανὼνας δικαίου, ἐκ φύσεως γενικὸς καὶ ἀόριστος ἀφοῦ πρέπει νὰ ὑπηρετεῖ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀναλογικῆς ἰσότητος καὶ τῆς «ἐννοίας γένους», τῆς Ἀναλογικῆς Δικαιοσύνης, ἀδυνατεῖ νὰ πλαισιώσει κανονιστικῶς,

με τὴν ἐπιβαλλόμενη γιὰ τὴν ἐγγενῆ ρυθμιστικὴ τοῦ ἐπάρκειας, τὴν κοινωνικοοικονομικὴ πραγματικότητα, ἀρα τίς ἀντίστοιχες κοινωνικοοικονομικὲς σχέσεις μεταξύ τῶν μελῶν κάθε κοινωνικοῦ συνόλου, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ εἶναι προορισμένος νὰ ἐφαρμόζεται. Ἡ Οικονομικὴ Παγκοσμιοποίηση καὶ ἡ ραγδαία ἐξέλιξη τῆς Τεχνολογίας μεταβάλλουν με τέτοια ταχύτητα τὴν κοινωνικοοικονομικὴ «υποδομὴ», τῆς ὁποίας ὁ κανὼνας δικαίου ἀποτελεῖ θεσμικὸ «εποικοδόμημα» –φυσικὰ με ἀμφίδρομη μεταξύ τοὺς κανονιστικὴ ἐπιρροή– ὥστε ὁ μὲν Νομοθέτης, ὁ κάθε νομοθέτης, δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψει με τὴν ἀπαιτούμενη «οξυδέρκεια» τίς μελλοντικές ἐξελίξεις, που τὸ θεσμικὸ του δημιούργημα καλεῖται νὰ πλαισιώσει ρυθμιστικῶς. Ἀρα οἱ κανόνες δικαίου, τοὺς ὁποῖους θεσπίζει, εἴτε εἶναι «θησιγενεῖς», με τὴν ἐννοία ὅτι τεῖνουν νὰ ξεπερασθοῦν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνάρξη τῆς ἰσχύος τοὺς, εἴτε διατυπώνονται με μεγάλη γενικότητα. Σὲ τέτοιο μάλιστα βαθμὸ ὥστε ὁ δικαστής, ὁ ὁποῖος καλεῖται νὰ τοὺς ἐρμηνεύσει καὶ νὰ τοὺς ἐφαρμόσει στὴν πράξη, ἀναγκάζεται νὰ δικαιοδοτεῖ ἀκόμη καὶ «δικαιοπλαστικῶς», ἀφενὸς γιὰ νὰ καλύψει τὰ μεγάλα κενὰ τοὺς καὶ, αφετέρου, γιὰ νὰ διορθώσει τίς κανονιστικὲς «αστοχίες» τοὺς.

Γ. Ἡ σύγχρονη νομικὴ πραγματικότητα καταδεικνύει ὅτι ἡ ρήτρα τῆς Επιείκειας, ὡς ἐρμηνευτικὴ ἀρχὴ καὶ ἀνάλογο ἐρμηνευτικὸ μέσο, ἀσκεῖ ὁλοένα καὶ μεγαλύτερη ἐπιρροή ὅταν ὁ δικαστής τὴν «βγάζει» ἀπὸ τὴν θεσμικὴ «φαρέτρα» του, ἐφόσον τὸ κρίνει ἀναγκαῖο, γιὰ νὰ συμπληρώσει τὸ κανονιστικὸ περιεχόμενο τοῦ κανόνα δικαίου που ἐφαρμόζει ἢ καὶ γιὰ νὰ διορθώσει τίς κανονιστικὲς «αστοχίες» του, με σκοπὸ τὴν ὀρθὴ ἀπονομή τοῦ Δικαίου, ὅπως ἀπαιτοῦν οἱ ἐπιμέρους συνιστώσες τῆς Δικαιοσύνης. Ὅλα τ’ ἀνωτέρω ἰσχύουν, στο ἀκέραιο, καὶ στο μέτρο που ἀντὶ γιὰ τὸν δικαστή, που ἀντλεῖ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ευθέως ἀπὸ τὴν Ἐννομὴ Τάξιν στὴν ὁποία ἀνήκει –Εθνικὴ, Ευρωπαϊκὴ ἢ Διεθνή– τ’ ἀντίδικα μέρη ἐπιλέγουν τὸν θεσμὸ τῆς Διαιτησίας καὶ, συνακόλουθα, ἐπαφίενται στὴν κρίση διαιτητικῶν ὁργάνων. Τὰ ὅσα ἐπισημάνθηκαν προηγουμένως ἀφοροῦν, a fortiori, τὸν τομέα τοῦ Δημόσιου Διεθνούς Δικαίου, κυρίως δε τοῦ Διεθνούς Δικαίου τῆς Θάλασσας τοῦ ΟΗΕ, κατὰ τὴν Σύμβαση τοῦ Montego Bay τοῦ 1982. Καὶ μόνον μιὰ τέτοια διαπίστωση ἀρκεῖ γιὰ ν’ ἀναδείξει πόσο καὶ πῶς ἡ σκέψη τοῦ Αριστοτέλους, ἀναφορικὰ με τὴν ρήτρα τῆς Επιείκειας ὡς μεθόδου ἐρμηνείας τοῦ Δικαίου γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ σύμφωνα με τὰ προτάγματα τῆς Δικαιοσύνης –ὑπὸ τὴν ἀναλογικὴ τῆς ἐννοίας, που συνδέεται ἀρρήκτως με τὴν ἐννοία τῆς ἀναλογικῆς ἰσότητος– παραμένει ἐξαιρετικὰ ἐπὶ-καιρῇ.

> ΣΕΛ. 11

επικαιρότητα

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Προεδρική τιμή προς κληρικόν τοῦ Πατριαρχείου

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος πληροφορήθηκε μέ μεγάλη χαρά καί πατρική ὑπερηφάνεια ὅτι ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς J. Biden ἀπεφάσισε νά ἀπονείμῃ στὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Ἀλέξανδρο Καρλοῦτσο τὸ «Προεδρικό Μετάλλιο Ἐλευθερίας» (“Presidential Medal of Freedom”), πού εἶναι ἡ ἀνώτατη τιμητική διάκριση τῆς Ἀμερικῆς, γιὰ νά ἐπιβραβεύσῃ τὴν πολυετὴ ὑπηρεσία καί προσφορά τοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς καί τὴν ἐκεῖ Ὁμογένεια καί πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ἡ σχετικὴ τελετὴ θά γίνῃ στὸν Λευκὸ Οἶκο στίς 7 Ἰουλίου.

Ὁ Πατριάρχης ἐπικοινωνήσῃ με τὸν τιμηθέντα καί τὸν συνεχάρη θερμῶς, καθὼς καί τὴν εὐλογημένη οἰκογένειά του, προσθέτοντας ὅτι ἡ ὑψηλὴ αὐτὴ τιμὴ ἀντανακλᾷ στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, τοῦ ὁποῖου ὁ π. Ἀλέξανδρος ὑπῆρξε καί εἶναι ἄξιος κληρικός, καί ἐπιδεικνύοντάς του τὴν Πατριαρχικὴ εὐαρέσκεια καί τὴν πατρικὴ του εὐχὴ καί εὐλογία.

ΕΚΔΟΘΗΚΕ Ο ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΩΝ ΒΑΚΟΥΦΙΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Μετά από περίπου 9 χρόνια, συγκεκριμένα την Παρασκευή 18/6/2022, δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Τουρκίας ο νέος κανονισμός εκλογών για τα μειονοτικά βακούφια της Τουρκίας. Τον πλήρη κανονισμό λάβαμε όταν η εφημερίδα ήταν στο τυπογραφείο, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η διερεύνηση των αλλαγών που έγιναν με βάση τον προηγούμενο κανονισμό. Η εφημερίδα ήρθε σε τηλεφωνική επαφή με τον κ. Μ. Πουσκιούλογλου, δικηγόρο και μέλος του Δ.Σ. του ΣΥΡΚΙ για να ενημερωθεί για τις σημαντικότερες αλλαγές που φέρνει ο νέος κανονισμός, τις οποίες σας παρουσιάζουμε με απλά λόγια δίχως νομικούς όρους.

Η μεγαλύτερη αλλαγή αφορά την εκλογική περιφέρεια όπου ο Νομός Κωνσταντινούπολης παλαιότερα υπολογιζόταν ὅλος ως μία περιοχή. Τώρα διαιρέθηκε σε τρεις περιοχές, όπως ισχύει και για τις βουλευτικές εκλογές της Τουρκίας.

Η 1η περιοχή περιλαμβάνει την Ασιατική πλευρά του Βοσπόρου και της Κωνσταντινούπολης και τα Πριγκηπόνησα. Η 2η περιοχή συμπεριλαμβάνει την περιοχή γύρω από το Πέραν, τα δυτικά παράλια του Βοσπόρου, τα Ταταύλα και την εντός των τειχών Κωνσταντινούπολη. Η 3η περιοχή περιλαμβάνει την εκτός των τειχών Κωνσταντινούπολη, από την Υποδιοίκηση του Μακροχωρίου και μετά, η οποία επεκτείνεται μέχρι τις περιοχές Σηλυβρίας και Τσατάλτζας. Συνεπώς τώρα οι υποψήφιοι, αλλά και οι ψηφοφόροι έχουν δικαίωμα να λάβουν μέρος στις εκλογές μόνο στην περιοχή που διαμένουν και ανήκει σε κάποια από αυτές τις τρεις περιοχές. Δηλαδή αυτός που μένει στη Χαλκηδόνα μπορεί να είναι υποψήφιος και έχει δικαίωμα ψήφου μόνο στα Βακούφια που βρίσκονται στην 1η περιοχή.

Επίσης η Ἱμβρος και η Τένεδος θα κάνουν εκλογές μαζί, επειδή ανήκουν στην περιοχή του Νομού Δαρδανελίων.

Οι εκλογές στα Μειονοτικά Βακούφια με τον νέο κανονισμό θα πρέπει να γίνουν μέχρι το τέλος του έτους 2022.

Οι εκλογές όλων των Μειονοτικών Νοσοκομειών Βακουφίων –συμπεριλαμβανομένου και του Βαλουκλί– θα γίνουν μέχρι το τέλος του 2023,

ενώ θα εκδοθεί για αυτά ειδικός κανονισμός σε έναν περίπου χρόνο από τώρα. Ως τότε τα νοσοκομεία θα διοικούνται από τα ήδη υπάρχοντα Δ.Σ.

Με τον παλαιό κανονισμό μπορούσαν να υπάρχουν Διοικητικά Συμβούλια που απαρτιζόνταν από 3, 5, 7 ή 9 άτομα. Με τον νέο κανονισμό θα πρέπει τα Δ.Σ. να απαρτιζονται το λιγότερο από 7 μέλη και να υπάρχουν και 4 επιλαχόντες.

Ο κάθε επίτροπος θα μπορεί να είναι μέλος το περισσότερο σε 3 Δ.Σ. στη μία μόνο από τις τρεις περιοχές της Κωνσταντινούπολης, που περιγράψαμε παραπάνω.

Με τον νέο κανονισμό θα μπορούν να υπάρχουν σε κάθε Δ.Σ. μόνο 2 άτομα που είναι συγγενείς πρώτου βαθμού.

Με τον προηγούμενο κανονισμό τα Δ.Σ. εκλέγονταν για θητεία 4 ετών, ενώ τώρα με τον νέο κανονισμό θα εκλέγονται για θητεία 5 ετών.

Αυτοί που θα είναι υποψήφιοι και αυτοί που θα ψηφίσουν στις εκλογές θα πρέπει να κατοικούν σε μία από τις 3 περιοχές της Κωνσταντινούπολης τουλάχιστον τους τελευταίους 6 μήνες.

Τα Δ.Σ. των Βακουφίων όταν πάρουν την απόφαση τέλεσης εκλογών πριν το τέλος του 2022, θα πρέπει να την κοινοποιήσουν στη Γενική Διεύθυνση Βακουφίων, προκειμένου να τους δοθεί γραπτή εξουσιοδότηση για να τις διενεργήσουν.

Τα ονόματα των ατόμων που θα θέσουν υποψηφιότητα για τα Δ.Σ. των Βακουφίων θα πρέπει να γνωστοποιηθούν προηγουμένως στη Γενική Διεύθυνση Βακουφίων για να ελεγχθούν εάν πληρούν τους όρους που προβλέπει ο κανονισμός.

ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

Στο Υπουργείο Οικονομικών εκτιμούν ότι η χώρα μας θα είναι από τις πιο ανθεκτικές. Το κλειδί για την εκτόνωση της κρίσης είναι η διάρκεια του πολέμου στην Ουκρανία. Στην περίπτωση που έχουμε μεγάλη διάρκεια, τα σενάρια περιλαμβάνουν εκτός από ένταση της ενεργειακής κρίσης, νέα έκρηξη τιμών, πτώση της παραγωγής, ανεργία και ελλείψεις προϊόντων στα ράφια, κάτι που δεν έχει συμβεί μεταπολεμικά. Η Γερμανία ζει ήδη τον φόβο του περιορισμού ή της διακοπής της παροχής αερίου και ακόμη: Για πρώτη φορά αναμένονται ελλείψεις και περιορισμοί σε θέρμανση, καύσιμα, μετακινήσεις και παραγωγή. Με τα έως τώρα δεδομένα, στη χώρα μας ο βαθμός ανησυχίας χτυπάει κόκκινο για τον Οκτώβριο με τις παραγγελίες πετρελαίου θέρμανσης που εκτιμάται ότι οι τιμές θα είναι 65% - 70% ακριβότερες από το 2021. Όλο αυτό το κλίμα, όπως είναι φυσικό, θα οδηγήσει σε άνοδο επιτοκίων 1%-2% που θα επιβαρύνουν και τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, την οικονομική δραστηριότητα συνολικά, αλλά και τα κράτη που είχαν υψηλούς δανεισμούς τα προηγούμενα χρόνια.

Στη δέσμη των αρνητικών προβλέψεων εντάσσεται και το ενδεχόμενο επισιτιστικής κρίσης, κυρίως έλλειψη σε σιτηρά, άλευρα και κτηνοτροφικά προϊόντα που ενδεχομένως να προκαλέσουν νέο μεταναστευτικό κύμα από ιδιαίτερα ευάλωτες χώρες.

Μπροστά σε αυτό το άκρως απειλητικό περιβάλλον για τη χώρα μας αποδίδεται η κατηγορηματική διάψευση του Κυριάκου Μητσοτάκη στο θέμα που είχε ανοίξει στην πολιτική επικαιρότητα για πρόωρες εκλογές το φθινόπωρο. Σε συνδυασμό δε με τις πυρκαγιές φαίνεται ότι αποσύρθηκαν και οι δεύτερες σκέψεις.

Μια πρώτη γεύση για το τι μπορεί να μας περιμένει αλλά και τον τρόπο αντιμετώπισης, μας δίνει ο Φραγκίσκος Κουτεντάκης, επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού στη Βουλή και πρώην οικονομικός σύμβουλος του τ. πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα, με τις εκθέσεις που παρουσίασε στη Βουλή όπου μεταξύ άλλων:

– «Κατανοούμε ότι η έντονη πολιτική πόλωση που επικρατεί δεν ενθαρρύνει τη δημοσιονομική υπευθυνότητα. Όμως η παράδοση της δημοσιονομικής πλειοδοσίας δεν καθιστά λιγότερο επιτακτική την ανάγκη προετοιμασίας απέναντι σε προκλήσεις με άγνωστη διάρκεια και έκβαση».

– «Η δημοσιονομική ασφάλεια της χώρας απαιτεί μια ελάχιστη πολιτική συναίνεση που [...] θα καταστήσει περισσότερο διαχειρίσιμες τις όποιες αρνητικές επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία».

– «Η απαρέγκλιτη τήρηση της δημοσιονομικής σταθερότητας είναι αναγκαία συνθήκη για να αποφύγει η χώρα μας τις χειρότερες συνέπειες της διεθνούς οικονομικής αστάθειας».

– «Διαφορετικά, αν η χώρα μας οδηγηθεί σε νέα αύξηση του δημόσιου χρέους, κινδυνεύει να αντιμετωπίσει δυσάρεστες δημοσιονομικές καταστάσεις».

ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΕΜΒΛΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓ. ΣΟΦΙΑ

Η παρουσιάστρια του τουρκικού καναλιού ATV στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων της 12ης/7/2022 παρουσίασε το νέο περιστατικό που συνέβη στην Αγία Σοφία. Κατά την προβολή του βίντεο φαινόταν μια οπή πόρτας από την οποία είχε αφαιρεθεί ένα στρογγυλό εξάρτημα. Η παρουσιάστρια πληροφορούσε ότι είχε αφαιρεθεί το ιστορικό έμβλημα που υπήρχε σε αυτήν.

Αρχικά η παρουσιάστρια αναφέρθηκε στα προηγούμενα περιστατικά, που κάποιοι είχαν καταστρέψει τμήμα της αυτοκρατορικής πύλης και είχαν ξύσει επιτοίχια μάρμαρα, προκειμένου να αποκτήσουν τρίμματά τους. Με τη συνδρομή άλλου δημοσιογράφου αναφέρθηκαν στο νέο περιστατικό που συνέβη πριν ενάμιση μήνα όταν κάποιος αφαίρεσε το ιστορικό έμβλημα από μία από τις 9 πόρτες εισόδου του χώρου και χάθηκε το ιστορικό έμβλημα που είχε επάνω της.

Ακολούθησε σχόλιο περαστικού, γνώστη των συμβάντων στην Αγία Σοφία: «Το ότι η Αγία Σοφία βρίσκεται σε αυτήν την κατάσταση, μου δημιουργεί πραγματικά πόνο στην καρδιά. Έγιναν πολλά πράγματα σε βάρος της. Μου φαίνεται ότι δεν θα έχουν τελειωμό. Αυτά γίνονται γιατί η Αγία Σοφία είναι ιερός χώρος και κάποιος μπορεί να το πήρε για να το πάλει σπίτι του. Αρχικά υπήρξε καταστροφή σημείου της αυτοκρατορικής πύλης. Μετά έσπασαν το καπάκι του οθωμανικού δοχείου νερού και έβαλαν μέσα τα παπούτσια τους. Ακολούθησε ξύσιμο των μαρμάρων. Τώρα έγινε ζημιά σε μία από τις 9 πόρτες εισόδου του χώρου και χάθηκε το ιστορικό έμβλημα μίας εξ αυτών. Σας είπα, η Αγία Σοφία είναι ιερός χώρος και οι άνθρωποι θέλουν να αποκτήσουν ένα κομμάτι της».

ειδήσεις

ΣΕ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ Ο ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΑΓΝΟΗΣΕ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟΝ ERSIN TATAR

«Μετά λύπης μας παρατηρούμε ότι η ειλικρίνεια του Ηνωμένου Βασιλείου για την επίλυση του Κυπριακού αμφισβητείται», δήλωσε η Προεδρία των κατεχόμενων της Κύπρου, αφού ο Πρίγκηπας Εδουάρδος επισκέφθηκε μόνο την Κυπριακή Δημοκρατία. Η είδηση δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *Yeni Düzen* (19/7/2022) και σε ελληνικές ιστοσελίδες.

Η δήλωση της Προεδρίας: «Θεωρούμε ωφέλιμο να επαναλάβουμε για άλλη μια φορά την προσδοκία μας ότι και τα δύο μέρη πρέπει να έχουν ίση μεταχείριση, σύμφωνα με την αρχή της αμεροληψίας».

Αναλυτικά: «Η μεγαλύτερη επιθυμία μας για το Ηνωμένο Βασίλειο είναι να αντιμετωπίσει ισότιμα τα δύο κράτη στο νησί της Κύπρου. Έτσι θα μπορέσει να βοηθήσει τα δύο μέρη και θα παραμείνει πιστό στην αρχή της αμεροληψίας».

Ωστόσο, με λύπη παρατηρούμε ότι έγινε νέα αδικία σε κατοχυρωμένο δικαίωμα του κυρίαρχου ισότιμου λαού της Κύπρου, του Τουρκοκυπριακού.

Μετά τη δήλωση του Βρετανού Υπατου Αρμοστή, η οποία δημοσιεύθηκε και στον τύπο, ο Πρίγκηπας Εδουάρδος του Ηνωμένου Βασιλείου με τη σύζυγό του Σοφία, θα πραγματοποιήσει επίσκεψη στην Κυπριακή Δημοκρατία (Σ.τ.Μ.: Την αναφέρει Νότια Ελληνοκυπριακή Διοίκηση) τη Δευτέρα 20 Ιουνίου 2022.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του θα έχει συναντήσεις στις Βρετανικές βάσεις, στη νεκρή ζώνη του ΟΗΕ και με τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη (Σ.τ.Μ.: τον αναφέρει Ηγέτη της Ελληνοκυπριακής Διοίκησης). Επίσης θα συναντηθεί με άτομα, τα οποία δεν έχουν γνωστοποιηθεί, ενώ διαδίδεται ότι θα συναντηθεί με κάποιους Τουρκοκύπριους.

Μόλις το μάθαμε, με εντολή του Προέδρου Ersin Tatar, κλήθηκε ο Βρετανός Υπάτος Αρμοστής να επισκεφθεί με τον Πρίγκηπα Εδουάρδο το Βόρειο τμήμα της Κύπρου για να συναντηθεί με τον εκλεγμένο Πρόεδρο του Τουρκοκυπριακού λαού.

Είναι γνωστό ότι η βρετανική βασιλική οικογένεια εκτός από την πολιτική, εκτιμάται και αγαπιέται από όλο τον κόσμο για την ανθρωπιστική, φιλανθρωπική και ανεκτική στάση της.

Εκφράζουμε την επιθυμία αυτή η συνεργασία να έχει

θετικό αντίκτυπο και στις δύο πλευρές. Σας γνωρίζουμε ότι ο Πρόεδρος Ersin Tatar και ο Πρίγκηπας Εδουάρδος είναι απόφοιτοι του Jesus College του Cambridge και πιστεύουμε ότι, σε αυτό το πλαίσιο, μια κοινωνική, άτυπη συνάντηση θα ήταν επωφελής.

Δυστυχώς στη χθεσινή απάντηση, βλέπουμε μετά λύπης ότι το Ηνωμένο Βασίλειο και η βασιλική οικογένεια πολιτικοποίησε την επίσκεψη, αγνοώντας τον Τουρκοκυπριακό λαό και τον εκλεγμένο Πρόεδρό της.

Υπογραμμίζουμε ότι θα αντιδράσουμε, δεν θα αποδεχτούμε καμία συμπεριφορά που αγνοεί την ισότητα του Τουρκοκυπριακού λαού. Ο Πρίγκηπας Εδουάρδος επισκέφθηκε μόνο τον Πρόεδρο Νίκο Αναστασιάδη, δεν κάλεσε κανέναν από τους ισότιμους ιδιοκτήτες του νησιού, με το πρόσχημα ότι θα συναντηθεί με κάποιους Τουρκοκύπριους. Τονίζουμε ότι δεν είναι αποδεκτή η απουσία των εκλεγμένων αρχών.

Παρατηρώντας ότι η ειλικρίνεια του Ηνωμένου Βασιλείου στην επίλυση του Κυπριακού έχει καταστεί αμφίβολη, θεωρούμε χρήσιμο να επαναλάβουμε για άλλη μια φορά την προσδοκία μας ότι και τα δύο μέρη θα τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης σύμφωνα με την αρχή της αμεροληψίας».

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟ AZIZ NESIN

Φίλος και συνδρομητής της εφημερίδας ο κ. Γ.Κ. μας έστειλε ένα παλαιό κείμενο –αλλά πόσο επίκαιρο!– του διάσημου Τούρκου Aziz Nesin.

Ο δημοσιογράφος αναδημοσιεύει τμήμα άρθρου του Aziz Nesin, από στήλη της εφημερίδας *Aksam* με τίτλο «Έχουμε προχωρήσει λίγο, έχουμε προχωρήσει επιδέξια». Το κείμενο δημοσιεύτηκε στις 8 Δεκεμβρίου 1959 και είναι σαν να το έγραψε σήμερα. Στην πραγματικότητα νομίζετε ότι έχει γίνει κάποια αλλαγή από τότε; Όποιος έχει χρόνο, ας διαβάσει αυτό το παραδειγματικό άρθρο:

Μεταξύ των αναγνωστών μου, υπάρχουν και οπαδοί του DP¹, οι οποίοι παραπονιούνται για τα γραπτά μου. Ακόμη υπάρχουν αυτοί που με νομίζουν οπαδό του CHP², εκνευρίζονται μαζί μου και μου λένε:

«Επικρίνεις την εξουσία σε όλα σου τα άρθρα. Θέλαμε να ξέρουμε αυτό το DP δεν έχει κάνει κάτι καλό από τότε που ανέβηκε στην εξουσία;»

Η απάντησή μου είναι η εξής: Γιατί εμείς θα πρέπει να παρουσιάζουμε και να γράφουμε για τα καλά έργα μιας εξουσίας; Αν αποδίδουν καλό έργο φυσικά κάνουν καλά, είναι καθήκον τους. Δεν παινεύουμε έναν άνθρωπο που εκτελεί καλά το καθήκον του. Γιατί δεν είναι στα καθήκοντά τους να εκτελέσουν κακό έργο. Φυσικά το μη καλό έργο είναι κατακριτέο. Είναι μια πραγματικότητα και ισχύει για όλους και για στιδήποτε.

Ένας δημόσιος υπάλληλος πρέπει να εκτελεί σωστά το καθήκον του, για αυτό τον έκαναν δημόσιο υπάλληλο. Αν όμως δεν εκτελεί καλά το καθήκον του, τότε τον απολύουν. Ένας έμπορος πρέπει να κάνει καλά την εργασία του, είναι υποχρεωμένος να την κάνει σωστά. Αν δεν την κάνει, τότε ο έμπορος θα χρεοκοπήσει. Ένας δημοσιογράφος έχει υποχρέωση να γράφει σωστά. Αν δεν το κάνει, τότε θα του πουν: «Φίλε δεν κάνεις καλά τη δουλειά σου» και θα τον διώξουν από την εφημερίδα.

Κανείς δεν νοιάζεται για τα δάκρυα κανενός. Το ίδιο ισχύει και για τις εξουσίες. Γιατί να παινέψουμε την εξουσία λέγοντας: «Μπράβο σας! Κατασκευάσατε καλά τα εργοστάσια» ή «Μην σας ματιάσουν. Τι όμορφους δρόμους κατασκευάσατε!» Γιατί να τους παινέψουμε; Ήταν υποχρεωμένοι να τα κάνουν. Τι θα έκαναν; Θα κάθονταν με τα χέρια δεμένα;

Οι ίδιοι δεν ήταν αυτοί που μας είπαν: «Αν μας ψηφίσετε θα φτιάξουμε αυτά και εκείνα. Δεν μας είχαν δώσει τον λόγο τους;» Τώρα φτιάχνουν κάποια από όλα αυτά που μας είπαν. Γιατί λοιπόν να τους παινέψουμε; Δεν τους ψηφίσαμε με το ζόρι.

Πήγατε σε κάποιον να του πείτε: «Αμάν, σε παρακαλούμε γίνει βουλευτής μας; Κανείς δεν θα κάνει το καθήκον του καλύτερα από εσένα». Αντιθέτως όμως αυτοί σας είπαν: «Ψηφίστε μας γιατί αυτή την εργασία δεν θα την κάνει κανείς καλύτερα από εμάς». Όλοι, αγωνιζόμενοι ο ένας εναντίον του άλλου εμφανίστηκαν μπροστά μας.

Να μας πουν τώρα «Δεν εκτελέσαμε καλά καμία εργασία». Έχουν το δικαίωμα να πουν κάτι τέτοιο; Το να κάνουν καλά τη δουλειά τους είναι καθήκον τους. Αλλά αν δεν το κάνουν, τότε αλλάζει. Ειδικά όταν αρχίζουν να κυριαρχούν κακές καταστάσεις, φυσικά τότε και θα τα γράφουμε.

1. DP: Δημοκρατικό Κόμμα Τουρκίας.

2. CHP: Λαϊκό Κόμμα Τουρκίας.

ΓΕΜΙΣΕ ΝΕΡΑ ΑΠΟ ΔΥΝΑΤΗ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗ

Ο ΝΑΟΣ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΖΙΜΠΑΛΙ

Η κλιματική αλλαγή φέρνει πλημμύρες, χαλαζοπτώσεις και άλλα δεινά. Αυτό έγινε και στην Κωνσταντινούπολη. Μετά από ισχυρή βροχοπτώση πλημμύρισε δύο φορές το εσωτερικό του ιστορικού Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Τζιμπαλί. Την είδηση δημοσιεύει η ιστοσελίδα *Gazete Memleket* (10/7/2022).

Ειδήσεις από πλημμυρισμένες περιοχές, οι οποίες προκλήθηκαν από ισχυρές βροχοπτώσεις στην Κωνσταντινούπολη. Ένα τέτοιο σημείο ήταν και ο Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου που βρίσκεται στο Τζιμπαλί, στην περιοχή του Φαναρίου. Ο ναός είναι ιδιαίτερος και η θέση του διαφορετική. Αυτή είναι και η αιτία που όποτε βρέξει ο αιωνόβιος ναός πλημμυρίζει με νερά. Οι εικόνες που αντικρίσαμε αποκαλύπτουν τη σοβαρότητα της κατάστασης. Ο αυλόγυρος της ιστορικής εκκλησίας και το εσωτερικό του ναού ήταν πλημμυρισμένα και ο νεωκόρος μας είπε ότι αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα σε κάθε βροχή. Μας εξήγησε ακόμη ότι ο ναός γέμισε νερά από τη βροχή που είχε ξεκινήσει γύρω στις 3:00 τα ξημερώματα. Τα νερά εκκενώθηκαν με τη βοήθεια της πυροσβεστικής υπηρεσίας, αλλά ο χώρος ξαναγέμισε από τη βροχή που ξεκίνησε στις 12:00.

Πρόσθεσε ακόμη ότι αντιμετώπισαν παρόμοια πλημμύρα στις 12 Ιουνίου, τονίζοντας ότι αντιμετωπίζουν δυσκολίες σε κάθε βροχή, λόγω των έργων του τραμ που κατασκευάστηκε στον Κεράτιο Κόλπο.

ειδήσεις

www.tsoukatou.gr

ΕΞΟΡΓΙΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΜΕ ΣΚΙΤΣΟ ΠΟΥ ΑΝΑΡΤΗΣΕ ΣΤΟ TWITTER Ο ELON MUSK ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Σχόλια στις τουρκικές ιστοσελίδες δημιούργησε η ανάρτηση Elon Musk στις 18/6/2022 χιουμοριστικού σκίτσου στο twitter, σχετικό με την Άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453. Μάλλον θα έπρεπε να δημιουργηθεί αντίδραση και από εμάς, μιας και το θέμα αφορούσε το Βυζάντιο. Η Haber Türk αναφέρεται στο θέμα που δημιούργησε ο δεύτερος πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου, ιδιοκτήτης της Tesla και της Space X.

Έγινε θέμα της ημέρας το σκίτσο του Elon Musk στο twitter με έμφαση στην Άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453 από Πορθητή Σουλτάνο Μεχμέτ. Αναρωτιούνται αν ήταν χλευασμός ή αυτοκριτική. Στη λογομαχία πήρε μέρος ο ιστορικός Emrah Safa Gürkan, ο οποίος αξιολόγησε το ιστορικό υπόβαθρο.

Ο Musk στην ανάρτησή του δείχνει σε σκίτσο, έναν στρατιώτη του Βυζαντινού στρατού να κοιμάται έχοντας από επάνω την γραπτή ένδειξη «Did I lock the gate?» στα ελληνικά «Κλείδωσα την πόρτα;» και από κάτω η λεζάντα «Constantinople 1453», αναφορά στη χρονιά που ο Πορθητής Σουλτάνος Μεχμέτ άλωσε την Κωνσταντινούπολη.

Η ανάρτηση του Musk μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα έλαβε πάνω από 250 χιλιάδες like, ενώ 21 χιλιάδες ανέβασαν το tweet. Ωστόσο κανένας δεν κατάλαβε την αιτία της ανάρτησης. Αυτός ήταν και ο λόγος που η ανάρτηση του Musk για την Κωνσταντινούπολη δημιούργησε διαμάχες με το ερώτημα: «Είναι χλευασμός η αυτοκριτική;»

Ο ιστορικός Emrah Safa Gürkan, ο οποίος συμμετείχε στη λογομαχία, αξιολόγησε το ιστορικό υπόβαθρο. Έγραψε κάτω από την ανάρτηση: «Οι οθωμανικές δυνάμεις μπήκαν στην Πόλη από μια πύλη (αν και ξεκλείδωτη), που οι Βυζαντινοί είχαν αφήσει αφύλακτη».

Με ρώτησαν, είπε, σε τι βασίστηκε το αστείο. Η απλή εκδοχή όπως εξήγησε: «Οι Οθωμανοί μπήκαν στην Πόλη από μια ανοιχτή πόρτα, σαν να ήταν ο Τρωικός πόλεμος. Αλλά, χωρίς αστεία τα πράγματα δεν είναι έτσι».

Ωστόσο, ορισμένοι επενδυτές αντέδρασαν κατά του Musk, ο οποίος έχει κάνει μήνυση για σχέδιο πυραμίδας λόγω των μετοχών Dogecoin, ενώ άλλοι θεώρησαν ότι ήταν μυστική συμβουλή για το Doge και έκαναν τις σχετικές δημοσιεύσεις.

FATİH PORTAKAL: Ο ERDOĞAN ΘΑ ΤΑ ΕΒΡΙΣΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΝ ΑΥΤΗ ΕΙΧΕ ΧΡΗΜΑΤΑ

Ο γνωστός Τούρκος δημοσιογράφος Fatih Portakal αξιολόγησε χιουμοριστικά την πολιτική των τελευταίων ημερών του Προέδρου της Τουρκίας, ενόψει της αυξανόμενης έντασης με την Ελλάδα και για όσα είπε για τον Έλληνα Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη. Την ανάρτηση με τα καυστικά σχόλιά του δημοσίευσε η Milli Gazete (28/6/2022).

Διαφορετικά ήταν τα σχόλια του δημοσιογράφου Fatih Portakal για την εξωτερική πολιτική του Προέδρου Recep Tayyip Erdoğan, ενόψει των αυξανόμενων εντάσεων με την Ελλάδα. Αναφέρθηκε και στη δήλωσή του ότι δεν θα συναντηθεί ξανά με τον Έλληνα Πρωθυπουργό.

Στον καυστικό σχολιασμό του ο Portakal υπενθύμισε τις προηγούμενες μεγάλες κρίσεις της Τουρκίας λόγω του Erdoğan με τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και τη Σαουδική Αραβία που, ενώ ξεστόμιζε σκληρά λόγια, στη συνέχεια αγκάλιασε τους ηγέτες τους και έκανε μαζί τους ειρήνη. Ο Portakal εκτίμησε ότι δεν έκανε την ίδια κίνηση με την Ελλάδα, επειδή δεν διαθέτει τα χρήματα που διαθέτουν οι ως άνω χώρες. Δήλωσε: «Πήγες, αγκάλιασες, χαίρετίσες, φιλήθηκες με τους ανθρώπους που μας επισκέφτηκαν και τους κατηγορούσες ότι βρίσκονταν πίσω από το πραξικόπημα. Είπες: “Τελείωσα. Δεν θα ξανασυναντηθώ με τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας”. Αν η Ελλάδα είχε τα χρήματα που διαθέτουν οι αραβικές χώρες, δεν θα μιλούσες έτσι. Πραγματικά είναι μια προνοητική, υπεύθυνη εξωτερική πολιτική».

ΤΟΥΡΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΑΝΟΙΞΕ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Κάποιοι, μάλλον ανεγκέφαλοι, χωρίς να σκεφθούν τις συνέπειες που ίσως προκύψουν, επιδίδονται σε εθνικιστικά παιχνίδια αυτή την περίοδο που τα ελληνοτουρκικά είναι ίσως στη δυσκολότερη φάση τους. Χωρίς να γνωρίζουμε τους λόγους, ο Mustafa Sarigül, Πρόεδρος του Κόμματος Αλλαγής της Τουρκίας (TDP), ταξίδεψε στην Ελλάδα για να ανοίξει την τουρκική σημαία στην Πλατεία Συντάγματος, έξω από την Ελληνική Βουλή. Την είδηση δημοσίευσαν όλα τα τουρκικά και ελληνικά ΜΜΕ. Το κείμενο από την Cumhuriyet (25/6/2022).

Σε συνέντευξη τύπου, μετά το άνοιγμα της τουρκικής σημαίας μπροστά στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, δήλωσε: «Μια ομάδα εχθρών της Τουρκίας θέλησε να εμποδίσει τις δηλώσεις που ήθελα να κάνω. Ταξιδέψαμε στην Ελλάδα μόνο για την ειρήνη».

Ο Mustafa Sarigül πρόσθεσε: «Εξοπλίζουν τα νησιά. Συμμαχούν με τις ΗΠΑ. Συσσωρεύουν όπλα στα “νησιά” μας και τα σύνορά μας. Ο Έλληνας Πρωθυπουργός μιλάει στο Αμερικανικό Κογκρέσο και ζητάει όλη την Κύπρο. Μας κατηγορεί στην Ε.Ε. Ως Κόμμα Αλλαγής της Τουρκίας επιστήσαμε την προσοχή σε αυτόν τον κίνδυνο που πηγάζει από την Ελλάδα. Πήγαμε στην Αθήνα με τον Γενικό Γραμματέα του Κόμματος Αλλαγής της Τουρκίας και τον Πρόεδρο του Οργανισμού Teoman Mutlu για να κάνουμε, για μια ακόμα φορά, εκκλήσεις στον Έλληνα Πρωθυπουργό και τον ελληνικό λαό, μπροστά στη Βουλή των Ελλήνων. Ξεκινήσαμε για να προβούμε σε συνέντευξη τύπου μπροστά στη Βουλή. Μια ομάδα εχθρών της Τουρκίας θέλησε να τις εμποδίσει και ξεκίνησαν να με βρίζουν. Οι λεκτικές επιθέσεις αργότερα μετατράπηκαν σε απόπειρα σωματικής επίθεσης. Ενώ ο Γενικός Γραμματέας προσπαθούσε να μας προστατέψει, προκειμένου να μπορούμε με ασφάλεια στο ξενοδοχείο, δέχτηκε επίθεση από τα ίδια άτομα».

«ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΠΟΛΕΜΟ»

Ο Sarigül, ο οποίος είπε ότι το Αιγαίο πρέπει να είναι μια θάλασσα ειρήνης, συνέχισε: «Πήγαμε στην Αθήνα για να τους πούμε να απο-

χαίρετίσουμε και οι δυο τα όπλα. Πήγαμε να τους πούμε να μην μπουν στο παιχνίδι των ΗΠΑ, γιατί τους χρησιμοποιεί τώρα και μετά θα τους πετάξει. Πήγαμε να πούμε στους Έλληνες να είναι προσεκτικοί, ότι η Αμερική τώρα παράτησε και την Ουκρανία. Τους είπαμε να μην πέσουν στην ίδια κατάσταση με την Ουκρανία. Πήγαμε να τους πούμε ότι το καθήκον της πολιτικής είναι στην πλευρά της ειρήνης, όχι των όπλων. Δυστυχώς, δεχθήκαμε επίθεση από ομάδα ατόμων που ήταν υπό την επιρροή της τουρκικής εχθρότητας που έχει προκληθεί από Έλληνες πολιτικούς. Δεν αποδίδουμε αυτή την επίθεση στον ελληνικό λαό. Ο τουρκικός και ο ελληνικός λαός δεν θέλουν πόλεμο, θέλουν ειρήνη. Εμείς, ως Τουρκία, είμαστε ειρηνική χώρα. Προσδοκούμε στην ειρήνη που μας έδειξε ο μεγάλος Atatürk».

Υ.Γ. Γνωστός μας Τούρκος Πριγκιπιανός δημοσιογράφος χαριτολογώντας σχολίασε σε ανάρτησή του: «Αυτά που κάνεις δεν πιάνουν τόπο. Γι' αυτό να πας να φας στην Αθήνα κανένα σουβλάκι πριν γυρίσεις πίσω». Του συστήνει μάλιστα και σουβλατζίδικο!

ΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ GÜMÜŞKAPI & SILVERGATE

Αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες

Ανεξάρτητα από την αιτία που εγκαταλείψατε την Τουρκία και κατοικείτε στην Ελλάδα, αν έχετε προβλήματα περιουσιακά, κληρονομικά, συνταξιοδοτικά ή διεκδικείτε οτιδήποτε σε οποιαδήποτε πόλη της Τουρκίας, σας γνωρίζουμε ότι η δικηγορική μας εταιρεία είναι ικανή να σας συμβουλεύσει για νομικά και εμπορικά ζητήματα, υπηρεσίες που προσφέρει εδώ και 30 χρόνια στην Κωνσταντινούπολη και σε άλλα σημεία της Ευρώπης και του κόσμου με γραφεία που διατηρεί στην Κωνσταντινούπολη και το Ρότερνταμ.

Σας δίνουμε τη δυνατότητα να μας πληρώσετε κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας της υπόθεσής σας. Είμαστε πρόθυμοι να συζητήσουμε μαζί σας σε ταξίδια μας στην Ελλάδα. Έχετε τη δυνατότητα να συνεννοηθείτε μαζί μας στην Τουρκική, Αγγλική και Ελληνική γλώσσα τηλεφωνικά 5 ημέρες την εβδομάδα και με email όλο το 24ωρο, στα κάτωθι τηλέφωνα και διευθύνσεις:

www.mustafademir.av.tr, www.arabulucumustafademir.com

www.silvergate.nl, www.silvergate-legal-consulting.nl

Ελληνικά και Τουρκικά: Nalan Chasanoglou (0090 532 574 82 75)

Αγγλικά και Τουρκικά: Mustafa Demir (0090 555 222 94 89)

Αγγλικά με όλους τους υπόλοιπους νομικούς συνεργάτες μας στα τηλ.: 0090 212-274 47 64, 272 74 68, 275 63 56, Fax: 0090 212-275 63 56.

Email: gumuskapi.hukuk@gmail.com, avukatmustafademir@hotmail.com, nhasanoglu74@gmail.com
Ortaklar Cad. No:12/10, Mecidiyeköy/İstanbul/Turkey

ειδήσεις

ΕΧΘΡΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ Η ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ Γ. ΣΕΪΤΑΡΙΔΗ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΤΥΪΣΕ ΚΑΖΑΖ

Μάλλον φίδι στον κόρφο του είχε ο συμπαθής ηθοποιός Γιώργος Σεϊταρίδης, ο οποίος πριν από χρόνια είχε παντρευτεί την Τουρκάλα ηθοποιό και μοντέλο Τυϊςε Καζαζ, που συμμετείχε στην κινηματογραφική ταινία «Λούφα και παραλλαγή». Η συγκεκριμένη κυρία εξελίσσεται σε πρώτο όνομα της τουρκικής προπαγάνδας. Από την εφημερίδα *Yeni Akit* (23/6/2022).

Η ηθοποιός και μοντέλο Τυϊςε Καζαζ σε συνέντευξή της, αναφερόμενη στο θέμα των στρατιωτικών βάσεων των ΗΠΑ στην Ελλάδα αλλά και τον εξοπλισμό των νησιών του Αιγαίου, δήλωσε: «Αν χρειαστεί πρέπει να εισβάλουμε στα νησιά». Η αντιπολίτευση αντέδρασε όταν η Τυϊςε Καζαζ έγινε μουςουλμάνα και ασχολήθηκε με το Ισλάμ και την πολιτική, μάλιστα όταν πρότεινε να γίνει εισβολή στα νησιά που έχουν εξοπλιστεί από την Ελλάδα.

Η Τυϊςε Καζαζ προέβη σε αξιολογήσεις στο πρόγραμμα στο TVNET που συμμετείχε, οι οποίες ήταν σχετικές με τις ημερήσιες διατάξεις. Τόνισε ότι ο κόσμος διέρχεται μια περίοδο που τα σύνορα χαράσσονται ξανά από την αρχή, ότι τα σύνορα έχουν αλλάξει. Είπε: «Πιστεύω ότι τα σύνορα πρέπει να ξαναχαραχθούν».

Η Τυϊςε Καζαζ τόνισε: Η Τουρκία, εάν χρειαστεί, πρέπει να επεκτείνει τα σύνορά της ως κράτος, που κυριαρχεί σε καταπιεσμένους γεωγραφικούς πληθυσμούς. Πιστεύω ότι πρέπει να το κάνει χωρίς να παρέμβει στην εθνική τους καταγωγή και τα εδάφη τους για να μπορέσουν και αυτοί να ζουν ειρηνικά.

ΑΝ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΝΑ ΕΙΣΒΑΛΕΙ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ

Πιστεύω ότι η Τουρκία είναι μια δύναμη για τα δίκαια του κόσμου και έχει κάνει βήματα προς αυτή την κατεύθυνση. Ολόκληρο το σύστημα της Τουρκίας έχει προετοιμαστεί για αυτό. Αν χρειαστεί πρέπει να εισβάλει στα νησιά, τα οποία σήμερα έχουν εξοπλιστεί. Τα νησιά μας δόθηκαν με άρθρο που προστέθηκε στο τέλος της Συμφωνίας της Λωζάννης και έλεγε: «Το δικαίωμα του να μιλάει η Τουρκία πρέπει να παραμείνει μυστικό». Η Γερμανία και η Αγγλία ήθελαν τα νησιά να δοθούν σε εμάς. Αλλά για κάποιον λόγο ο İsmet İnönü τότε φοβήθηκε να τα πάρει.

ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ Ο ROBERT DE NIRO

Στην άφιξη του Robert de Niro στην Κωνσταντινούπολη αναφέρονται όλες οι τουρκικές ιστοσελίδες. Σύμφωνα με ρεπορτάζ, έφτασε εκεί για να παρευρεθεί σε εκδήλωση ιαπωνικής αλυσίδας εστιατορίων της οποίας είναι μέτοχος. Νωρίς το πρωί τον ξενάγησαν στην Αγία Σοφία και στη συνέχεια επιβιβάστηκε σε σκάφος στο Galataport, για να κάνει βόλτα στον Βόσπορο. Από την ιστοσελίδα T24 (26/6/2022).

Ο star του Χόλυγουντ Robert de Niro ήρθε στην Κωνσταντινούπολη για μια εκδήλωση στο εστιατόριο ιαπωνικής αλυσίδας, στην οποία είναι μέτοχος. Ο διάσημος ηθοποιός δήλωσε ότι δεν έχει καθόλου πληροφορίες για τον τουρκικό κινηματογράφο.

Ο 79 ετών Robert de Niro, που έπαιξε πάρα πολλούς ρόλους, π.χ. «Νόνος», «Κάποτε στην Αμερική», «Καλά παιδιά» είναι μέτοχος σε αλυσίδα ιαπωνικού εστιατορίου και έφτασε στην Τουρκία για να παρευρεθεί στα εγκαίνια νέου καταστήματος της αλυσίδας στην Κωνσταντινούπολη. Έδωσε συνέντευξη τύπου σε ξενοδοχείο στο Sisli και τον συνόδευαν ο Διευθύνων Σύμβουλος της αλυσίδας εστιατορίων Fumihiko Tahara, ο σεφ

και συνεργάτης Nobuyuki Matsuhisa, οι συνεργάτες του στην Τουρκία Baran Süzer και Meir Teper.

«ΘΑ ΗΤΑΝ ΥΠΕΡΟΧΟ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΤΑΙΝΙΑ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΟΛΗ»

Στη συνέντευξη ο Robert de Niro δήλωσε: «Την προηγούμενη φορά επισκέφτηκα την Κωνσταντινούπολη για αρκετό καιρό. Είναι πραγματικά φανταστικά να βρίσκεσαι εδώ. Είμαι σίγουρος ότι θα ήταν υπέροχο να κάνω μια ταινία σε αυτήν την πόλη. Φυσικά πρώτα θα χρειαστεί ένα σενάριο. Το φαγητό είναι σαν μια οργάνωση που μας φέρνει όλους κοντά. Στην ταινία τα «Καλά παιδιά» είχε μαγειρέψει η μητέρα του Martin Scorsese. Στα εστιατόρια η μαγειρική είναι δύσκολη εργασία. Είμαι τυχερός από αυτή την άποψη, γιατί δίπλα μου είναι πολύ σημαντικοί άνθρωποι. Δεν γνωρίζω τίποτα για τον τουρκικό κινηματογράφο. Τον τελευταίο καιρό δεν βλέπω ταινίες, αλλά νομίζω ότι θα ήταν υπέροχο να γυρίσω μια ταινία στην Κωνσταντινούπολη. Δεν χρησιμοποιώ τα κοινωνικά δίκτυα. Δεν θα τοποθετούσα με τίποτα τον εαυτό μου σε τέτοιο σύστημα βλακειών, όπως των κοινωνικών δικτύων. Σ' αυτά όλοι έχουν γνώμη για σένα και δεν χρειάζομαι αυτές τις απόψεις. Δεν έχω ανοίξει ούτε καν λογαριασμό στο twitter. Το twitter είναι τρομερό πράγμα. Είχαμε από αυτό να αντιμετωπίσουμε τον πιο ανέντιμο άνθρωπο στον κόσμο. Γνωρίζετε τι έπαθε και αυτός».

ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗΝ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟ

Παρ' όλο το κακό πολιτικό κλίμα που επικρατεί το τελευταίο διάστημα μεταξύ των δύο χωρών, ο Προέδρος της Διεθνούς Σοσιαλιστικής και πρώην Πρωθυπουργός της Ελλάδας κ. Γεώργιος Παπανδρέου επισκέφθηκε την Αλικαρνασσό ως καλεσμένος του Ιδρύματος Zülfi Livaneli και του Δήμου Αλικαρνασσού, που οργάνωσαν συνέδριο λογοτεχνίας με τίτλο «Μεσογειακές Ημέρες Λογοτεχνίας». Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου ο κ. Γιώργος Παπανδρέου και ο Δήμαρχος Αλικαρνασσού κ. Ahmet Aras χορέψαν μαζί ζεϊμπέκικο. Την είδηση δημοσίευσε η εφημερίδα *Gündem Gazetesi* (18/4/2022).

Ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Γιώργος Παπανδρέου έλαβε μέρος στο συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στην Αλικαρνασσό για τα 132 έτη από τη γέννηση του ψαρά της Αλικαρνασσού Cevat Şakir Kabaağaç. Το συνέδριο με τίτλο «Μεσογειακές Ημέρες Λογοτεχνίας» συνδιοργάνωσαν το Ίδρυμα Zülfi Livaneli και ο Δήμος Αλικαρνασσού.

Εκφράζοντας τον ενθουσιασμό του, που προσκλήθηκε στο συνέδριο Μεσογειακής Λογοτεχνίας, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου δήλωσε: «Υπάρχουν ηγέτες που αναζητούν και ακολουθούν την απομόνωση, τον χωρισμό, τον πόλεμο, το χτίσιμο τοίχων και αυτό το κάνουν για να εκβάλουν τον φόβο. Υπάρχουν ηγέτες που προσπαθούν να πετύχουν το ίδιο με ρατσισμό. Και ενώ αγωνιζόμαστε γι' αυτά, στην ουσία πρέπει να θυμόμαστε όλοι ότι χρειαζόμαστε συνεργασία. Η συνεργασία φέρνει σεβασμό. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα που φέρνει κοντά τον έναν στον άλλον είναι η συνεργασία για την πανδημία. Όταν δεν υπήρχε χώρα στον κόσμο που να μην επηρεάστηκε από την πανδημία, μαζευτήκαμε και καταφέραμε να εμβολιαστούμε όλοι. Πρέπει να συνεχίσουμε τις προσπάθειες σε αυτόν τον τομέα».

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν με τις «Ημέρες Μεσογειακής Λογοτεχνίας» και συνεχίστηκαν με το «Καλημέρα Κόσμε». Ακολούθησαν επιδείξεις λαϊκών χορών, όπως ζεϊμπέκικο, συρτάκι που παρουσίασε η Ένωση Λαογραφικής Έρευνας και Τουρισμού Αλικαρνασσού (BOFAD). Στις επιδείξεις πήρε μέρος και ο διάσημος ηθοποιός Tarik Pabuçcuoğlu, ο οποίος αναπαράστησε τον ψαρά της Αλικαρνασσού με ένα μονόπρακτο.

Ο Δήμαρχος Αλικαρνασσού κ. Ahmet Aras και ο Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και πρώην Πρωθυπουργός της Ελλάδας κ. Γιώργος Παπανδρέου, μετά την παράσταση των λαϊκών χορών ανέβηκαν στη σκηνή και παρουσίασαν στους καλεσμένους μια αξέχαστη παράσταση με ζεϊμπέκικο. Οι παρευρισκόμενοι ενθουσιάστηκαν με τις χορευτικές ικανότητες του διδύμου στο ζεϊμπέκικο του Kerimoğlu.

* Ο Cevat Şakir Kabaağaç ήταν διάσημος Τούρκος λογοτέχνης και μεταφραστής, ο οποίος γεννήθηκε το 1890 στην Κρήτη και πέρασε τα παιδικά του χρόνια στην Αθήνα, μιας και ο πατέρας του ως πρέσβης υπηρέτησε εκεί. Για την πρωτοβάθμια εκπαίδευσή του πήγε στο Δημοτικό της Πριγκίπου και συνέχισε στο Robert College και στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Επειδή ήταν φυγόστρατος έζησε τέσσερις φορές εξόριστος στην Αλικαρνασσό, όπου αποβίωσε από καρκίνο οστών το 1973. Στην Αλικαρνασσό ασχολήθηκε με διάφορες δουλιές, μία από τις οποίες ήταν το επάγγελμα του ψαρά και γι' αυτό τον αποκαλούσαν «Ψαρά της Αλικαρνασσού».

ειδήσεις

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΕ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

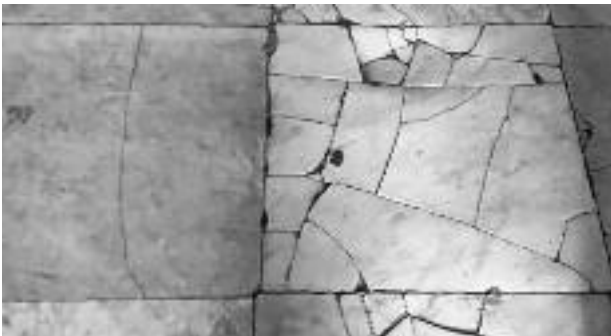
Όσα παράπονα και να κάνουν οι διεθνείς οργανισμοί για καταστροφές στα αρχαία μνημεία και έργα, στην εξουσία και τον λαό επικρατεί η αντίληψη «Δικά μας είναι και ότι θέλουμε κάνουμε». Όταν μάλιστα είναι κάτι ειδικά για την Αγία Σοφία ο φανατισμός φτάνει στο ζενίθ. Έτσι και τώρα που έγινε γνωστό το νέο κρούσμα καταστροφής όλοι σφυρίζουν αδιάφορα. Η είδηση δημοσιεύθηκε από τη Sena Tufan στην εφημερίδα *Cumhuriyet* (27/6/2022).

Συνεχίζονται οι καταστροφές στην Αγία Σοφία, η οποία μετατράπηκε από μουσείο σε τέμενος. Κατέστρεψαν πρώτα την πόρτα και μετά άρχισαν να ξύνουν τα μάρμαρα και να τα βάζουν σε σακούλες. Η ξεναγός Özlem Kabasakal δήλωσε ότι τα ιστορικά μάρμαρα της Αγίας Σοφίας έσπασαν σε πολλά σημεία από πλατφόρμα μεγάλης χωρητικότητας και βάρους. Συμπλήρωσε δε: «Σε αυτό το ιστορικό κτίσμα δημιουργούν πολλές ζημιές». Εδώ βλέπουμε να τους «καρφώνει» η ίδια η Τουρκάλα ξεναγός και όχι κάποια χριστιανικά κράτη που κατηγορούν κάθε φορά.

Μιλώντας στην εφημερίδα *Cumhuriyet*, η ξεναγός Özlem Kabasakal ισχυρίστηκε ότι τα ιστορικά μάρμαρα έσπασαν από μια βαριά και μεγάλη πλατφόρμα. Η *Cumhuriyet* είχε φέρει στο προσκήνιο πριν από έναν μήνα σειρά αμελειών στην Αγία Σοφία, που δεν διορθώθηκαν ούτε λήφθηκαν μέτρα για αυτά.

Οι συσκευές ακτινών Χ στην είσοδο, που ήταν τοποθετημένες από την εποχή που ήταν μουσείο, δεν χρησιμοποιήθηκαν ποτέ, από όταν η Αγία Σοφία μετατράπηκε σε τέμενος. Τώρα έγινε γνωστό ότι είναι ενεργές εδώ και περίπου δύο εβδομάδες.

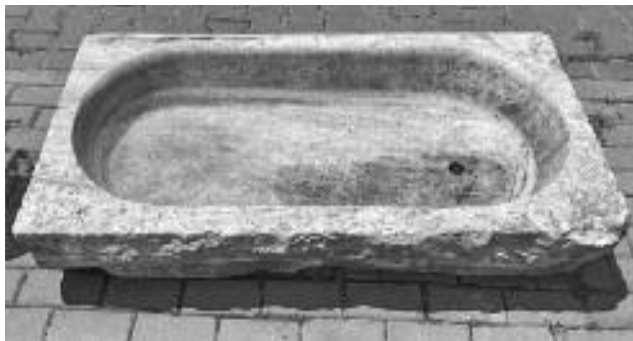
Πληροφορηθήκαμε ότι πριν μπουν οι γυναίκες στο τέμενος, οι υπάλληλοι προειδοποιούν τις επισκέπτριες, που φορούν κοντά ρούχα και έχουν ακάλυπτα κεφάλια, να καλυφθούν. Για αυτό και τους κατευθύνουν προς το σημείο πώλησης μαντίλας.

Σύμφωνα με πληροφορίες υπευθύνων, η πόρτα εισόδου κλείνει κατά διαστήματα για να ελεγχθεί το πλήθος που βρίσκεται μέσα. Φαίνεται ότι άλλα τμήματα των μαρμάρων που βρισκόταν στην Αυτοκρατορική Οδό της Αγίας Σοφίας καθώς και στη θύρα εξόδου είχαν σπάσει από προηγούμενα χρόνια. Σήμερα βλέπουμε ότι έχουν σπάσει και σε άλλα σημεία.

Κατά τους ισχυρισμούς της Özlem Kabasakal, αυτό έγινε από την ψαλιδωτή, ανυψωτική πλατφόρμα που έβαλαν μέσα για καθαρισμό του χώρου. Αυτή λέει ήταν η αιτία που έσπασαν τα ιστορικά μάρμαρα.

Η Kabasakal δήλωσε: «Η πλατφόρμα κάνει ζημιές στο ιστορικό έργο. Όταν η Αγία Σοφία ήταν μουσείο ο κόσμος την επισκεπτόταν με μεγάλο σεβασμό. Σήμερα νομίζεις ότι έχει στηθεί ένα πανηγύρι».

ΒΡΕΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΠΡΙΓΚΗΠΟ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟ ΠΑΤΗΤΗΡΙ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

Βρέθηκε το μαρμάρινο πατητήρι σταφυλιών της περιοχής Παλιάμπελο (*Viran Bağ*) Πριγκήπου. Η περιοχή είχε αμπελία από παλιά, από τα οποία οι νησιώτες παρήγαγαν κρασιά αρκετά καλής ποιότητας. Τα κρασιά τα απολάμβαναν μόνο οι Πριγκηπιανοί στα πανηγύρια που γινόντουσαν στα μοναστήρια και στα «καζινάκια του νησιού». Την είδηση δημοσιεύει με φωτογραφίες το *Dünya Mirası Adalar* (Ιούνιος 2022).

Τα αμπελία από τα οποία παρήγαγαν υψηλής ποιότητας κρασιά βρίσκονταν σε σειρά σε πλαγιές του νησιού, εκεί που τα έβλεπε ο ήλιος και φύσαγε δροσερό αεράκι. Το νότιο άκρο της νοτιοδυτικής πλευράς της Πριγκήπου, εκεί που βρίσκεται σήμερα η περιοχή Παλιάμπελο, τον 19ο αιώνα αποκαλούσαν *Büyüik Bag* (Μέγαλο Αμπελώνα).

Ίσως ένα από τα τελευταία εναπομείναντα πειστήρια της αμπελουργικής κουλτούρας των νησιών βρισκόταν στη βορειοδυτική γωνία του Παλιάμπελου, στη βίλλα του Mustafa Nuri Devres.

Τα μαρμάρινο πατητήρι βρισκόταν σε αυτό το σημείο και είχε διαστάσεις 1,80x0,90x0,40 εκ. Κανένας δεν γνώριζε κάτι για το εξαφανισμένο πατητήρι, το οποίο είχε κλαπεί και μεταφερθεί σε άγνωστο σημείο.

Το θέμα έγινε γνωστό στους υπεύθυνους φορείς και τα κοινωνικά δίκτυα και οι Πριγκηπιανοί κινητοποιήθηκαν για να βρουν που το μετέφεραν. Το ίδιο ενδιαφέρον έδειξε και ο Δήμαρχος Πριγκηποννήσων κ. Erdem Gül. Μετά την κινητοποίηση, το πατητήρι βρέθηκε άθικτο και θα μεταφερθεί εκ νέου στο Παλιάμπελο στη βίλλα του Mustafa Nuri Devres.

Θα τοποθετηθεί στη θέση του και θα αναρτηθεί πληροφοριακή πινακίδα για την αμπελουργία της περιοχής, προκειμένου οι τουρίστες να μάθουν για την οινοποιία που υπήρχε τα παλιά χρόνια στην περιοχή.

Ο Δήμος Πριγκηποννήσων ανέλαβε την υποχρέωση να σχεδιάσει και να διοργανώσει συνέδρια και εκδηλώσεις που θα κάνουν γνωστή την κουλτούρα της αμπελουργίας και της οινοποιίας των νησιών.

Συγχρόνως ξαναήρθαν στο προσκήνιο και τα τετράγωνα μικρά κατασκευάσματα (*Hamal tası*) που υπήρχαν στους κεντρικούς δρόμους του νησιού προκειμένου οι κουρασμένοι από το φορτίο αχθοφόροι (χαμάληδες) να το ακουμπούν κατά διαστήματα για να ξεκουραστούν. (Μην ξεχνάμε ότι κουβαλούσαν τα φορτία στην πλάτη τους!)

Αποφάσισαν ότι μια και τότε στην Τουρκία ήταν πολύ διαδεδομένο το επάγγελμα του χαμάλη, θα ήταν καλό να μπουν πινακίδες στα σημεία του νησιού που υπήρχαν τέτοιες κατασκευές και να αναφέρουν τη χρησιμότητά τους. Δυστυχώς το Επαρχείο, το Δημαρχείο και οι Οργανώσεις δεν προχώρησαν σε τέτοιες κινήσεις και απαγόρευσαν την τοποθέτηση πινακίδων με την ιστορία αυτών των κατασκευών.

ΣΥΝΕΛΑΒΑΝ ΤΟΝ ΔΡΑΣΤΗ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΣΤΟ ΜΑΡΜΑΡΙΣ

Θα έπρεπε να ντρέπονται και να ζητήσουν συγγνώμη οι Τουρκικές αρχές και τα κοινωνικά δίκτυα, μετά τη σύλληψη του δράστη της μεγάλης πυρκαγιάς που για 4 ημέρες κατέκαψε το Marmaris, επειδή καθημερινά διέδιδαν ότι τη φωτιά έβαλαν άτομα που εξυπηρετούσαν ελληνικά συμφέροντα, ότι η μεγάλη πυρκαγιά ήταν ελληνικός δάκτυλος. Αλλά όπως λέει η παροιμία «Ο Θεός αγαπά τον κλέφτη, αγαπά και τον νοικοκύρη» και, σύμφωνα με εκτενές ρεπορτάζ της ιστοσελίδας *Haber Türk* (25/6/1922) οι Τουρκικές αρχές συνέλαβαν τον δράστη.

Στον Νομό Muğla στην περιοχή Marmaris πυρκαγιά, η οποία διήρκεσε 4 ημέρες και δεν μπορούσε να τεθεί υπό έλεγχο, οι αρχές συνέλαβαν τον δράστη Sacit Ayhan, ο πατέρας του οποίου δήλωσε: «Καλύτερα να καίγεται ο ίδιος για να μην έκαιγε το δάσος». Ο πατέρας του, Kadir Ayhan, πρόσθεσε: «Έκαψε το δάσος από το οποίο με το μέλι που παράγαμε βγάζαμε το ψωμί μας».

«ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΕΦΕΡΕ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΑΣ»

Ο Kadir Ayhan, ο οποίος ζει σε κολπίσκο του Marmaris συντηρούσε την οικογένειά του με τη μελισσοκομία και την αλιεία. «Του έλεγα πολλές φορές να μην πίνει. Έκανα μεγάλο αγώνα για να σταματήσει. Όμως αυτός χώρισε και παράτησε τα παιδιά του. Η ψυχολογία του ήταν χάλια. Στον κολπίσκο που μέναμε είχαμε ακόμα και σημεία για να πετάνε οι άνθρωποι τις γόπες τους. Χρόνια ασχολούμασταν με τη μελισσοκομία. Οι άνθρωποι έσβηναν τα τσιγάρα τους στην παλάμη τους. Το κάναμε για να μην καούν τα δάση. Οι άνθρωποι δεν έκαναν κάτι ντροπιαστικό. Έκανα προσπάθεια να κόψει το ποτό. Έχουν περάσει 20 ημέρες που ήρθε κοντά μου. Την ημέρα του συμβάντος φόρεσε τα καλά του ρούχα. Δεν τσακωθήκαμε. Μου είπε ότι θα επιστρέψει το βράδυ. Με ρώτησε αν θέλουν κάτι οι άνθρωποι εδώ για να

φέρει όταν θα γύριζε. Ανάθεμά τον που έφυγε, τελείωσε ο ίδιος, τελείωσε και εμένα. Όταν μεθάει γίνεται άλλος άνθρωπος. Είδα πολλούς μεθυσμένους, αλλά αυτός γίνεται το κάτι άλλο. Κάθε μέρα ασχολούμασταν στο σκάφος. Κάθε μέρα βούταγε στη θάλασσα σε βάθος 15 - 20 μέτρων».

«ΦΟΒΗΘΗΚΑ ΠΟΛΥ ΟΤΑΝ ΕΜΑΘΑ ΓΙΑ ΤΗ ΦΩΤΙΑ, ΓΙΑΤΙ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΤΟΥ ΜΠΛΟΚΑΡΕΙ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ»

Ο πατέρας του Ayhan πρόσθεσε: «Όταν άκουσα για τη φωτιά τον αναζήτησα στο κινητό, αλλά δεν απαντούσε. Νόμισα αρχικά ότι ήταν μέσα στη φωτιά και φοβήθηκα. Μπορούσε να τον βρουν κοιμισμένο στο δάσος, γιατί γνωρίζω ότι όταν έπινε με μεγάλη δυσκολία επανερχόταν στον εαυτό του. Με έπιασε πανικός. Αν όντως είπε ότι έβαλε φωτιά είναι αλήθεια. Δεν λέει ποτέ ψέματα. Καλύτερα να καίγεται ο ίδιος, ώστε να μην μπορούσε να κάψει το δάσος».

«ΕΡΓΑΣΘΗΚΕ ΣΑΝ ΔΑΣΟΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ 3 ΧΡΟΝΙΑ»

Τέσσερεις χιλιάδες εκτάρια δασώδους περιοχής έγιναν στάχτη, δήλωσε ο Kadir Ayhan. «Ο γιος μου εργάστηκε σαν δασοπυροσβέστης 3 χρόνια. Δεν υπάρχει τόπος και φωτιά που να μην πήγε σε αυτό το διάστημα». Από το μέρος που ζει, αντίκριζε τη θάλασσα κλαίγοντας. Μας βεβαίωσε ότι δεν μπορεί να συνέλθει και ο πόνος του είναι μεγάλος.

μελέτη

ΤΟΠΟΣΗΜΑ ΚΑΙ ΟΡΟΣΗΜΑ, ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΕΡΓΑ

ΚΟΣΜΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ - ΤΡΙΚΛΙΝΟΣ ΤΩΝ 19 ΑΚΚΟΥΒΙΤΩΝ

Ο τρίκλιнос των 19 Ακκουβιτών, εκτός από το αριστήριο (μεγάλη τραπεζαρία) και χώρο διαφόρων εκδηλώσεων, χρησιμοποιήθηκε και για έκτακτες περιπτώσεις. Σ' ένα βυζαντινό κείμενο, η *Συνέχεια του Θεοφάνους*, γίνεται αναφορά για την κηδεία του Κωνσταντίνου Ζ' Πορφυρογέννητου (913-959). «Αφού τον ετοίμασαν γρήγορα, τον πήγαν στα 19 Ακκουβίτα κι εκεί αφού τον έβαλαν, αμέσως τον έβγαλαν και τον άφησαν στη Χαλκή. Εκεί αφού έδωσαν τον τελευταίο ασπασμό, οι ιερείς, οι μάγιστροι, οι πατρίκιοι κι όλη η σύγκλητος, ο επί της τελετής σύμφωνα με το έθιμο φώναζε: “Εξέλθε βασιλεύ, καλεί σε ο Βασιλεύς των βασιλευόντων και Κύριος των κυριευόντων” και τον έβγαζαν έξω από τα βασιλικά ανάκτορα στη Λεωφόρο (είναι η περίφημη Μέση), και τον πήγαν στον Ναό των Αγίων Αποστόλων με ψαλμωδίες και μεγάλες τιμές, ενώ προπορεύονταν της πομπής οι συγκλητικοί. Και όταν έφθαναν στον τόπο της ταφής, ύστερα από τις συνηθισμένες ψαλμωδίες, ο πραιπόσιτος διέταξε τον επί της τελετής να πει: “Είσελθε βασιλεύ, καλεί σε ο Βασιλεύς των βασιλευόντων και Κύριος των κυριευόντων” και κατόπιν “Απέθου το στέμμα από της κεφαλής σου” και ο πραιπόσιτος αφαιρούσε από την κεφαλή το στέμμα και του έβαζε ένα απλό πορφυρούν διάδημα και τον ενταφίαζαν».

ΧΩΡΟΤΑΞΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΧΩΡΟΣ

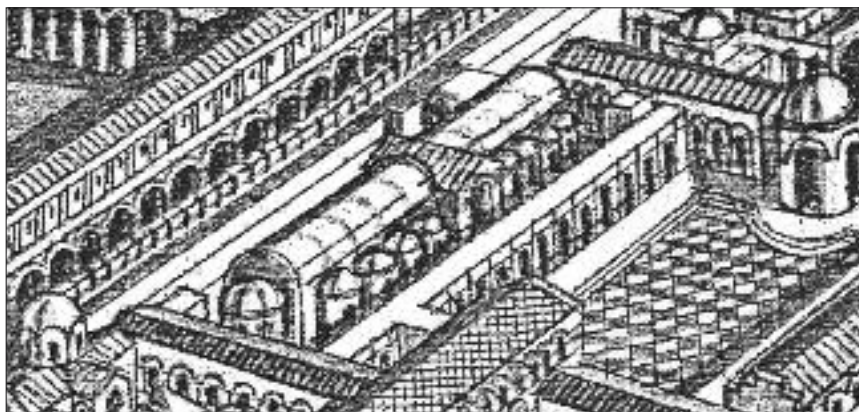
Ο τρίκλιнос των 19 Ακκουβιτών στο τοπογραφικό που έχω εκπονήσει έχει τον αριθ. 29. Απέχει περί τα 120 μέτρα από την κεντρική πύλη της Χαλκής και είναι τοποθετημένος δίπλα και παράλληλα προς τη δυτική περιτείχιση του ανακτορικού περιβόλου. Η περιτείχιση είναι κι αυτή δίπλα και παράλληλη με τον Μεγάλο Ιπποδρόμο, μεταξύ των οποίων διέρχονται τα Διαβατικά του Αχίλλεως. Εκεί κοντά υπάρχει μία μικρή πύλη, η αποκαλούμενη ως Μονόθυρος, η οποία βασικά εξυπηρετούσε δευτερεύουσες ανάγκες του Παλατίου, αλλά φαίνεται πως, σε έκτακτες περιπτώσεις, αυτή η βοηθητική πύλη είχε μεγάλη σημασία, επειδή βρισκόταν απέναντι από μία κύρια πλάγια είσοδο του Μεγάλου Ιπποδρόμου.

Μπροστά στο κτήριο υπήρχε «αραία», δηλαδή μεγάλο πλακόστρωτο αίθριο. Ακόμη, όπως συνηθίζονταν, γύρω γύρω ο «πόρτηξ», δηλαδή το περιστύλιο, συνέδεε μεταξύ τους τα διάφορα άλλα κτίσματα. Το αίθριο ανατολικά, βόρεια και δυτικά κυκλωνόταν με «γραδήλια», δηλαδή αναβαθμίδες.

Τα παραπάνω χαρακτηριστικά συμβαδίζουν απόλυτα με τα γεωμορφολογικά δεδομένα του χώρου και αποδεικνύουν τη δεξιότητα των Βυζαντινών αστεοδόμων-αρχιτεκτόνων να χωροθετούν τα διάφορα παραρτήματα, τα αίθρια, τους κήπους, κ.ά., σύμφωνα με τις κλίσεις του εδάφους, προς όφελος της χρήσης και της λειτουργικότητας του συνόλου. Απ' όλες τις αναφορές-περιγραφές των Βυζαντινών ιστορικών-χρονογράφων και ιδιαίτερα από το ιστορικό σύγγραμμα *Περί Βασιλείου Τάξεως*, του λόγιου βασιλιά Κωνσταντίνου Ζ' Πορφυρογέννητου, μαθαίνουμε και συμπεραίνουμε ότι ο χώρος αυτός αποτελεί κομβικό σημείο ολόκληρου του ανακτορικού περιβόλου και των παραρτημάτων του Ιερού και Μεγάλου Παλατίου.

Γύρω από το μεγάλο περιστύλιο, στα βόρεια, υπήρχαν το κτίσμα με αριθ. 19, το αποκαλούμενο Τριβουνάλιον, που χρησίμευε ως βασιλικό βήμα, το υπ' αριθ. 20 κτίσμα θολωτό, απο-

καλούμενο Λύχνοι και στέγαζε τον Αργυρό Σταυρό, το 21 Τρίκλιнос των Εξκουβιτόρων (μία ονομασία φρουράς), το 22 Πρώτη Σχολή (πάλι φρουρά), το 23 Τρίκλιнос των Κανδιδάτων, αίθουσα για τους δι-οικητικούς, στρατιωτικούς και αξιωματούχους. Στα ανατολικά το 26 η στοά των Κανδιδάτων, το 27 Μεγάλο Κονιστόριο ως αίθουσα υποδοχής και συνεδριάσεων του αυτοκράτορα με τους ύπατους, τους συγκλητικούς, κ.ά., το 28 Μικρό Κονιστόριο. Στα νοτιοδυτικά του αίθριου το 44 αποκαλούμενο Ονοπόδιον ως προθάλαμος, το 45 η Χρυσή Χείρ ως πέρασμα-καμάρα, το 46 τρίκλιнос του Αυγουσταίου, μεγάλη αίθουσα συγκέντρωσης-αναμονής, το 51 Άγιος Στέφανος, το 52 Κοιτών Δάφνης, το 53 Οκτάγωνο Δάφνης-προθάλαμος.

Τρίκλιнос των 19 Ακκουβιτών από ψηλά. Σχέδιο Γ. Αναπνιώτη.

Όλα αυτά τα παραρτήματα του Ιερού Παλατίου που αναφέρθηκαν μέχρι εδώ ανήκουν στην Α' περίοδο, δηλαδή αυτά που έκτισε ο Μέγας Κωνσταντίνος (324-337) και έχουν λίγο πολύ επίσημο χαρακτήρα, ενώ αυτά που κτίστηκαν ως επέκταση προς τα νότια από τους μεταγενέστερους αυτοκράτορες έχουν περισσότερο ιδιωτικό χαρακτήρα.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

Από τις ελάχιστες περιγραφές και τα ελάχιστα παρεμφερή κατάλοιπα που υπάρχουν, αλλά με την εμπειρία και την αρχιτεκτονική γνώση γενικά για την περίοδο αυτή, μπορούμε να αποκαταστήσουμε τη μορφή και την κάτοψη του κτίσματος.

Π.χ. «...των υπουργούντων εις τα καμάρας των 19 ακκουβιτών...».

«Εν τω παμμεγέθει τούτω τρικλίνω, συνεκάθηντο και συνέτρωγαν πολλοί προσκεκλημένοι...».

«Αι θέσεις των 19 ακκουβιτών ήσαν παρά τα τείχη του κτηρίου... Ο εν τω μέσω τόπος ήτο ευρύχωρος».

«Βασιλεύοντος του Πορφυρογεννήτου, εσαθρώθη και κατέπεσεν η στέγη των 19 ακκουβιτών. Την έκπαλαι κεχρυσωμένην οροφήν σχιζομένην, λαμπράν και νεοφανή απέδειξεν. Εποίησε και οκταγώνους κοιλότητας, τας οποίας κατεκόσμησε με οπάς και ποικίλας γλυφάς, σχηματιζομένας εις αμπέλων έλικας και παντοίας ιδέας φύλλων και δένδρων. Ταύτας όλας επιχρύσωσε προς τέρψιν και θαυμασμόν θεατών».

(Τα παραπάνω αποσπάσματα προέρχονται από το βιβλίο του Α. Πασπάτη, *Τα Βυζαντινά Ανάκτορα*, που τυπώθηκε στην Αθήνα το 1885).

Ως προς την ανασύσταση της κάτοψης και της μορφής του κτίσματος συνέβαλε και η ύπαρξη καταλοίπων των θεμελίων της κεντρικής αίθουσας του ιδιωτικού παλατιού του Λαύσου, που βρίσκεται στη γωνία μεταξύ της Μέσης Λεω-

ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΝΑΠΝΙΩΤΗ
Αρχιτέκτονα -
Ερευνητή

φόρου (σημ. Divanyolu) και της βορειοδυτικής άκρης του Μεγάλου Ιπποδρόμου.

Με βάση τη μελέτη-έρευνά μου για το θέμα παραθέτω τα κυριότερα στοιχεία:

1. Το μήκος των τραπεζιών, η κορυφή των οποίων εισερχόταν μέσα σε κάθε μία από τις 19 ημικυκλικές κόγχες, ανερχόταν στα 11,50 μέτρα. Δεξιά και αριστερά των τραπεζιών υπήρχαν από 6 ανάκλιντρα, δηλαδή σύνολο 12, ώστε οι καλεσμένοι να γευματίζουν πλαγιασμένοι σύμφωνα με τον παραδοσιακό ελληνορωμαϊκό τρόπο.

2. Το μήκος του κτίσματος υπολογίστηκε περίπου στα 95 μέτρα, το δε πλάτος περίπου στα 37. Το κεντρικό τμήμα στεγάζεται με ημικυκλικό θόλο, ύψους από το δάπεδο περίπου 18 μέτρα. Οι εγκάρσιες κόγχες στεγάζονται με μικρότερους ημικυκλικούς θόλους ύψους περίπου 11 μέτρων.

3. Η κεντρική είσοδος επιβλητική και υπερυψωμένη, διακοσμημένη με κόκκινα μαρμαρίνα σκαλιά, δέσποζε στο κέντρο της μεγάλης όψης του κτηρίου. Στην κύρια όψη πρέπει να υπήρχαν τουλάχιστον άλλες δύο βοηθητικές είσοδοι.

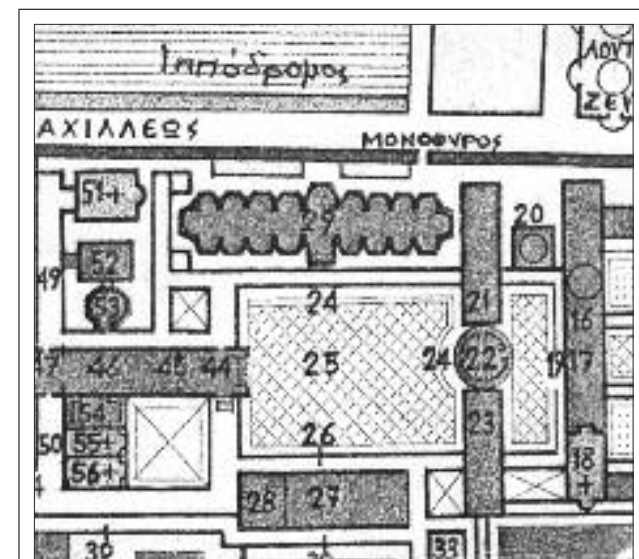
4. Ακόμη και στην πίσω όψη πρέπει να υπήρχαν τουλάχιστον δύο υπηρεσιακές είσοδοι απ' όπου γινόταν το σερβίρισμα των 228 συνδαιτημόνων.

5. Με αυτό το μέγεθος και το πλήθος των καλεσμένων, μπορούμε να φαντασθούμε και το ανάλογο μέγεθος των μαγειρειών που απαιτούνταν.

Τέλος ανάλογο πρέπει να ήταν και το βοηθητικό προσωπικό. Επιχειρούμε έναν κατά προσέγγιση υπολογισμό:

- α) Σερβιτόροι 2x19 38 περίπου 40
- β) Υπηρέτες 2x19 38 περίπου 40
- γ) Αρχιμάγειροι περίπου 10
- δ) Μάγειροι περίπου 30
- ε) Βοηθοί περίπου 20
- Σύνολο 140 άτομα

Συνεχίζεται

* Στο προηγούμενο τεύχος εκ παραδρομής επαναλήφθηκε το σχέδιο Ιουνίου. Παραθέτω το σωστό. Τοπογραφικό περιοχής του Τρίκλινου των 19 Ακκουβιτών με αριθ. 29. Σχέδιο Γ. Αναπνιώτη.

μουσειοδιαδρομές

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας

«Κτήμα ιερὸν τῆς Ἀνδροιτσαίνης.
Δῶρον Ἀγαθόφρονος Νικολόπουλου»

ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΜΑΖΟΚΟΠΟΥ Φιλολόγος - Ιστορικός

Η Ανδρίτσαινα και οι άνθρωποί της

Αντί άλλης εισαγωγής παραθέτουμε απόσπασμα απ' όσα έγραψε για την Ανδρίτσαινα ο Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος στο βιβλίο του «Ελληνικοί ορίζοντες» που εκδόθηκε το 1940. «Στην Ανδρίτσαινα βρίσκεις ανθρώπους που καμαρώνουν για την ιστορία και τη δόξα του τόπου τους, που λατρεύουν τη διανοητική καλλιέργεια και προσπαθούν ν' αποθησαυρίσουν πείρα και γνώση...

Μα δεν είναι μονάχα τούτα που θα βρει κανείς ολοζώντανα στην Ανδρίτσαινα. Θα βρει και τη μνήμη των περασμένων θαυμάσια διατηρημένη. Γιατί η Ανδρίτσαινα, πολιτεία μεσαιωνική, έπαιξε σημαντικότατο ρόλο και στα χρόνια της σκλαβιάς και πολύ περισσότερο στην Επανάσταση, κι έδωσε στην υπηρεσία του τόπου όλου ανθρώπους του καριοφιλού και του πλούτου και της πέννας. Φιλικόι και πολέμαρχοι, στελέχη του νέου κράτους σε κάθε κλάδο της ανθρώπινης δραστηριότητας, πνευματική παράδοση ριζωμένη σε πρόσωπα και περιστατικά εξαιρετικής σημασίας, έπλασαν τη δόξα της με τον ακάματο μόχθο τους και τη φεγγοβολία τους ...».

Η Ανδρίτσαινα των Αγώνων

Οι Ανδριτσαίοι, τόσο της διασποράς όσο και οι εντόπιοι, βοήθησαν ποικιλότροπα την Επανάσταση, τόσο στην προετοιμασία της όσο και στα πεδία των μαχών. Ας πάρουμε τα ιστορικά μονοπάτια για να γνωρίσουμε γεγονότα και πρωταγωνιστές.

Οι Έλληνες, απογοητευμένοι από τα χιμαίρικά σχέδια των Δυτικών –κυρίως των Βενετών– που συνοδεύονταν πάντοτε από βαρύγδουπες πλην όμως ανεκπλήρωτες υποσχέσεις, στρέφονται προς τους ομόθρησκους Ρώσους, τα φιλόδοξα σχέδια των οποίων για την Ανατολή εμφανίζονται από τα χρόνια του Μεγάλου Πέτρου για να κορυφωθούν στα χρόνια της Αικατερίνης Β'. Το σχέδιο της απελευθέρωσης των σκλαβωμένων Ελλήνων αναλαμβάνουν οι αδελφοί Ορλώφ. Ο απεσταλμένος του Ορλώφ, ο αμφιλεγόμενος Παπάζωλης, επισκέπτεται το 1765 την Ήπειρο, την Ακαρνανία και τη Στερεά όπου έχει επαφές με αρματολούς και προύχοντες. Κατόπι περνά στην Πελοπόννησο και φτάνει στο Οίτυλο για να συναντήσει τον επικεφαλής των Μανιατών, οπλαρχηγό Στέφανο Μαυρομιχάλη. Τον ενημερώνει για το διακαές ενδιαφέρον της Αικατερίνης επισημαίνοντας πως οι Μανιάτες που πάντοτε υπερασπιζόνταν την ελευθερία, θα έπρεπε να πρωταγωνιστήσαν και τώρα παραδειγματίζοντας

όλους τους σκλαβωμένους Έλληνες. Οι οπλαρχηγοί και οι πρωτόγεροι της Μάνης απάντησαν πως «αν δεν εμφανίζονταν οι ρωσικές δυνάμεις, δεν θα επαναστατούσαν».

Η επιφύλαξη των Μανιατών οδήγησε τον Παπάζωλη στην Καλαμάτα προκειμένου να συναντήσει τον προύχοντα Παναγιώτη Μπενάκη, ο οποίος έχαιρε της εκτίμησης των Μανιατών αλλά και της εμπιστοσύνης των Τούρκων. Στο αρχοντικό του συγκεντρώθηκαν τότε σε σύσκεψη αρκετοί προεστοί και κληρικοί της Πελοποννήσου για να ενημερωθούν από τον αυτοκρατορικό απεσταλμένο κάτω από απόλυτη μυστικότητα. Αφού συζητήθηκε η οργάνωση του επαναστατικού κινήματος, υπογράφηκε συμφωνία που προέβλεπε τον ξεσηκωμό 100.000 Ελλήνων, εφ' όσον δινόταν ο αναγκαίος οπλισμός και εμφανίζονταν τα ρωσικά πλοία στις ακτές της Πελοποννήσου.

Αναστάσης Χρί(η)στου ή Χριστόπουλος

Σε τούτη τη σύσκεψη συμμετείχε και ο προεστός της επαρχίας Ολυμπίας Αναστάσης Χρίστου, «άνδρας σώφρων, εγγράμματος και με πολλά πατριωτικά αισθήματα». Θα παραλάβει(1768) από το ρώσικο πλοίο που προσέγγισε στο Θόλο της Φιγάλιας φορτίο 3.000 όπλων και πολεμοφοδίων και θα κηρύξει στην Ανδρίτσαινα την επανάσταση. Ταυτόχρονα το λάβαρο της επανάστασης σηκώνεται από τη Βόνιτσα και το Ξηρόμερο μέχρι το Αίγιο, την Παρνασσίδα ακόμη και τη Μεγαρίδα.

Εν τω μεταξύ, μολονότι η όλη επιχείρηση κρατήθηκε μυστική, οι Τούρκοι υποψιάζονται τη συνωμοσία. Το εγχείρημα όμως της απελευθέρωσης εξελίχθηκε αρνητικά. Τη χαρική βολή έδωσε η λύση της πολιορκίας της Κορώνης και ο απόπλους του ρωσικού στόλου προς την Πύλο. Οι επαναστατημένοι εγκαταλείπονται και γίνονται βορά στα χέρια των Τουρκαλβανών. Ο Αν. Χρίστου συλλαμβάνεται και σουβλίζεται στην τοποθεσία Καμίνι, οι κάτοικοι κατασφάζονται και η Ανδρίτσαινα καίγεται.

Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος, ο πρωτοφιλικός (1790-1854)

Η Ανδρίτσαινα δικαιολογημένα ήταν και είναι περήφανη για το άξιο τέκνο της, τον Παναγιώτη Αναγνωστόπουλο. Οι γονείς του, Αναγνώστης Μυλωνάς και Μαρίτσα Χριστάκου, το 1808 θα εγκατασταθούν στη Σμύρνη όπως και άλλες οικογένειες. Αργότερα ο Παναγιώτης θα εγκατασταθεί στην Οδησσό ως υπάλληλος στο εμπορικό του Αθανασίου Σέκερη.

Και από εκεί θα ξεκινήσει το τιτάνιο έργο του. Σύμφωνα με την ιδιόγραφη αναφορά, την οποία ο Εμμανουήλ Ξάνθος στέλνει στην Εθνοσυνέλευση το 1843, ο Παν. Αναγνωστόπουλος μαζί με τον Νικόλαο Σκουφά από την Άρτα, τον Αθανάσιο Τσακάλωφ, Ιωαννίτη, και τον Εμμανουήλ Ξάνθο από την Πάτμο, «αρχήσαντες έργον εις Οδησσόν κατά τον Νοέμβριον του 1814 έτους, λαβόντες υπ' όψιν την τότε ηθικήν και πολιτικήν κατάστασιν του

έθνους και εκείνην των τυραννούντων αυτό Τούρκων, και συσκεφθέντες περί των καταλήλων μέσων εις πραγματοποίησιν του σκοπού των, συνέταξαν τους κανόνες και την διδασκαλίαν της Εταιρείας, την οποίαν και Εταιρείαν Φιλικήν ωνόμασαν».

Ο Αναγνωστόπουλος μύησε εκατοντάδες προσωπικότητες. Ιδέα του ίδιου ήταν ο θεσμός των εφορειών, ένας τύπος τοπικών διοικητικών επιτροπών. Δική του ήταν και η πρόταση, μετά το ξέσπασμα της Επανάστασης, της έλευσης του Δημήτριου Υψηλάντη στην Πελοπόννησο, τον οποίο ακολούθησε πιστά παίρνοντας μέρος σε όλες τις μάχες μέχρι το 1825.

Είναι αποδεδειγμένο ότι διαδραμάτισε κεφαλαίωδη ρόλο στο μηχανισμό της Εταιρείας όντας ο άνθρωπος που την υπηρέτησε ολόψυχα με θαυμαστή δραστηριότητα. Γι αυτό και η προσφορά του είχε αναγνωριστεί από τον Ιω. Καποδίστρια που τον τιμούσε και τον είχε διορίσει έκτακτο επίτροπο της Ηλείας (1829). Ακόμη και ο Όθωνας τον είχε τιμήσει για τους αγώνες του απονέμοντάς του το Παράσημο του Χρυσού Σταυρού του Σωτήρος. **Αναστάσης Χριστόπουλος ο Ιερολοχίτης (1790-1854)**

Γιος του Χρίστου Αναστασίου, έμαθε τα πρώτα γράμματα στη φημισμένη σχολή της γενέτειράς του. Συνεχίζει τις σπουδές του στη Μεγάλη του Γένους Σχολή που τότε λειτουργεί στην Ξηροκρήνη του Βοσπόρου και αργότερα στην Πίζα και στο Βουκουρέστι. Ο

Αναστάσιος όντας ένθερμος οπαδός των ιδεών και κηρυγμάτων του Ρήγα, μετά την θυσία εκείνου μυείται στη Φιλική Εταιρεία κι εργάζεται για την ίδρυση σχολείου, βιβλιοθήκης και θεάτρου στο Βουκουρέστι. Με την έκρηξη της Επανάστασης στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες κατατάσσεται στον Ιερό Λόχο, πολεμά στο Δραγατσάνι υπό τον Αλέξανδρο Υψηλάντη κι αιχμαλωτίζεται. Κατορθώνει όμως να δραπετεύσει και στο Ιάσιο βρίσκει φροντίδα και περίθαλψη κοντά στη φαναριώτισσα Ραλού Μουρούζη.

Γιαννακός Κανελλάκης

Πετυχημένος έμπορος λόγω της εργατικότητας και τιμιότητάς του, βοήθησε τον Αγώνα με χρήματα κι εφόδια. Ταξίδεψε στη Μάλτα, στην Οδησσό, στην Κωνσταντινούπολη και Βουκουρέστι. Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία, αφοσιώθηκε στην προετοιμασία της Επανάστασης και όταν αυτή άρχισε, έδωσε το παρόν στη μάχη του Αγίου Αθανασίου υπό την καθοδήγηση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη (27 Μαρτίου 1821), στην πολιορκία της Τριπολιτσάς, στην Πάτρα κατά του Δράμαλη και του Ιμπραήμ.

Παναγιώτης Ιατρόπουλος – Γιατράκος

Υπηρέτησε τον Αγώνα επιστημονικά και στρατιωτικά από την αρχή έως το τέλος. Ήταν ο φημισμένος γιατρός που γύριζε όλα τα στρατόπεδα του Μοριά γιατρεύοντας τους πληγωμένους μαχητές. Με το στρατιωτικό σώμα που ο ίδιος διοικούσε και τροφοδοτούσε –προσέφερε όλη την περιουσία του στον Αγώνα– πολέμησε σε πολλές μάχες. Χαρακτηριστικό είναι το γράμμα που του στέλνει από το Σούλι τον Αύγουστο του 1822 ο Θ. Κολοκοτρώνης: «τετόρο σινιόρ Παναγιώτακη! Το γρηγορότερο να μας στείλεις πέντε φορτώματα φυσέκια με αγιωργήτικα ζώα μην χασομερήσουν ουδέ στιγμή, ότι έχουμε μεγάλη ανάγκη ...». Ο μαχητής γιατρός πέθανε πάμπωχος το 1846.

Η απάντηση στον Ιμπραήμ

Ήταν Μάης του 1826 όταν ο Κεχαγιάμπεης, στρατηγός του Ιμπραήμ, στέλνει φιρμάνι στους Ανδριτσαίονες καλώντας τους «να παραιτηθούν από της αποστασίας τα φερσίματα και να προσκυνήσουν» γιατί αλλιώς «θα κατέκοβε και θα αφάνιζε όλα τα δέντρα τους». Κι αυτοί απάντησαν «να κοπιήσουν αλλά να στοχαστούν ότι θα δώσουν λόγο στον γενικό αρχηγό των αρμάτων της Πελοποννήσου και ότι θα πολεμήσουν με αυτόν κι όχι με τα ξύλα... και πως οι ίδιοι ήταν αποφασισμένοι να αποθάνουν ελεύθεροι Έλληνες». *Συνεχίζεται*

πολιτισμός

ΕΙΚΟΝΑ - ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ CONCHITA WURST

ΥΠΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Οὐχί σπανίως, ὡς γνωστόν, παρουσιάζονται ἀπίθανοι συνθέσεις ζωγραφικαί καί ἄλλαι ἀπό ἀπόψεως ἐκτελέσεως κ.λπ., διαφόρων καλλιτεχνικῶν ρευμάτων ἐντυπωσιάζουσιν ὡς πρὸς τὴν σύλληψιν πρωτίστως, τὴν κατασκευὴν, τὰ χρησιμοποιηθέντα ὕλικά, τοὺς τίτλους καί ἄλλα πολλὰ ὡς π.χ. εἰς τὸν ἀφηρημένον καί ἀντικειμενικὸν σουρεαλισμὸν, τὴν ψυχεδελικὴν τέχνην κ.τ.λ.

Οὕτως, εἰς μίαν σχετικῶς πρόσφατον ἐκθεσιν, “Τὸ θεϊκὸν φύλον”, ἐνεφανίσθη μία μόνη μορφή, πρωτότυπος κυρίως ἰδεολογικῶς, γοτθικίζουσα, τοῦ γλύπτου G. Gober ὡς καλλιτεχνικὴ ἔκφρασις τοῦ τραβεστί δημιουργοῦ T. Neuwirth, γνωστοῦ ὡς Conchita, ὁ ὁποῖος τὸ 2014 ἀνεδείχθη νικητὴς ἐν Στοκχόλμῃ εἰς τὴν “Eurovision Song Contest”, ὑπὸ τὸν τίτλον “Αφιέρωμα εἰς τὸν ‘Conchita Wurst’”, βεβαίως Wurst, διότι εἶναι “λουκάνικον” (ἀδιάφορον) τὸ πόθεν ἔρχεται τις καί φαίνεται: “Das ist mir Wurst”!

Ὡσαύτως τυγχάνει γνωστόν, ὅτι ἡ ἐρμηνεία ἀφηρημένων ἁλλὰ καί ἐνίων παραστατικῶν δημιουργημάτων εἶναι δυσχερεστέρα ἀπὸ τὴν τῶν κλασικῶν τοιούτων, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς εἰκονολογίας τῆς συνθέσεως, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ καλλιτέχνου, οὕσα καί πολυερμήνευτος.

Προσέτι συχνάκις χρησιμοποιοῦνται ἔργα ποικίλης μορφῆς ὡς “εἰκόνες” διαπρεπῶν προσωπικοτήτων προβάλλοντα αὐτὰς εἰς διαφημίσεις π.χ. τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ἐπὶ T-Shirt, τὴν Mona Lisa, τὰς Ἀρχιερατικὰς Μήτρας ἐπὶ προσοψίων κ.λπ.

Διό καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ἔγραψε πρὸς τοὺς Γαλάτας: «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ» (Γαλ. γ', 28-29).

Τὸ ἔργο, λοιπόν, τοῦτο εἰκονίζει μίαν ὀρθίαν, εὐθυτενὴ ὡς κίονα, ἀνδρογύνην μορφήν, ἱσταμένην “περιχωρητικῶς” πῶς ἐντὸς μεγάλης ἡμισελήνου ἐπὶ βάσεως, ἡ ὁποία δίδει καὶ τὴν ἐντύπωσιν φυτοῦ μετὰ κυματοειδοῦς χιτῶνος ἐνδεδυμένην, φέρουσιν μίτραν μετὰ τοξοειδῶν ἀπολήξεων, γένειον καὶ πλουσίαν βοστρυχοειδῆ καὶ μακράν κόμην. Τὴν ἀριστεράν ἐφάπτεται ἐπὶ τοῦ μηροῦ καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ μακράν λεπτὴν ράβδον, τύπου χαζράνιου, ἐνῶ τὸ βλέμμα τῆς ἐκφράζει ἐκπληξιν. Διὰ τὴν ἄραγε;

Τὸ προκλητικὸν γλυπτὸν συνιστᾷ τμήμα τῆς ἐκθέσεως “Ὁ Θεὸς πατὴρ ἐν πολυφυλικῇ μορφῇ ἀπὸ τῶν βιβλικῶν χρόνων: Τὸ βασικὸν πρόβλημα δὲν εἶναι νέον ἀπὸ ἀπόψεως γενετικῆς (Dinkelaker)”. Εἰς τὸ ἐν Φρανκφούρτῃ Βιβλικὸν Μουσεῖον ὑπάρχουν εὐρήματα ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ διακοσμῆσεις μεσαιωνικαί, δεικνύουσαι τὸ ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἀδάμ ὡς ἀνδρογύνου ὄντος, πολυάριθμα θεῖκα καὶ ἀνθρώπινα πρόσωπα.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει, παρὰ τὴν online ἐκθεσιν, τὴν Γερμανικὴν vernissage τοῦ θεατρικοῦ ἔργου: “Τὸ Εὐαγγέλιον συμφώνως πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Βασίλισσαν τοῦ Παραδείσου”.¹

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ἔργο ἀντικατοπτρίζει τὰς σεξουαλικὰς προτιμῆσεις τῆς προβληθείσης ἀνδρογύναιος Conchita Wurst, ἐμφανίζον συγχρόνως τὸν συγκεκριμένον μεταμφιεστικῶς τῶν διαφόρων τεχνῶν μεταξύ τῶν ρυθμολογικῶς καὶ εἰκονογραφικῶς ὅπως τῆς ζωγραφικῆς, τῆς γλυπτικῆς, τῆς μικροτεχνίας, τῆς σεξουαλικότητος, τῆς ψυχολογίας, τῆς θρησκευτικότητος, ὅπερ ἀκριβῶς συμβαίνει σήμερον π.χ. καὶ εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ συνέδρια διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰδικῶν διαφόρων κλάδων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δηλοῖ καὶ τὴν τεραστίαν ἔκτασιν τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως, ὥστε οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ ἀποφαίνεται μόνος ἐπὶ τῶν ἀναφυομένων προβλημάτων.

Κριτική θεάτρου

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

WOMEN OF PASSION - WOMEN OF GREECE ΤΡΕΙΣ ΚΑΘΟΛΟΥ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ἡ παράσταση ἀρχίζει με τὴν επιβλητικὴν παρουσία τῆς παγκόσμια ἀναγνωρισμένης ντίβας, τῆς πιο σπουδαίας σοπράνο τῆς ἐποχῆς τῆς ἀλλὰ καὶ πιθανότατα ὅλων τῶν ἐποχῶν, τῆς μοναδικῆς Μαρίας Καλογεροπούλου-Κάλλας. Ἐχω διαβάσει πάρα πολλὰ γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς, ἔχω δει πολλὰ ντοκιμαντέρ καὶ τὸ κυριότερο ἔχω σκεπτεῖ πολὺ γιὰ ὅσα ἐξῆσε, κατόρθωσε, ἐπέτυχε. Μία γυναίκα με τὸ θεῖο χάρισμα τῆς ἐξαιρετικῆς φωνῆς ἀλλὰ καὶ τὴ δυνατότητα τῆς σκηνικῆς παρουσίας μπόρεσε νὰ ἀλλάξει τὸν τρόπο ἐρμηνείας τῶν ρόλων μίας ὀπερας. Ἐως τότε ἡ σοπράνο (συνήθως ἰδιαίτερα ευνουχισμένη) τραγουδοῦσε ἀκίνητη σὲ μία γωνιά τῆς σκηνῆς, ἡ Κάλλας ἐπαίξε θεάτρο, ἐρμήνευε τὸν ρόλο. Τα ἐπιτεύγματα σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τέχνην τῆς εἶναι γνωστὰ καὶ δὲν θὰ ἐπεκταθῶ μία καὶ δὲν εἶμαι ἐπαῖων. Στὸ ἔργο παρουσιάζει πολλές ἀπὸ τὶς σκέψεις καὶ τοὺς προβληματισμοὺς τῆς. Τὴν τύχη καὶ τὴν ατυχία που τῆς στέρνεσε μία εὐτυχισμένη ζωὴ καὶ λόγῳ τῆς ὁποίας ἐφυγε τόσο νωρίς. Οἱ ἐπιτυχίες σὲ ικανοποιοῦν, ἀλλὰ ἡ εὐτυχία σὲ ζεσταίνει. Εἶναι κρίμα ὅτι μία γυναίκα που ἠθέλε τόσο πολὺ νὰ ἀγαπηθεῖ δὲν κατάφερε νὰ γευτεῖ τὴν ἀγάπην ἐνός ἀντρα, νὰ χαρεῖ τὸ μυστήριον τῆς μητρότητας που τόσο ἐντονα ἐπιθυμοῦσε. Στὸν ρόλο –τὸν ἐρμηνεύει υπέρροχα ἡ Εβελίνα Αραπίδου– μιλάει γιὰ τὴν καριέρα τῆς, γιὰ τὸ ἀκροατήριον που μπορεῖ νὰ σὲ ἀγαπάει μόνον ὅταν εἶσαι στὴν κορυφὴ ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι πολὺ σκληρό. Γνώριζε τὴν ἀξία τῆς καὶ ἠθέλε νὰ τὴν ἀναγνωρίζουν. Μας ἀποκαλύπτει τὸ πρόβλημα τῆς ὁράσης, λόγῳ του ὁποίου μάθαινε ἀπὸ πρὶν κάθε γωνία τῆς σκηνῆς γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ κινεῖται ἀνετα. Μας λέει ὅτι ζοῦσε μόνον γιὰ τὸ θέατρο. Περιγράφει τὸν χαρακτήρα τῆς που ὅταν καταλάβαινε ὅτι τὴ χρησιμοποιοῦσαν γινόταν θηρίο. Λέει εἶμαι Ἑλληνίδα καὶ αὐτὸ σημαίνει πάθος. Περιγράφει τὶς κακές σχέσεις με τὴ μητέρα τῆς, τὴ μοναξιά τῆς μία καὶ ἡ μητέρα τῆς δὲν τὴς ἐπέτρεπε νὰ ἔχει φίλες γιὰ νὰ μὴν χάνει χρόνον ἀπὸ τὴ μελέτῃ τῆς μουσικῆς. Φυσικὰ μιλάει γιὰ τὸν μεγάλο τῆς ἔρωτα, που τῆς πρόσφερε μόνον κάποιες στιγμὲς χαρὰς καὶ πολλὴ δυστυχία. Δύο Ἕλληνες, οἱ πιο διάσημοι Ἕλληνες τῆς ἐποχῆς τοὺς δυστυχῶς ὁμως τελείως διαφορετικοὶ χαρακτήρες. Εκείνος δὲν ἐκτιμοῦσε καὶ δὲν καταλάβαινε τὴ μουσικὴ παρόλα ταῦτα ὁμως τοὺς ἔνωσε ἕνας ἀδιέξοδος ἔρωτας. Τὸν ἀποκαλεῖ συλλέκτη διάσημων γυναικῶν. Καὶ τα χρόνια περνοῦν ἔτσι που τὴν κάνουν νὰ λέει: πρῶτα ἔχασα τὴ φωνή μου, μετὰ τὴν ὄψη μου καὶ μαζὶ ἐκεῖνον. Τρομερὴ πραγματικὰ ἀπώλεια, κατὰ τὴ γνώμη μου προδιαγεγραμμένη. Ακούγεται πολὺ ωραία μουσικὴ καὶ ἕνας πολὺ ἐπιτυχημένος συνδυασμός με βίντεο.

Στὴ συνέχεια παρουσιάζεται ἡ Μελίνα Μερκούρη. Κόρη Δημάρχου ἡ ὁποία, ἀντίθετα με τὴν Κάλλας, ἀναφέρει ὅτι ἐξῆσε πολὺ εὐτυχισμένα χρόνια ἀνάμεσα στὴν ἰντελιγκέντσια τῆς ἐποχῆς τῆς. Μιλάει γιὰ τὸν παπποῦ τῆς, γιὰ τὸ ὅτι τῆς ἄρεσε ὁ χορὸς καὶ τὸ θέατρο. Ἀναφέρει τὶς δυσκολίες που εἶχε προσπαθώντας νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς ἀντιρρήσεις τῆς μητέρας τῆς που ἔλεγε ὅτι εἰάν γίνει νθοποιὸς δὲν θὰ μπορέσει νὰ κάνει οἰκογένεια καὶ παιδιὰ. Τελικὰ μετὰ ἀπὸ τὴ σχολὴν τοῦ Ἑθνικοῦ, γίνεται ἡ σπουδαία νθοποιὸς Μελίνα Μερκούρη που ξέρουμε. Μιλάει γιὰ τὴ Στέλλα, γιὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὸν θάνατο. Τὴν ἀγάπην που εἶναι

τὸ ἀντίθετο τοῦ θανάτου καὶ τὰ αἰσιδόξα ὄνειρά τῆς. Περιγράφει τὸν χαρακτήρα τοῦ Ἑλλῆνα. Λέει ὅτι στὴν Ἀμερικὴ τὴν ἀγάπησαν, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ ζήσει παρὰ μόνον στὴν Ελλάδα. Τραγουδεῖ «Τὰ παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ» συνοδεῖα κιθάρας. Χαρακτήρας ἐξωστρεφῆς, πρέσβειρα τῆς χαρὰς τῆς ζωῆς, γυναίκα τοῦ πάθους γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὴ δημοκρατίαν, τὴν Ελλάδα. Ἀναφέρεται καὶ στὸν ἀγαπημένο τῆς σύζυγο Τζούλη, τὸν διάσημο σκηνοθέτη Jules Dassin. Ἡ ἐπιτυχημένη τῆς ὁμως καριέρα στὸ θέατρο καὶ στὸν κινηματογράφου δὲν τὴν ικανοποιοῦσε ἀπόλυτα, ἠθέλε νὰ προσφέρει περισσότερα καὶ τελικὰ, ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἐγίνε πολὺ ἐπιτυχημένη Ὑπουργὸς συνεχίζοντας τὴν παράδοση τῆς οἰκογένειάς τῆς. Μία ζωὴ τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ τῆς Κάλλας που ἐπιβεβαιώνει γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ αὐτὸ που ἔλεγε ὁ Ἡράκλειτος, ὅτι ὁ χαρακτήρας μας εἶναι ἡ μοῖρα μας, ἄσχετα εἰάν δὲν εἶναι πάντα ἔτσι.

Τὴν ἱστορία τῆς μητροκτόνου Μήδειας τὴν ξέρουμε, λίγο πολὺ, ὅλοι ἀπὸ τὸ ἀθάνατο ἔργο τοῦ Εὐριπίδου. Ἡ ἱστορία τῆς γυναίκας που τὸ πάθος καὶ ἡ ἐκδίκηση τὴν οδηγοῦν στο νὰ δολοφονήσει τὰ παιδιὰ τῆς. Μιλάει γιὰ τὸν ἄνδρα που εἶναι ὁ κύριος τοῦ σώματός τῆς καὶ γιὰ τὸ ὅτι πιστεύει πῶς κάθε γυναίκα πρέπει νὰ περιποιεῖται μόνον τὸν ἄνδρα τῆς. Ὁ ρόλος ἐρμηνεύεται ἐξαιρετικὰ. Τα κοστούμια καὶ ἡ κόμμωση μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ. Τὸ τραγούδι καὶ ἡ κιθάρη δημιουργοῦν ατμόσφαιρα. Ἡ Μήδεια μιλάει γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς, τὶς προσδοκίες που εἶχε γιὰ αὐτὰ, νὰ τα μεγαλώσει, νὰ τα παντρεύει, νὰ ζήσει τὴν ἀγάπην τοὺς στα ἀνήμπορα χρόνια τῶν γηραιῶν. Αποχαιρετὰ ὁμως τὰ ὁμορφα ὄνειρά τῆς μίαν καὶ μολοντὶ ἔχει τύψεις ξέρε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ κάνει ἄλλιως. Ἡ ὀργὴ τῆς, αἰτία ὅλων τῶν δεινῶν.

Εἶχα τὴν τύχη, στα νεανικά μου χρόνια, νὰ συμμετάσχω ὡς κομπάρσος, στὶς παραστάσεις τῆς Μήδειας που παρουσίασε τὸ Πειραιϊκὸν Θέατρο τοῦ μεγάλου Δημήτρη Ροντήρη στὴν Κωνσταντινούπολη. Τὸν ρόλο τῆς Μήδειας ἐρμήνευε ἡ καταπληκτικὴ Ασπασία Παπαθανασίου. Μοναδικὴ ἐμπειρία που τὴ θυμάμαι ἀκόμα καὶ ἀς πέρασαν ἀπὸ τότε τόσο πολλὰ χρόνια.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Ἡ συγγραφή/δραματογραφία τῆς Ευγενίας Ἀρσένη ἀξίζει συγχαρητήρια. Ἡ σκηνοθεσία καὶ τὰ σκηνικά τῆς Τατιάνας Λύγαρη ὅτι καλύτερο γιὰ μίαν τέτοιου εἶδους παράσταση. Τα βίντεο τοῦ Παναγιώτη Κράββαρη, ὅπως ἀνέφερα καὶ στο κείμενο, πάρα πολὺ καλὰ. Τα κοστούμια τῆς Ντόρας Λελοῦδα ἀπόλυτα ἐπιτυχημένα (περισσότερο ἀπὸ ὅλα μου ἄρεσε αὐτὸ τῆς παζολινικῆς Μήδειας) ταιριάζουν ἀπόλυτα στοὺς ρόλους καὶ στὶς προσωπικότητες. Ἡ μουσικὴ τοῦ Φώτη Μυλωνά με τὴ φωνή καὶ τὰ διάφορα ὄργανά του, δημιουργεῖ τὴν κατάλληλη ατμόσφαιρα. Ὁ Σάκης Μπιρμπιλῆς ὅπως πάντα, πάρα πολὺ καλὸς στοὺς φωτισμοὺς του. Video design: Σπύρος Ρασιδάκης. Διεύθυνση φωτογραφίας/Μοντάζ: Γιώργος Χαρίσης. Πολὺ καλὸ τὸ Make up τῆς Ἀρτεμὶς Ἰωάννου. Ἐρμηνεύει ἡ Εβελίνα Αραπίδου. Με μίαν λέξη ἐξαιρετικὴ καὶ στοὺς τρεῖς ρόλους. Καταφέρνει νὰ ἐκφράσει με ἕναν ἀπόλυτα πειστικὸν τρόπο (σιτλ, ἐκφραση, τρόπος ομιλίας, κίνηση σώματος καὶ χειρῶν) τὴν προσωπικότητα καθενὸς ἀπὸ τὶς τρεῖς γυναῖκες που εἶχαν τελείως διαφορετικὸν χαρακτήρα. Μπράβο!

Διάρκεια 60΄

1. www.gott - wmd.de, Das göttliche Geschlecht, Publik Forum, ἀρ. 20 (2021) 9.

ειδήσεις

ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΤΕΡΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΣΚΑΦΗ ΑΠΟΧΕΤΕΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

Βρέθηκε ιστορική στέρνα ακριβώς έξω από τον Ι. Ν. της Παναγίας Πριγκήπου, στη μέση της πλατείας στάθμευσης των ηλεκτρικών οχημάτων, που παλαιότερα ήταν χώρος στάθμευσης ιππήλατων αμαξιών. Η ανακάλυψη έγινε κατά την εκσκαφή για την κατασκευή κεντρικού αποχετευτικού δικτύου από την Εταιρία Υδάτων και Αποχετεύσεων της Κωνσταντινούπολης (ISKİ). Την είδηση δημοσίευσε η εφημερίδα *Hürriyet* (12/5/2022).

Στην Πρίγκηπο που επισκέπτονται καθημερινά χιλιάδες κόσμος από την Κωνσταντινούπολη, βρέθηκε κατά τις εκσκαφές του İSKİ υπολείμματα στέρνας νερού, που υπολογίζεται ότι ανήκει στη βυζαντινή περίοδο. Η αστυνομία αμέσως απέκλεισε τον χώρο και οι ειδικοί ξεκίνησαν άμεσα την έρευνα. Οι κάτοικοι αντέδρασαν στον Δήμο ισχυριζόμενοι ότι δεν έλαβαν αναγκαίες προφυλάξεις κατά τις ανασκαφές.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που ελήφθησαν, οι Βυζαντινοί μάζευαν το νερό που ερχόταν από διάφορες περιοχές του νησιού σε ανοιχτές και κλειστές στέρνες, ώστε να μην μένουν τα άλογα διψασμένα μέχρι να λυθεί το πρόβλημα νερού και να καλυφθούν οι ανάγκες του νησιού. Τα ιστορικά υπολείμματα της δεξαμενής νερού φωτογραφήθηκαν με drones.

«Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΣΚΑΒΕΙ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΑΠΛΑ ΚΟΙΤΑΖΕΙ»

Ένας από τους κατοίκους του νησιού ο κ. Murat Pekin είπε: «Την ώρα που περνούσα ο İSKİ έσκαβε. Φαινόταν ένα τμήμα της στέρνας. Έστειλα email με πληροφορίες στη Διεύθυνση Μουσείων, ειδοποίησα το Επαρχείο και η εκσκαφή σταμάτησε. Το τετράγωνο στο οποίο βρισκόμαστε, είναι κενός χώρος στις πληροφορίες του κτηματολογίου. Δηλαδή δεν υπάρχει κάτι καταχωρημένο στην περιοχή αυτή. Όμως έχω χάρτες των νησιών από το 1938. Είδα ότι ήταν θρησκευτικός χώρος. Στον τότε χάρτη η περιοχή σημειώνεται με ροζ χρώμα. Με το ίδιο χρώμα είναι σημειωμένοι και οι θρησκευτικοί χώροι, τα εξήγησα στη Διεύθυνση των Μουσείων, που τους έστειλα email. Το λυπηρό είναι ότι αυτή είναι προστατευόμενη περιοχή του νησιού, μια αστική, προστατευόμενη φυσική περιοχή. Σε τέτοιες περιοχές, που ανήκουν στον νόμο 2860, σαφώς και οι πάσης φύσεως εργασίες εκσκαφής και πλήρωσης των περιοχών εξαρτώνται από την άδεια της διοίκησης. Δηλαδή είναι υποχρεωτική η άδεια της αρμόδιας επιτροπής. Δεν είναι δυνατόν να γίνονται εκσκαφές σε αυτήν την περιοχή ούτε και πουθενά αλλού χωρίς την άδεια του διοικητικού συμβουλίου. Αυτό ισχύει και για τον İSKİ και για τους συμπολίτες μας. Εδώ και για την πιο απλή επισκευή, έρχεται το Υπουργείο Πολιτισμού ή το Συμβούλιο Συντήρησης και κρατάει αρχείο. Είναι πιθανό σε πλατεία του νησιού, όπως αποδείχθηκε, να βρεθούν κάθε είδους αρχαία αντικείμενα. Πώς έρχεται και σκάβει ο İSKİ χωρίς άδεια και ο Δήμος απλά τους κοιτάζει; Ίσως να το έβλεπαν κάποιοι άλλοι, αλλά αν δεν το είχα δει εκείνη τη μέρα, που ήδη κάποιο κομμάτι είχε καταστραφεί, θα τοποθετούσαν τη σωλήνα, θα το σκέπαζαν και θα τελείωνε».

Ο κ. Omer Faruk Aydogan, ένας από τους εμπόρους του νησιού, μας είπε: «Εδώ υπήρχαν πηγάδια. Αργότερα έγιναν στέρνες. Σύμφωνα με αυτά που μας έλεγαν οι μεγαλύτεροι, εδώ υπήρχαν πάντα σπίτια Ρωμίων. Υπήρχαν μικρά-μικρά σπίτια Ρωμίων. Εδώ έκανε ο İSKİ τις εκσκαφές. Μόλις όμως εμφανίστηκε η στέρνα σταμάτησαν. Η Ομάδα Ασφαλείας περικύκλωσε τη στέρνα με πλαστική ταινία ασφαλείας».

> Συνέχεια από τη ΣΕΛ. 2

ΠΡ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΠΙΕΙΚΕΙΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ ΣΗΜΕΡΑ

Και η επικαιρότητα αυτή εκτείνεται πολύ πέραν του Εθνικού Δικαίου όταν, όπως τεκμηριώνει μ' ενάργεια η νομολογιακή πράξη, βρίσκει, με προδήλως εντεινόμενο ρυθμό, «προνομιακό» πεδίο εκδήλωσής της στο Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο, κατ' εξοχήν δε στο Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας του ΟΗΕ, κατά την Σύμβαση του Montego Bay του 1982. Ειδικότερα, η απόφαση του Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου της Χάγης –Παράρτημα VII της Σύμβασης του Montego Bay του 1982– της 12ης Ιουλίου 2016 «Φιλιππίνες κατά Κίνας» «παράγει» ήδη νομολογία, κατά την οποία τα Ελληνικά Νησιά, όπως το Καστελλόριζο, διαθέτουν, εκτός από Αιγιαλίτιδα Ζώνη, Υφαλοκρηπίδα και Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Αυτή η νομολογία ακυρώνει, στο ακέραιο, την περί του αντιθέτου αβάσιμη και ανιστόρητη τουρκική «ρητορική».

Δ. Κατ' Αριστοτέλη, η ρήτρα της Επιείκειας εντάσσεται μεν στο γενικό πλαίσιο του Δικαίου. Πλην όμως δεν ταυτίζεται απολύτως με τον θεσπισμένο γραπτό νόμο, αλλά μπορεί και πρέπει να γίνεται χρήση της όταν ο ως άνω νόμος, λόγω των κενών ή και των ρυθμιστικών «αστοχιών» που γεννά, μοιραίως, η γενικότητά του, είναι ανάγκη να «διορθωθεί», μέσω της κατάλληλης ερμηνείας, ώστε ν' ανταποκρίνεται πλέον, όσο το δυνατόν περισσότερο, στο σύνολο των προταγμάτων του Δικαίου και της Δικαιοσύνης. Με βάση τις κατά τ' ανωτέρω διαπιστώσεις του, ο Αριστοτέλης καταλήγει σ' ένα είδος φιλοσοφικονομικού ορισμού της Επιείκειας, ο οποίος παραμένει, και σήμερα, κλασικός: «Ἔστιν δὲ ἐπιεικὲς τὸ παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον δίκαιον» (Ρητορική, 1374α, 28-29). Έχει από ορισμένους συγγραφείς υποστηριχθεί η άποψη ότι στον «ορισμό» του αυτό ο Αριστοτέλης «αντιπαραθέτει», εν τέλει, την Επιείκεια προς το θεσπισμένο γραπτό Δίκαιο. Η άποψη όμως αυτή είναι εσφαλμένη και δείχνει ουσιαστική έλλειψη κατανόησης της εν προκειμένω αυθεντικής θεώρησης του Αριστοτέλους. Κατ' ακρίβεια ο Αριστοτέλης, συνεπής με όλες τις εν προκειμένω προμνημονευόμενες αναλύσεις του, τις συνοψίζει, με άψογη λογική ακρίβεια, διευκρινίζοντας ότι το «ἐπιεικὲς» δεν βρίσκεται «ἀπέναντι» στους κανόνες του γραπτού νόμου. Αλλά ενδεχομένως βαίνει, ακολουθώντας παράλληλη πορεία ως προς την υπεράσπιση του Δικαίου και της Δικαιοσύνης, και πέραν αυτού, εφόσον τούτο είναι επιβεβλημένο για την πραγμάτωση του αυθεντικού νοήματος του Δικαίου και της Δικαιοσύνης. Χρησιμοποιώντας τα «εργαλεία» της σύγχρονης νομικής ορολογίας, μπορούμε και είναι χρήσιμο να δεχθούμε ότι στο πλαίσιο του ως άνω «ορισμού» του ο Αριστοτέλης θεωρεί πως η Επιείκεια, κατά την ίδια την φιλοσοφική και θεσμική ιδιοσυστασία της, λειτουργεί ως ρήτρα που παράγει τα έννομα αποτελέσματά της κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των κανόνων του Δικαίου όχι contra legem, αλλά praeter legem. Με άλλες λέξεις, η προσφυγή στην ρήτρα της Επιείκειας δεν θέτει, κατ' ουδένα τρόπο, «εκποδών» τον γραπτό κανόνα δικαίου, αλλά επιτελεί, υπέρ του Δικαίου και της Δικαιοσύνης, την ερμηνευτική λειτουργία της συμπλήρωσης ή και διόρθωσής του, κατά την εφαρμογή του. Και τούτο είτε για να καλύψει τα κενά του είτε για να διορθώσει τις ρυθμιστικές «αστοχίες» του, όταν και όπου η αδήριτη γενικότητά

του, κατά τ' ανωτέρω, αφήνει τέτοια κενά ή καταλήγει σε τέτοιες «αστοχίες».

Ε. Σε ό,τι αφορά τις μεθόδους αξιοποίησης στην πράξη της ρήτρας της Επιείκειας, ιδιαίτερη αίσθηση προκαλεί, ως προς την πρωτοτυπία της διατύπωσής της για τα δεδομένα της εποχής εκείνης, η ανάλυση του Αριστοτέλους για τον θεσμό της Διαιτησίας, ως διαδικασίας απονομής της Δικαιοσύνης η οποία λειτουργεί, κατά κάποιον τρόπο, παράλληλα προς την δικαιοδοσία του δικαστή, ως οργάνου της Πολιτείας εξουσιοδοτημένου «επισήμως» να επιλύει τις μεταξύ των μελών του κοινωνικού συνόλου διαφορές. Συγκεκριμένα, εισάγοντας την ρήτρα της Επιείκειας στο θεσμικό πλαίσιο της άσκησης της, αυστηρώς πολιτειακής προέλευσης, δικαιοδοτικής λειτουργίας, ο Αριστοτέλης παρατήρησε, μεταξύ άλλων: «Καί τό εἰς δίκαν μᾶλλον ἢ εἰς δίκην βούλεσθαι ἵεναι -ὁ γάρ διαιτητής τό ἐπιεικὲς ὁρᾷ, ὁ δὲ δικαστής τόν νόμον καί τούτου ἕνεκα διαιτητής εὐρέθη, ὅπως τό ἐπιεικὲς ἰσχύῃ» (Ρητορική, Α, 13, 1374 β, 18-22). Με την ως άνω παρατήρησή του ο Αριστοτέλης δέχεται, σε γενικές γραμμές, ότι πέραν της «επίσημης» κρατικής δικαιοδοτικής λειτουργίας υφίσταται –οπωσδήποτε όμως υπό την θεσμική και πολιτική «ανοχή» της Πολιτείας– και ο θεσμός της Διαιτησίας, ως διαδικασίας επίλυσης των διαφορών μεταξύ των μελών του κοινωνικού συνόλου, ύστερα από επιλογή των αντιδίκων μερών. Και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η επιλογή της Διαιτησίας συνιστά μια μορφή αξιοποίησης της ρήτρας της Επιείκειας στην πράξη για την απονομή της Δικαιοσύνης. Δηλαδή, κατ' Αριστοτέλη, η Διαιτησία είναι, κατ' αποτέλεσμα, θεσμός αρρήκτως συνδεδεμένος με την Δικαιοσύνη. Και τούτο διότι στο μεν πλαίσιο της από την Πολιτεία οργανωμένης δικαιοδοτικής λειτουργίας ο δικαστής στηρίζεται πολύ περισσότερο –αν όχι αποκλειστικώς– στον νόμο, ήτοι στους θεσπισμένους από την Πολιτεία κανόνες του Δικαίου. Ενώ στο πλαίσιο της Διαιτησίας ο δικαστής, ως δικαιοδοτικό ὄργανο κατ' επιλογή των αντιδίκων μερών, στηρίζεται κατ' εξοχήν στις μεθόδους απόφασης, οι οποίες απορρέουν από την προσφυγή στην ρήτρα της Επιείκειας. Και ο Αριστοτέλης φθάνει στο συμπέρασμα του όλου συλλογισμού του διατυπώνοντας την θέση, ότι ο κύριος λόγος, για τον οποίο επινοήθηκε ο θεσμός της Διαιτησίας, είναι για να επιλύονται οι μεταξύ των αντιδίκων μερών διαφορές με βασικό γνώμονα την χρήση της ρήτρας της Επιείκειας.

Υπό τα δεδομένα αυτά της επικαιρότητας της σκέψης του Αριστοτέλους περί Επιείκειας και Διαιτησίας στο σύγχρονο Διεθνές Δίκαιο, η «αιθαλής» φιλοσοφικώς, θεσμικώς και πολιτικώς, σκέψη του Σταγειρίτη αποδεικνύει, με αμάχητα ιστορικούς και επιστημονικούς τεκμήρια, ότι το Ελληνικό Πνεύμα, υφ' όλες του τις επόψεις και εκφάνσεις, εξακολουθεί να «καταυγάζει» την πορεία, την οποία οφείλουμε ν' ακολουθήσουμε, μ' επίγνωση και συνέπεια, για την εμπέδωση του Δικαίου και της Δικαιοσύνης –άρα της Δημοκρατίας και του σύμφωνου με τις επιταγές της Πολιτισμού μας– παγκόσμιο επίπεδο. Εν τέλει δε για την καταξίωση του Ανθρώπου, σύμφωνα με τον προορισμό του».

Από τον παρακάτω σύνδεσμο μπορείτε να παρακολουθήσετε την ομιλία:

<https://youtu.be/GwgvLW1LOTk>

ειδήσεις

ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΟΙ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ ΥΠΟΣΚΑΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΤΤΑΛΕΙΑ

Στην περιοχή της Αττάλειας οι αρχαιοκάπηλοι με παράνομες ανασκαφές κατέστρεψαν την υπόσκαφη εκκλησία που ονομάζεται από τους Τούρκους Gedefi İni. Ο Tuncer Κοζ φωτογράφησε τα εντός σπηλαίου κτίσματα που καταστράφηκαν από τις παράνομες ανασκαφές. Την είδηση δημοσιεύει η ιστοσελίδα Son Haber (9/5/2022).

Στην περιοχή Gündoğmuş της Αττάλειας, στη γειτονιά του Karadere, αρχαιοκάπηλοι κατέστρεψαν με παράνομες ανασκαφές εκκλησία εντός ιστορικού σπηλαίου. Η εκκλησία κατασκευάστηκε στη μεταρωμαϊκή ή βυζαντινή περίοδο. Με τις παράνομες ανασκαφές, που έγιναν εδώ και έναν χρόνο, σχεδόν κατέστρεψαν την υπόσκαφη εκκλησία. Ο Tuncer Κοζ, Πρόεδρος του Ορειβατικού Συλλόγου Αττάλειας (ADDK) του φωτογράφησε τα καταστραμμένα κτίσματα εντός, σπηλαίου από τις παράνομες ανασκαφές αρχαιοκάπηλων. Με τη βοήθεια της ομάδας του φωτογράφισαν και κατέγραψαν τα κτίσματα κατά τη διάρκεια περιπάτου στη φύση.

Ο Κοζ δήλωσε ότι το εσωτερικό του σπηλαίου καταστράφηκε από εργαλεία διάτρησης σκυροδέματος και παρόμοια εργαλεία. Πρόσθεσε ότι το σπήλαιο πρέπει να προστατευθεί και να προωθηθεί για τουριστική εκμετάλλευση προκειμένου να μην συνεχιστούν οι ζημιές.

Δήλωσε ότι το σπήλαιο, ύψους 20 μ. και μήκους 13 μ. έχει δύο μυστικές εισόδους. Επιπλέον ανέφερε ότι το στόμιο εισόδου του σπηλαίου ήταν εντελώς ανοιχτό, λόγω ρωγμών που είχαν προκαλέσει οι σεισμοί παλαιότερα. Στο σπήλαιο είχε ανοιχθεί και πηγάδι, το οποίο χρησιμοποιούσαν την περίοδο των πολέμων και υπάρχουν τρεις επιγραφές, δύο στον ανατολικό και μία στον δυτικό τοίχο.

«Η ΥΠΟΣΚΑΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙ ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΗΣ, ΤΩΡΑ ΛΕΗΛΑΤΕΙΤΑΙ»
Δηλώνοντας ότι τα προηγούμενα χρόνια υπήρχαν στο σπήλαιο πολλά ιστορικά αντικείμενα, κεραμικά, τούβλα, μεταλλικά αντικείμενα, ο Κοζ ανέφερε: «Τα θυμιατά, τα κανδήλια και άλλα θρησκευτικά σκεύη που βρέθηκαν χρησιμοποιούνταν σε ιερές τελετές και ανήκουν στη μεταρωμαϊκή και τη βυζαντινή περίοδο. Ακριβώς πάνω από το σπήλαιο βρίσκεται ο κύριος οικισμός της πόλης, ο οποίος καλύπτει μεγάλη έκταση κατά μήκος της πλαγιάς. Υπάρχουν τείχη που περιβάλλουν όλη την πόλη.

Ο υπόσκαφος ναός λεηλατείται, επειδή δεν ελήφθησαν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας και εγκαταλείφθηκε στην τύχη του. Προσπάθησα να καταγράψω την άθλια κατάσταση του σπηλαίου με φωτογραφίες. Έβγαλα το συμπέρασμα ότι αν η υπόσκαφη εκκλησία δεν προστατευτεί μια ώρα αρχύτερα, τότε θα πάρουν τα πάντα και δεν θα μείνει τίποτα».

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ PANDORA ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑ ΤΟ ΠΕΡΑ

Τίτλοι τέλους για το διάσημο βιβλιοπωλείο Pandora του Πέρα μετά από 31 χρόνια λειτουργίας και υπηρεσιών που πρόσφερε στους βιβλιόφιλους της Τουρκίας και του εξωτερικού. Ο υπεύθυνος του βιβλιοπωλείου κ. Ozan Kocatürk δήλωσε: «Δεν σκοπεύω για μεγάλο χρονικό διάστημα να περάσω από αυτό τον δρόμο». Ένα υποδειγματικό βιβλιοπωλείο που εφάρμοσε εδώ και πάρα πολλά χρόνια το σύστημα ταχυδρομικής αποστολής βιβλίων μέσω διαδικτύου.

Η διεύθυνση του βιβλιοπωλείου Pandora πήρε την απόφαση να κλείσει το υποκατάστημά της στο Πέρα, έναν ακριβώς χρόνο μετά το κλείσιμο για οικονομικούς λόγους και του βιβλιοπωλείου Denizler στην ίδια περιοχή. Ο υπεύθυνος του υποκαταστήματος κ. Ozan Kocatürk είπε ότι το κατάστημα θα κλείσει στις 31 Ιουλίου εξηγώντας τους τέσσερις λόγους αυτής της απόφασης: «Η μεταμόρφωση της λεωφόρου İstiklal στο Πέρα, η οικονομική κρίση, η αύξηση ενοικίου και οι τιμές των βιβλίων».

Ο κ. Kocatürk λέγοντας ότι το βιβλιοπωλείο Pandora ήταν σύμβολο της περιοχής πρόσθεσε: «Το Pandora ήταν το πρώτο βιβλιοπωλείο που άνοιξε στη λεωφόρο İstiklal μετά το 1980. Ήταν μια ευκαιρία για τους φιλήσυχους κατοίκους της λεωφόρου İstiklal και της περιοχής του Πέρα. Οι πελάτες έχουν εσωτερικεύσει αυτό το μέρος στη γειτονιά τους, το θεωρούν εδώ και 30 χρόνια το μπακάλικο, τον μανάβη τους. Το Pandora είχε γίνει ένα σημαντικό σημείο για την Κωνσταντινούπολη και την περιοχή του Πέρα. Αναστατώνονται όλοι όταν ακούνε ότι το κατάστημα που αγάπησαν θα κλείσει».

Δήλωσε ότι το κλείσιμο του βιβλιοπωλείου Pandora προκλήθηκε από την αλλαγή του είδους αλλά και του αριθμού των ανθρώπων που κυκλοφορούν στη λεωφόρο İstiklal, όπως και λόγω αύξησης της τιμής των βιβλίων: «Η τιμή των βιβλίων αυτήν τη στιγμή έφτασε στις 100 TL. Η τιμή ενός βιβλίου που κυκλοφόρησε πρόσφατα στοιχίζει περίπου 100 TL. Σημαντική τιμή για τον κόσμο. Θυμάμαι ότι πουλούσα βιβλία για 15 TL. Επίσης η αύξηση συναλλαγματικής ισοτιμίας επηρεάζει την τιμή του χαρτιού και του τυπογραφείου και, παράλληλα, δημιουργεί μια αλυσίδα αυξήσεων επηρεάζοντας την τιμή του εξωφύλλου και φυσικά της λιανικής πώλησης του βιβλίου. Εκτός αυτών υπάρχουν και οι αυξήσεις των ενοικίων, 4 με 5 φορές επάνω, κάνοντάς τα δυσβάστακτα. Έτσι αποφασίσαμε να κλείσουμε το κατάστημα. Όχι μόνο λόγω αύξησης του δολαρίου ή των ενοικίων. Αυτό ήταν

ο τετραπλός παράγοντας για την απόφαση που πάρθηκε μετά από συνεύρεση όλων μας. Μια διαδικασία που κράτησε ήδη έναν χρόνο. Η αύξηση των τιμών και η μείωση των πωλήσεων έγιναν το «κερασάκι στην τούρτα» και έτσι πήραμε αυτήν την απόφαση».

ΛΟΓΩ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ο κ. Kocatürk επιβεβαίωσε ότι το Pandora ήταν το πρώτο βιβλιοπωλείο με πωλήσεις μέσω διαδικτύου: «Το Pandora είχε αποκτήσει λιανικό εμπόριο και ηλεκτρονικό βιβλιοπωλείο μαζί με ιστότοπο. Το ηλεκτρονικό εμπόριο ανέβασε τη βιβλιογραφία και τις πωλήσεις. Η οικονομική κρίση όμως, ο πληθωρισμός, η αύξηση του συναλλάγματος άλλαξαν τη διάθεση των ανθρώπων. Έτσι άρχισαν να μειώνονται οι πωλήσεις στα βιβλιοπωλεία».

Τονίζοντας ότι έκλεισαν βιβλιοπωλεία σε διάφορα σημεία της χώρας λόγω οικονομικών προβλημάτων, ο κ. Kocatürk είπε ότι η μη ύπαρξη εργοστασίου χαρτού στη χώρα επηρέασε την έντυπη έκδοση: «Στη χώρα μας δεν υπάρχει παραγωγή χαρτιού, δεν υπάρχει δηλαδή εργοστάσιο χαρτού. Οι εκδότες, οι εφημερίδες, τα περιοδικά υποχρεώνονται να εισάγουν χαρτί. Υπάρχει και ένα χρόνιο θέμα τυπογραφείων, γιατί το μελάνι και το χαρτί εξαρτώνται από το συνάλλαγμα. Αν μπορούσαμε να παράγουμε χαρτί, τότε ίσως μπορούσαμε να επιδοτήσουμε τα τυπογραφεία και να θα μειώσουμε το κόστος εκτύπωσης».

ΤΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΙΣΑΝΤΑΣΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΖ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ

Ο κ. Kocatürk θύμισε ότι το Pandora έμεινε κλειστό λόγω πανδημίας 3-4 μήνες. «Τότε ζοριστήκαμε, αλλά καταφέραμε να συνεχίσουμε. Βρίσκομαι στο κατάστημα από το 2005. Το κλείσμά του δεν μου είναι εύκολο. Σκέπτομαι για μεγάλο χρονικό διάστημα να μην περάσω από εδώ. Ίσως ακόμα δεν κυκλοφορήσω και στη λεωφόρο İstiklal. Τα υποκαταστήματά μας στο Nisantasi και το Πανεπιστήμιο Κοζ θα συνεχίσουν να λειτουργούν».

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ALI BABACAN

Αντέδρασε ο τ. επιτυχημένος Υπουργός Οικονομικών της Τουρκίας και Πρόεδρος του νέου κόμματος DEVA Ali Babacan, ο οποίος κατέκρινε με μήνυμά του την Τουρκική Στατιστική Υπηρεσία (TÜİK) για τα αναληθή στοιχεία που δίνει στη δημοσιότητα. Από την ιστοσελίδα Cumhuriyet (4/7/2022).

Ο Ali Babacan αντιδρώντας για τα στοιχεία που δημοσιοποιεί η Στατιστική Υπηρεσία (TÜİK) δήλωσε ειρωνικά: «Υπέροχο που τα ζύγισαν και πάλι με ακρίβεια». Όταν η Στατιστική Υπηρεσία έδωσε στοιχεία για τον πληθωρισμό δήλωσε ότι οι αυξήσεις τον Ιούνιο κυμάνθηκαν στο 4,95% και ο ετήσιος πληθωρισμός έφτασε τα 78,62%.

Ο Πρόεδρος του νέου κόμματος DEVA Ali Babacan αντέδρασε άμεσα στα κοινωνικά δίκτυα για τα στοιχεία του πληθωρισμού που ανακοίνωσε η TÜİK. Έγραψε: «Υπέροχα που ζύγισαν με ακρίβεια ότι ο ετήσιος πληθωρισμός έφτασε τα 78,62%. Εμείς πηγαίνουμε στα σουπερ μάρκετ, στην αγορά, τα καταστήματα και ψωνίζουμε. Γνωρίζουμε καλύτερα τον πληθωρισμό, που θα φτάσει 200%».

ΥΓ: Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε σε τουρκικά τηλεοπτικά κανάλια τον φτωχό λαό, χωρίς να φοβάται πια την εξουσία, να διαμαρτύρεται για την ακρίβεια και την ανέχεια που βιώνει καθημερινά. Δεν είναι λίγοι οι απλοί άνθρωποι που καταφέρονται κατά της συγκυβέρνησης Erdogan-Bahçeli.

ειδήσεις

GARO PAYLAN: ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Αρμένιος Βουλευτής Garo Paylan πρότεινε στο Τουρκικό Κοινοβούλιο να γίνει έρευνα για τον θάνατο του συμπατριώτη μας Γιώργου Παπαδόπουλου. Μια εξέλιξη που ήρθε στην επιφάνεια από τον Sedat Peker, ο οποίος κατήγγειλε ότι ο θάνατος του Ρωμιού επιχειρηματία Γιώργου Παπαδόπουλου οφείλεται σε εγκληματική ενέργεια προκειμένου να περιέλθουν οι μετοχές της γνωστής στους Κωνσταντινουπολίτες εταιρείας «Αρχιμήδης» σε άλλους. Στην είδηση αναφέρεται η εφημερίδα *Agos* (5/7/2022).

Ο Αρμένιος Βουλευτής κ. Garo Paylan κατά την εισαγωγή του για την πρόταση αυτή ανέφερε: «Ο Γιώργος Παπαδόπουλος ήταν ιδιοκτήτης των επιχειρήσεων “Αρχιμήδης”, μιας από τις μεγαλύτερες εταιρείες στην Τουρκία, η οποία επικρατούσε μέχρι τη δεκαετία του 1960. Βρέθηκε νεκρός στις 12 Δεκεμβρίου 1967 στο δωμάτιό του, σε ξενοδοχείο της Γενεύης. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς που ήρθαν στο προσκήνιο το τελευταίο διάστημα, ο Γιώργος Παπαδόπουλος, πολιτικός και επιχειρηματίας, δολοφονήθηκε από συμμορία των μελών της MIT* και των δυνάμεων ασφαλείας, για να σφετεριστούν την τεράστια περιουσία του.

Παρ’ όλο που έχουν περάσει 55 χρόνια από τη δολοφονία του δεν έχει αποσαφηνιστεί και δεν έχουν διευκρινιστεί ακόμα οι εμπλεκόμενοι στο περιστατικό, οι ευθύνες τους στη δολοφονία και τα οφέλη που αποκόμισαν από αυτήν.

Προκειμένου να πέσει φως σε όλες τις πτυχές της δολοφονίας του Γιώργου Παπαδόπουλου, προτείνουμε ότι είναι απαραίτητη η έναρξη κοινοβουλευτικής έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 98 του Συντάγματος και τα άρθρα 104 και 105 του Εσωτερικού Κανονισμού της Βουλής».

Το σκεπτικό της πρότασης έρευνας που υποβλήθηκε στην Τουρκική Βουλή είναι: «Ο Γιώργος Παπαδόπουλος βρέθηκε νεκρός σε δωμάτιο ξενοδοχείου στη Γενεύη στις 12 Δεκεμβρίου 1967. Σύμφωνα με τις καταγγελίες που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας τον τελευταίο καιρό, ο ιδιοκτήτης των επιχειρήσεων “Αρχιμήδης”, μιας από τις μεγαλύτερες εταιρείες της Τουρκίας μέχρι τη δεκαετία του 1960, στραγγαλίστηκε με γράβατα και στη συνέχεια το σώμα του εξαφανίστηκε.

Ο Necdet Çobanlı ήταν ο μοναδικός Τούρκος, μέλος της FIFA και νομικός σύμβουλος της Εταιρείας “Αρχιμήδης”. Αυτός ήταν που ειδοποίησε ότι ο Γιώργος Παπαδόπουλος πέθανε στη Γενεύη. Ο Çobanlı υπήρξε και δικηγόρος πολλών ατόμων της μειονότητας τη δεκαετία του 1950. Μετά τον θάνατο του Παπαδόπουλου, οι μετοχές του περιήλθαν επίσημα στον Λάμπρο Φιλιππίδη, ο οποίος εργαζόταν στην εταιρεία επί 40 χρόνια, ενώ στη συνέχεια οι μετοχές αυτές πουλήθηκαν στον Çobanlı. Ο Erdoğan Demirören, ο οποίος συνδέεται δημόσια και ευρέως με αυτή τη δολοφονία, ήταν τότε βοηθός του Necdet Çobanlı. Ο Çobanlı τα επόμενα χρόνια μεταβίβασε τις μετοχές της εταιρείας στον Erdoğan Demirören. Σε έκθεση που υπέβαλε ο άμεσα κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της MIT Burhanettin Bigalı ανέφερε το 1982 με έκθεσή του στον Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Στρατού, ότι ο Erdoğan Demirören συμμετείχε σε αυτήν τη δολοφονία μαζί με τον Necdet Çobanlı. Πολλοί πολιτικοί, γραφειοκράτες και δημόσια πρόσωπα που ανέλαβαν διάφορα πόστα στο κράτος αναφέρονται στις καταγγελίες τους για τη δολοφονία του Παπαδόπουλου αλλά και την «κατάρρευση της περιουσίας του Παπαδόπουλου». Είναι λοιπόν σημαντικό να αναλάβει το Τουρκικό Κοινοβούλιο την ευθύνη για τη διαλεύκανση της δολοφονίας του Γιώργου Παπαδόπουλου, που έχει έρθει τελευταία στην ημερήσια διάταξη, προκειμένου να αντιμετωπίσει το παρελθόν.

Η αποκάλυψη των υπευθύνων της δολοφονίας του Παπαδόπουλου και ο προσδιορισμός του ποιος καταχράστηκε την περιουσία δισεκατομμυρίων δολαρίων του δολοφονηθέντος επιχειρηματία, θα ανοίξει την πόρτα της δικαιοσύνης και σε παρόμοιες δολοφονίες και εκβιασμούς εναντίον πολιτών που είναι μέλη της μειονότητας. Η διελεύκανση αυτής της δολοφονίας θα εξασφαλίσει επίσης την απομάκρυνση των σκοτεινών κέντρων διαπλοκής από το κράτος. Με αυτή την έννοια απαιτούμε να ξεκινήσει κοινοβουλευτική έρευνα για τη δολοφονία του Γιώργου Παπαδόπουλου».

* MIT: Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών Τουρκίας.

ΓΕΛΟΙΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟΚΑΛΕΣΕ Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΣΤΟΝ ΒΑΗÇΕΛΙ

Μεγάλη ήταν η αντίδραση της Ελλάδας για τον χάρτη που παρουσίασαν στον ηγέτη του κόμματος MHP Bahçeli. Η Κυβέρνηση της Ελλάδος δήλωσε ότι ο Πρόεδρος Erdoğan πρέπει να καταστήσει σαφή τη θέση του σχετικά με τα τελευταία μασκαριλίκια του κυβερνητικού του εταίρου Bahçeli. Ας δούμε το ρεπορτάζ στην ιστοσελίδα *Dunvar* (11/7/2022).

Ενώ συνεχίζονταν οι λογομαχίες μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας για τα νησιά του Αιγαίου, ένας χάρτης που παρουσιάστηκε στον Πρόεδρο του Εθνικιστικού κόμματος MHP Devlet Bahçeli προκάλεσε αντιδράσεις στην Ελλάδα. Στον χάρτη, τον οποίο παρουσίασαν τη δεύτερη μέρα των εορτών θυσίας (Kurban bayramı) στον Bahçeli, οι του ιδρύματος Ülkü Ocakları –αποκαλούμενοι και ως γκρίζοι λύκοι– υπήρχε και η φράση «Το Εθνικό μας Σύμφωνο στις Θάλασσες». Στον χάρτη αρκετά νησιά που ανήκουν στην Ελλάδα, ακόμα και η Κρήτη, εμφανίζονται εντός των τουρκικών συνόρων.

Ο χάρτης είχε απήχηση στην Ελλάδα. Η ελληνική κυβέρνηση κατηγόρησε την Τουρκία για κλιμάκωση της έντασης στο Αιγαίο. Διπλωματικές πηγές ανέφεραν στην εφημερίδα *Καθημερινή* ότι η Αθήνα περιμένει μια συγγνώμη.

Αναρτώντας τη συγκεκριμένη φωτογραφία του Bahçeli στον λογαριασμό του στα κοινωνικά δίκτυα, ο Έλληνας Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης σημείωσε: «Ρίξτε μια ματιά σε αυτόν τον χάρτη. Τα νησιά Κρήτη, Ρόδο, Λέσβο, Χίο, Σάμο τα κατέλαβε η Τουρκία όλα. Τι είναι αυτό; Όνειρο εξτρεμιστικού πυρετού ή επίσημη πολιτική της Τουρκίας; Μια ακόμη προβοκάτσια ή πραγματικός στόχος; Ο Πρόεδρος Erdoğan πρέπει να καταστήσει σαφή τη θέση του σχετικά με το τελευταίο παραλήρημα του κυβερνητικού του εταίρου».

ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΣΤΟ HASKÖY

Στην Τουρκία κυριαρχεί, από τα παλιά χρόνια μέχρι σήμερα, μια στάση εχθρότητας και μίσους προς όλους τους μη μουσουλμάνους πολίτες της χώρας. Βλέπουμε να έχουν υποστεί ζημιές

81 εβραϊκοί τάφοι στο Hasköy του Κερατίου Κόλπου, που τα παλιά χρόνια κατοικούσαν κατά το πλείστον Εβραίοι. Την είδηση δημοσιεύει η εφημερίδα *Cumhuriyet* (15/7/2022).

Σύμφωνα με την εφημερίδα η αστυνομία συνέλαβε 5 παιδιά που ευθύνονται για τις ζημιές στο νεκροταφείο του Hasköy. Τα παιδιά με τα αρχικά των ονομάτων τους Y.Y., Y.B.G., K.G., H.S.Ç. και H.R.E., τα οποία συνελήφθησαν από την αστυνομία είναι όλα κάτω των 18 ετών. Έγινε γνωστό ότι προξένησαν ζημιές σε 81 τάφους. Η καταστροφική επίθεση καταγράφηκε από κάμερες ασφάλειας της περιοχής του νεκροταφείου. Έγινε γνωστό ότι τα ύποπτα για την πράξη παιδιά έπαιζαν μπάλα στο διπλανό πάρκο και όταν η μπάλα τους ξέφυγε στο νεκροταφείο, μπήκαν να την πάρουν. Αντί να την πάρουν και να φύγουν, κατέστρεψαν 81 τάφους.

Οι άνδρες της Διεύθυνσης Ασφάλειας της Αστυνομίας Κωνσταντινουπόλεως ξεκίνησαν αμέσως έρευνες μετά την καταστροφή πολλών τάφων στο εβραϊκό νεκροταφείο στην περιοχή Fetihtepe του Hasköy, που υπάγεται στη δικαιοδοσία του Πέρα. Μετά από έλεγχο στις κάμερες ασφάλειας επιβεβαιώθηκε ότι η επίθεση πραγματοποιήθηκε στις 13 Ιουλίου, ώρα 5:00 μ.μ.

Μετά από πραγματογνωμοσύνη στο νεκρο-

ταφείο, είδαν ότι υπήρξαν ζημιές σε 81 τάφους. Τότε έγινε λεπτομερής έλεγχος στις κάμερες ασφάλειας της γύρω περιοχής του νεκροταφείου και επιβεβαιώθηκε ότι οι ζημιές έγιναν από τα παιδιά Y.Y., Y.B.G., K.G., H.S.Ç. και H.R.E., ηλικίας 11 και 12 ετών τα οποία συνελήφθησαν από την αστυνομία.

Τα παιδιά έπαιζαν μπάλα στο πάρκο. Κάποια στιγμή η μπάλα τους έφυγε και πήγε στο διπλανό εβραϊκό νεκροταφείο. Όταν μπήκαν στο νεκροταφείο για να την πάρουν κατέστρεψαν μάρμαρα τάφων, σαν να ήταν μέρος του παιχνιδιού τους.

Υ.Γ. Ο γνωστός αρχιτέκτονας κ. Korhan Güntüz μου έγραψε για το θέμα. Το μεγαλύτερο σφάλμα των αρχών είναι ότι ρίχνουν τις ζημιές σε μικρά παιδιά. Στο νεκροταφείο αυτό βρίσκεται και το Μαυσωλείο των Konte Abraham Solomon Kamonto και παρ’ όλα αυτά ο Δήμος εδώ και καιρό παρκάρει τα σκουπίδια. Γεγονός που μαρτυρά έλλειψη σεβασμού στον χώρο. Επιπλέον στην ίδια περιοχή μετέτρεψαν την εβραϊκή Συναγωγή Esgher σε στέκι για ναργιλέ. Φυσικά η Εβραϊκή Κοινότητα δεν αντιδρά.

τέχνη του λόγου

Αφύπνιση αισθημάτων

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ **ΖΩΗΣ ΤΑΤΑΚΗ-ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ**

Πόσες σελίδες γύρισε ο χρόνος; Εσύ τις κατέγραψες πότε με θυμό, πότε με λύπης στεναγμούς. Και ύγρανες τη στράτα σου άπειρες φορές. Ώσπου νόμισες πως δάμασες τον αδάμαστο πόνο του ξεριζωμού. Κι όμως μια στιγμή, μια εικόνα που είχε ξεδιπλωθεί εμπρός στα καταλαγιασμένα από δάκρυ μάτια σου, μπορεί να φέρει την τρικυμία στην παλίσροια της καρδιάς σου. Τότε και πάλι αισθάνεσαι να σε σφίγγουν οι ατσάλεινοι κρίκοι που σε ενώνουν με τη γενέτειρά σου, με την «Πόλη» σου, με ό,τι έχει απομείνει απ' εκείνα που πίσω εγκατέλειψες. Ασυνείδητα ίσως, μέσα σου λαχταρούσες ενός σήμαντρου κάλεσμά για να ξυπνήσει τα ναρκωμένα συναισθήματα. Να γίνουν ξανά στοχασμός, ρυτίδα στο μέτωπο και πόνου ορμή.

Δε θέλεις να πιστέψεις ότι παίζεται η τελευταία πράξη του δράματος, εκεί εμπρός στα μάτια σου. Αδύνατον να είχε φανταστεί τον αφανισμό που, σαν σαρκοβόρο όρνιο, προσδοκεί να νοθεύσει τις ελπίδες αυτών που μάχονται, εκεί στην απέναντι όχθη, στη μικρή πικρή πατρίδα σου.

Σπουδαία επινοήματα κάθε λογής, επιβάλλουν την ποινή του Προμηθέα πάνω στον κοινωνικό ιστό της Ρωμοσύνης. Και μένει η ιστορία ν' αποδείξει το μέγεθος της καταστροφής.

Εμπρός σε μένα, σε σένα, τον παρατηρητή εξ αποστάσεως, πάνω στο γυαλί της τηλεόρασης* ανακαλείται το γύρισμα της ιστορίας, για να φέρει πίσω το παρελθόν να σμίξει με το σήμερα. Ένα από τα δράματα των τελευταίων δεκαετιών ξετυλίγεται, εκεί στο πανέμορφο νησί της Πριγκήπου. Όπου πάνω στην καταπράσινη ράχη του, εδώ και δεκαετίες στέκει το επιβλητικό κτίριο του Ορφανοτροφείου, ενάρετη δωρεά της αείμνηστης οικογένειας Ζαρίφη.

Η δημοσιογράφος, ο εικονολήπτης κι ο απόμαχος δάσκαλος της σχολής του ιδρύματος πρωταγωνιστούν πάνω στη σκηνή του παραλόγου. Καθώς άνθρωπος της συμπόνιας και της ευαισθησίας, ο Εκπαιδευτικός, πονάει, θρηνεί σε κάθε περπατησιά, σε κάθε άνοιγμα λαβωμένης πόρτας. Χαμένη η παλιά εκθαμβωτική αστραψιά του κτιρίου, κατεστραμμένο σχεδόν ολοκληρωτικά. Όμως ακλόνητα τα θεμέλια του. Αυτά που σε πείσμα των καιρών και των συνθηκών, μένουν ριζωμένα βαθιά στα σπλάχνα της νησιώτικης γης. Στηρίζουν τα απομεινάρια της ομορφιάς του και πριν πεθάνει κραυγάζει, φωνασκεί, ζητά σωτηρία. Εφόσον γεννήθηκε θέλει και να ζήσει.

Κοιτάς, προσπαθείς να συλλάβεις την εικόνα. Κατεστραμμένος ο περίβολός του, αφανισμένα τα πάντα. Οι αναμνήσεις του θολού μνημονικού αναζητούν τις ακακίες, τις αμυγδαλιές, τα πεύκα που στέγαζαν αμέτρητα μικρούλικά σώματα και θρόιζαν στοργικά για να συντροφέψουν με το τρα-

γούδι τους τις κρίες νύχτες της μοναξιάς τους.

Σκιές νεκρές, αερικά αεροβατούν ολόγυρα. Στροβιλίζονται ψυχές άβουλες, μικρές υπάρξεις σε κάθε γωνιά σε κάθε σκαλοπάτι. Συνταρακτικά αναχωρεί ο χρόνος, ποτάμια από την ιστορία του ρέουν πάνω στα χαλάσματα. Κι εσύ ακούς, βλέπεις. Τα αισθήματα τεμαχίζονται από κοφτερά μαχαίρια. Στεγνή και αδέκαστη η μνήμη ανελέητα εκδηλώνει την οργή της αδικίας, τον πόνο. Έναν πόνο που τον βλέπεις εκεί στα μάτια του δασκάλου, της δημοσιογράφου. Δεν αργεί το δάκρυ τους να κυλήσει κι εσύ, να ενώσεις μαζί το δικό σου. Συγκίνηση που δεν μπορείς ν' αποκοιμίσεις, μόνο το θυμό μπορείς να γαληνέψεις κάπως. Να πλάσεις την καταφρόνια για όσους και όσα έβλαψαν το διάβα του γένους σου.

Το βλέμμα προσηλωμένο πάνω στο γυαλί και περνούν μπροστά από σένα, από μένα, εικόνες από χαλάσματα κάποιας αρχοντιάς. Τη μαρτυρούν κάποια απομεινάρια της, όταν εμφανίζεται στην οθόνη η σκηνή του θεάτρου της παλαιάς ακμής. Που σαν την αντίκρισα τάραξε τους παλμούς της καρδιάς. Θυμήθηκα τότε, που αντί για ωδές καταθέταμε αγάπη, για να ξυπνήσουμε κοιμισμένα συναισθήματα με θεατρικές παραστάσεις. Με έργα που ανεβάζαμε στη μικρή σκηνή του δημοτικού σχολείου του νησιού της Αντιγόνης. Προσπάθειες και οράματα διδασκαλισμών μας που υλοποιούσαμε μαζί τους με όσες δυνατότητες είχαμε. Συχνά πηγαίναμε στο νησί της Πριγκήπου και μοιραζόμασταν τις εμπειρίες μας μ' εκείνα τα παιδιά, μέσα στο θέατρο της σημερινής σιωπής κι εγκατάλειψης. Τα ψυχαγωγούσαμε με διάφορα έργα, κωμωδίες, μονόπρακτα ακόμη και με αρχαίο θέατρο. Χορεύαμε μαζί τους νησιώτικους χορούς. Χαιρόμασταν, διασκεδάσαμε μ' εκείνες τις πνοές αγνότητας που περίμεναν, μέσα στη θεία πλάση να ταράξουμε τα γαλήνια νερά τους. Να ριξουμε ένα βότσαλο αγάπης πάνω στις μικρούλικες καρδιές τους. Και περνούσαν οι μέρες κι ο χρόνος μας μεγάλωνε, κι έφταναν ξανά οι άγιες μέρες των Χριστουγέννων, του Πάσχα. Και πάλι προετοιμαζόμασταν για συνεύρεση. Να μοιραστούμε μ' όλα εκείνα τα παιδιά τις χαρές της αντάμωσης, άδολες φιλίες που αναπτύσσονταν ανάμεσα σ' εκείνα κι εμάς του έξω κόσμου. Τη Βαγγελιώ θυμάμαι που περιέμενε κάθε φορά με αγωνία ν' ανταμώσουμε. Ν' αγκαλιαστούμε και να σμίξουμε, να διηγηθούμε η μια στην άλλη διάφορα περιστατικά της μαθητικής ζωής μας. Να της μεταφέρω κάποιες εικόνες καθημερινότητας από την οικογενειακή μου ζωή, με όση διακριτικότητα μου επέτρεπε η ενθουσιώδης παρόρμηση της ηλικίας μου. Όλο απορία εκείνη, ν' ανοίγει διάπλατα τα μεγάλα της μάτια που με κοίταζαν μέσα απ' τους

υπερμετροπικούς φακούς του άχαρου σκελετού των γυαλιών της.

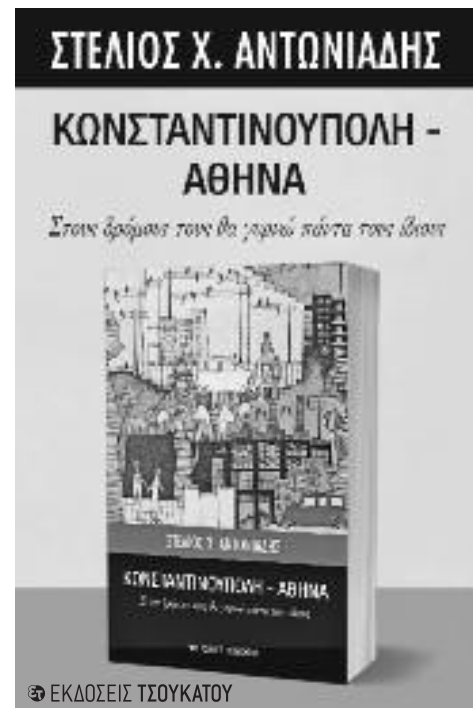
Και ο εικονολήπτης προχωρούσε, η κάμερα έγραφε, απαθανάτιζε, δωμάτια που κάποτε έλαμπαν από καθαριότητα να έχουν μετατραπεί σε ερείπια. Σε κάποιο απ' αυτά πάνω στον ρημαγμένο του τοίχο, σαν ένα τιμημένο κλέος της ιστορίας του, ξεχώριζε ένας μικρός πίνακας, ζωγραφισμένος απ' τον ίδιο τον αλτρουιστή δάσκαλο. Και να που εκείνη τη στιγμή τον δείχνει με το τρεμάμενο δάχτυλό του. Χαϊδεύει με τη δακρυσμένη ματιά του, τις άφθαρτες πινελιές του.

Στα τριμμένα απ' το χρόνο και την υγρασία δρύινα πατώματα, απομεινάρια από σελίδες σχολικών βιβλίων. Ένα δυο παιδικά παπούτσια πάνινα πεταμένα εδώ κι εκεί, μέσα στις άφεγγες κάμαρες, ντυμένα με τη σκόνη και την πατίνα της λησμονιάς. Ποιος ξέρει ποια ποδαράκια έντυναν κάποτε; Ποιους βηματισμούς έκαμαν μαζί τους μέσα στην ερημική πορεία τους; Δωρήματα κι αυτά αγαθοποιών συμπολιτών μας.

Μέσα σ' αυτό το σχολείο του Ορφανοτροφείου φύτρωσαν οι αρετές της μόρφωσης. Η αρωγή των δασκάλων τους θα οδεύει προς τον προορισμό της μέχρι το δειλί της ύπαρξής τους. Εκείνων που βίωσαν και μαθήτευσαν μέσα στις αίθουσές του. Θα ανοίγει πάντα διάπλατα το παράθυρο του νου τους, αφήνοντας την παρόρμηση να θυμηθεί, θαλπωρή αλλά και λαθέματα της εποχής «εκείνης». Ακραίες αυστηρότητες που όμως, με το συμβιβασμό των ανίσχυρων προσωπικοτήτων τους δήλωναν τη μεταμέλεια και με την αγνότητά τους τη συγχώρεση. Αδυναμίες ανθρώπινες που δεν στερούσαν ήθους. Καθώς η Βαγγελιώ, πετυχημένη επιστημόνισσα σήμερα, είναι δείγμα γραφής για μένα και για όλους μας. Ώστε να αναζητήσουμε να βρούμε τον Γιάννη, τον Κώστα, την Ελένη, που σίγουρα δημιούργησαν, πέτυχαν, χωρίς ν' αμαυρώσουν τη συνειδησή τους. Τώρα πια κρατούν τα γκέμια της ζωής και καρπώνονται μόνον τον θαυμασμό. Όταν έχουν το κουράγιο κάποιοι απ' αυτούς να εμφανίζονται στην οθόνη της τηλεόρασης και να μοιράζονται μαζί μ' εμάς που τους παρακολουθούσαμε τις εμπειρίες τους.

Και κάποια στιγμή τελειώνει η εκπομπή και χάνεται όλο το θλιβερό σκηνικό αυτού του ιδρύματος εμπρός απ' τα μάτια μας. Αφήνοντάς μας να οραματιζόμαστε την πρότερη ομορφιά του. Είναι αδύνατον όμως να χαθεί μέσα απ' τα τρίσβαθα της ψυχής μας που παραδέρνει και απογειώνεται.

* Με αφορμή την τηλεοπτική εκπομπή του Mega «42 Λεπτά» της δημοσιογράφου Μάρας Ζαχαρέα την Κυριακή 9 Απριλίου 2007 και ώρα 13:00 με θέμα «Το Ορφανοτροφείο της Πριγκήπου».

εκδηλώσεις

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΟΥΜΑΡΙΩΤΙΣΣΑΣ

Διαχρονικός στόχος της Κοινότητας Νεοχωρίου είναι η ανάδειξη του πολιτισμού μας και φυσικά η διαφύλαξη και συντήρηση των Ιερών κειμηλίων, που αποθησαυρίζονται στους Ιερούς Ναούς μας.

Μέσα στο 2022, ξεκινήσαμε, σε συνεργασία με την εταιρεία «Koruma Akademisi», τη συντήρηση, στερέωση και αισθητική αποκατάσταση του ξυλόγλυπτου προσκυνηταρίου του Αρχαγγέλου Μιχαήλ (μέσα 19ου αιώνα), που βρίσκεται στο δεξιό κλίτος του Ι. Ναού Παναγίας Κουμαριώτισσας, ενώ παράλληλα έχουν ξεκινήσει οι εργασίες και για το δεύτερο προσκυνητάρι.

Με την ολοκλήρωση του έργου, πραγματοποιήθηκε στις 25 Ιουνίου 2022 η παρουσίαση του συντηρημένου προσκυνηταρίου από ομάδα ειδικών, επικεφαλής των οποίων είναι οι κυρίες Damla Acar και Rabia Şengün. Οι υπεύθυνοι της «Koruma Akademisi», ενώπιον ενός εξειδικευμένου κοινού, αναφέρθηκαν αναλυτικά στο πλαίσιο εντός του οποίου κινήθηκαν οι εργασίες και στη μεθοδολογία που ακολούθησαν.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκε ο Πανοσιολ. Μ. Αρχιμανδρίτης κ. Αγαθάγγελος, Αρχιεπίσκοπος των Πατριαρχείων, εκπροσωπώντας την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο. Παρέστησαν καθηγητές από τα πανεπιστήμια Mimar Sinan, İTÜ, İzık, Bahçeşehir, İstinye, καθώς επίσης και επαγγελματίες συντηρητές από την Ελλάδα, που δραστηριοποιούνται στην Τουρκία, όπως ο κ. Βενιζέλος Γαβριλάκης και η κ. Βαία Καραγιάννη από το εργαστήρι «Ιερά Παρακαταθήκη».

Μετά την ενημέρωση, τον γόνιμο διάλογο, την κριτική και την ανταλλαγή απόψεων άπαντες οι συμμετέχοντες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η «Koruma Akademisi» κινήθηκε σε δύο άξονες:

1. Η αισθητική αποκατάσταση σεβάστηκε την παλαιότητα του κειμηλίου και δεν αποσκοπούσε στο να επαναφέρει πανομοιότυπως την αρχική όψη του προσκυνηταρίου των μέσων του 19ου αιώνα.

2. Βεβαιώθηκε ότι η χρωματική αποκατάσταση και αρμονία πραγματοποιήθηκε με τις κατάλληλες τεχνικές βελτίωσης, χωρίς να προτιμώνται νέα υλικά εις βάρος των παλαιότερων.

Μετά το πέρας της παρουσίασης στον αύλειο χώρο της Παναγίας Κουμαριώτισσας έλαβε χώρα ένα εργαστήρι (workshop) με τη συμμετοχή τόσο των ειδικών όσο και φίλων, παρουσιάζοντας ζωντανά τις μεθόδους που εφαρμόστηκαν στην αποκατάσταση και συντήρηση του ξυλόγλυπτου προσκυνηταρίου.

ΑΝ ΖΟΥΣΕ Ο ΑΤΑΤÜRK ΔΕΝ ΘΑ ΕΚΛΕΙΝΑΝ ΤΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος αναφέρθηκε στην Ιερά Θεολογική Σχολή Χάλκης κατά την παρουσίαση του βιβλίου «Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος από την Ίμβρο στην Κωνσταντινούπολη», το οποίο έγραψε στα τουρκικά ο γνωστός ο καθηγητής Dr. Elçin Macar. Την εκδήλωση, η οποία έγινε στον αυλόγυρο του Ι. Ναού Παναγίας Νεοχωρίου Βοσπόρου, παρακολούθησε η δημοσιογράφος Melike Çarpan και τη δημοσίευσε στην ιστοσελίδα Gerçek Gündem (13/6/2022).

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος δήλωσε για το κλείσιμο της Ιεράς Θεολογικής Σχολής Χάλκης: «Είμαι σίγουρος ότι αν βρισκόταν στη ζωή ο Atatürk δεν θα έκλεινε τη Σχολή. Αν μάλιστα ζούσε ο Turgut Özal, θα είχε ανοίξει τη Σχολή εδώ και καιρό. Ο αείμνηστος το είχε υποσχεθεί στον προκάτοχό μου».

Το βιβλίο παρουσίασαν στο κοινό ο συγγραφέας Dr. Elçin Macar και ο καθηγητής Dr. Κωνσταντίνος Δελικωνσταντής, ενώ τον συντονισμό είχε ο καθηγητής Dr. Emre Öktem. Αναφέρθηκαν όλοι στη διαδικασία συγγραφής του και στη συνέχεια δόθηκε συναυλία από τη βιρτουόζο του βιολιού Plamenka Trajkovska, από τη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Μετά τη συναυλία ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος ευχαρίστησε τον συγγραφέα Elçin Macar.

«ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΕΙΝΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΚΡΥΨΕΙ»

Ο Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος είπε: «Έχουν ειπωθεί και γραφτεί πολλά για μένα. Με τον Elçin Macar μιλήσαμε πολύ την περίοδο του κορωνοϊού. Έδειξε μεγάλη επιδεξιότητα. Μερικές φορές με έκανε να πω πράγματα που δεν ήθελα. Άλλες φορές μου τράβηξε με το τσιγκέλι πράγματα από το στόμα μου. Δεν τον αφορίζω, τον συγχωρώ! Δουλέψαμε μαζί με ευχαρίστηση. Έβγαλα τα εσώψυχά μου. Δεν θέλησα να αποκρύψω κάτι, δεν είχα και κάτι να κρύψω».

Ο Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος αναφέρθηκε και στις ειδήσεις που κυκλοφορούν για το Οικουμενικό Πατριαρχείο: «Είπαν για εμάς πολλά. Ότι το Πατριαρχείο είναι φωλιά συνομισίας. Ότι στο Πατριαρχείο και τη Χάλκη φυλάσσονται όπλα για να σταλούν στην Κύπρο. Φυσικά όλα αυτά είναι παραμύθια. Δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα. Όλοι μπαϊνοβγαίνουν στο Πατριαρχείο. Είναι θρησκευτικό ίδρυμα. Προσπαθούμε να εκπληρώσουμε το θρησκευτικό μας καθήκον».

Στην ομιλία του έθιξε επίσης το θέμα της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης που είναι κλειστή 50 χρόνια.

«ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΘΑ ΕΒΛΕΠΕ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ»

Ο Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος είπε: «Θα θέλαμε η Τουρκία, η χώρα μας, η περιοχή μας, το κράτος μας και η κυβέρνησή μας να κατανοήσουν και να αξιολογήσουν καλύτερα το Πατριαρχείο μας.

Κάθε φορά ρωτάω τους ανωτέρους μας, ποιος μπορεί να ωφεληθεί από το να μένει κλειστό ένα κέντρο επιστήμης και πολιτισμού για μισό αιώνα, όπως η Θεολογική Σχολή της Χάλκης, που έχει ιστορία περίπου 130 ετών. Αντίθετα, είναι ζημία στη γνώση, τον πολιτισμό και την επιστήμη της Τουρκίας. Αν ήταν ανοικτή, τότε όχι μόνο οι Χριστιανοί, αλλά και όλοι σε αυτόν τον κόσμο θα έβλεπαν ότι στην Τουρκία υπάρχει πραγματική θρησκευτική ελευθερία. Επίσης ότι οι μειονότητες μπορούν να εκπαιδεύσουν τους δικούς τους κληρικούς στη χώρα τους. Δυστυχώς αυτό δεν έγινε μέχρι τώρα».

«ΑΝ ΖΟΥΣΕ Ο ΑΤΑΤÜRK Η ΣΧΟΛΗ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΧΕ ΚΛΕΙΣΕΙ»

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης είπε ότι η Θεολογική Σχολή Χάλκης άνοιξε την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και έκλεισε την περίοδο της Τουρκικής Δημοκρατίας: «Είμαι σίγουρος ότι αν ήταν εν ζωή ο Atatürk δεν θα έκλεινε τη Σχολή. Αν ζούσε ο Turgut Özal θα την είχε ανοίξει εδώ και καιρό. Ο αείμνηστος Özal το είχε υποσχεθεί στον προκάτοχό μου Πατριάρχη Δημήτριο όταν είχαν συναντηθεί στη Λέσχη Στρατιωτικών στο Harbiye. Μας έδωσε ελπίδες και θα άνοιγε τη Σχολή εδώ και πολύ καιρό».

εκδηλώσεις

ΜΠΟΜΟΝΤΙΑΔΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο ΣΕΖ μετά από αρκετά χρόνια οργάνωσε ξανά Μπομοντιάδα. Η εκδήλωση έγινε στο γνωστό μπαρ Meni's στο Παλ. Φάληρο στις 22/5/2022. Ο εγκλεισμός λόγω της πανδημίας και η πρώτη μετά από τρία χρόνια χωρίς μάσκες εκδήλωση του Συνδέσμου ξεπέρασε όλες τις προσδοκίες. Μάλιστα οι περιορισμοί των θέσεων και οι πολυπληθέστερες από τις δηλωμένες προσελεύσεις –ευτυχώς με την επικρατούσα θετική διάθεση όλων– λύθηκαν επί τόπου. Άλλωστε το υποφερτό στρίμωγμα ήρθε σαν από μηχανής θεός στη νοσταλγία της συνεύρεσης μετά από πολλά χρόνια.

Κορυφαία στιγμή, που προκάλεσε τα αυθόρμητα χειροκροτήματα όλων, υπήρξε η παρουσία έκπληξη του αγαπημένου καθηγητή Φυσικής κ. Αλέξανδρου Αλεξανδρίδη, που προσήλθε με τους γιους του Φάνη και Βασίλη, διάσημους πρωταθλητές πιγκ-πογκ και απόφοιτους του Ζωγραφείου. Η λαμπερή παρουσία του κ. Αλεξανδρίδη κορυφώθηκε με τη σκηνοθετημένη διαδικτυακή σύνδεση με την Ίμβρο, όπου βρισκόταν με αρκετούς Ζωγραφειώτες ο Διευθυντής του σχολείου Γιάννης Δεμιρτζόγλου, στο στέκι του επίσης Ζωγραφειώτη πασίγνωστου μουσικού και αρχιψάλτη της ΜΧΕ Στέλιου Μπερμπέρ. Η εικονική συνύπαρξη των Αλεξανδρίδη, Δεμιρτζόγλου και των υπολοίπων μεταξύ των οποίων οι Σάββας Τσιλένης, Νίκος Μιχαηλίδης, Γιώργος Μούτσος, Μίλτος Βίγκας, Αιμιλία Θεοδοπούλου, Ελίφ Οζέρ και –το σημαντικότερο– αρκετών νεότερων αποφοίτων, όπως οι Τάνια Δεμιρτζόγλου, Λάζαρος Καραογλάνογλου, καθώς και φίλων του Ζωγραφείου... Όλοι ήταν εκεί, μαζί φυσικά με τα ενθουσιασμένα μέλη του ΔΣ του ΣΕΖ...

Η επιτυχία της Μπομοντιάδας γέννησε μια αμοιβαία δέσμευση, η οποία διατυπώθηκε και επίσημα: Η επόμενη να πραγματοποιηθεί από κοινού με τα δυο ΔΣ ΣΑΖ και ΣΕΖ... Την περιμένουμε!

Π. Τσουκάτου

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συνδέσμου Υποστήριξης Ρωμαϊκών Κοινοτικών Ιδρυμάτων (ΣΥΡΚΙ) εκφράζουν τις θερμότερες ευχαριστίες τους στους Προέδρους των Ρωμαϊκών Κοινοτήτων που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά τους τη Δευτέρα 4 Ιουλίου 2022 και παρευρέθηκαν στη συνάντηση με θέμα «Προετοιμασία για τη διεξαγωγή των επικείμενων εκλογών και συζήτηση για τα θέματα που προβληματίζουν τις Κοινότητές μας – Ο νέος εκλογικός κανονισμός». Στη συζήτηση εκ μέρους του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου παρέστησαν οι Γέρον Μητροπολίτης Δέρκων κ. Απόστολος και Μητροπολίτης Προύσης κ. Ιωακείμ.

Η άμεση και συλλογική ανταπόκρισή τους δηλώνει τη μεγάλη υπευθυνότητα με την οποία αντιμετωπίζουν τα ομογενειακά μας θέματα, το πνεύμα συνεργασίας που θα πρέπει να διαπνέει τις Κοινότητές μας και την κατανόηση της κρίσιμότητας των καταστάσεων που βιώνουμε αυτήν την περίοδο.

ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΑΚΙ ΤΟΥ ΑΛΙΜΟΥ Η «ΡΩΜΗΩΝ ΠΡΑΞΕΙΣ»

Η Εθελοντική Ομάδα «Ρωμηών Πράξεις» διοργάνωσε το βράδυ της 19ης Ιουνίου 2022 συνάντηση με μεζεδάκια, κρασί και μουσική στο πολύ συμπαθητικό «Μικρό Λιμανάκι των Αλιέων», έναν χώρο άγνωστο σε αρκετούς που βρίσκεται στον Άλιμο, δίπλα στο κύμα.

Στη μάζωξη, που εξελίχθηκε σε πάρτυ, παραβρέθηκαν όσοι έλαβαν μέρος και βοήθησαν στην τελευταία εκδήλωση, της 17ης Μαΐου 2022 στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά όπου παρουσιάστηκε το βιβλίο *Ο ρόλος της τέχνης στην διατήρηση της μνήμης*. Όλοι μαζί γιόρτασαν με κέφι την εκδήλωση που έφεραν σε πέρας με επιτυχία.

Ο κόσμος άρχισε να μαζεύεται πριν ο ήλιος μας χαρίσει ένα καταπληκτικό ηλιοβασίλεμα. Η υπεύθυνη της ομάδας κ. Κόβη με τις συμπαθέστατες εθελόντριες προσπαθούσαν να περιποιηθούν τους καλεσμένους που κατέφθαναν. Τα πάντα στον χώρο είχαν τακτοποιηθεί απλά χωρίς πολυτέλειες, ενώ την ίδια ώρα στην κονσόλα καθόταν ο DJ που έβαζε στην αρχή απαλή μουσική για τους καλεσμένους που έπιναν το κρασί τους έχοντας στήσει αρκετά πηγαδάκια και συζητώντας.

Ακολούθησε η ώρα του μπουφέ με πάρα πολλά εδέσματα και οι καλεσμένοι παραλάμβαναν τους μεζέδες της αρεσκείας τους, τους οποίους απόλαυσαν στα τραπέζια τους. Φυσικό ήταν και την ώρα του φαγητού να συνεχιστούν οι συζητήσεις.

Οι μεζέδες, τα ορντέβρ, οι πολιτικές σπεσιαλιτέ ήταν φτιαγμένα με μεράκι από τις εθελόντριες και μας θύμιζαν τα παραθαλάσσια τσιμπούσια, τις παλιές εποχές στην Πόλη. Ακολούθησαν γλυκά και φρούτα.

Ακολούθησε ξέφρενος χορός μέχρι αργά, σε ένα ρεπερτόριο από ελληνικά και ξένα τραγούδια.

Εκτός των εθελοντών συμμετείχαν ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων Άγγελος Συρίγος, η Υφυπουργός Μετανάστευσης Σοφία Βούλτεψη, η Αντιπεριφερειάρχης Νοτίου Τομέα Αθηνών Δήμητρα Νάνου, ο Δήμαρχος Παλ. Φαλήρου Γιάννης Φωστηρόπουλος, ο Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Αλίου Στέφανος Διαμαντής, ο Πρέσβης ε.τ. Αλέξανδρος Αλεξανδρής, η Διευθύντρια της Βιβλιοθήκης της Βουλής Έλλη Δρούλια, οι δημοσιογράφοι Μαριλένα Γεραντώνη και Ανδρέας Ρομποτόπουλος, ο Διευθυντής των Εκπαιδευτήριων Saint Paul Αντώνης Ρηγούτσος και η εφημερίδα *ο Πολίτης*.

Και του χρόνου να είμαστε καλά να το επαναλάβουμε.

Στάθης Αρβανίτης

εκδηλώσεις

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ Ι. ΝΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΟΥΜΑΡΙΩΤΙΣΣΑΣ ΘΕΟΤΟΚΕΙΑ 2022

(4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ) ΘΕΡΙΝΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΟ ΝΙΧΩΡΙ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

Η Εφοροεπιτροπή του Ι. Ναού Παναγίας Κουμαριώτισσας και η Συντονιστική Επιτροπή "ΘΕΟΤΟΚΕΙΑ® 2022" διοργανώνουν για 5η συνεχή χρονιά το θερινό πολιτιστικό φεστιβάλ της Κοινότητας Νεοχωρίου.

Καθώς μπαίνουμε στον 100ο χρόνο από την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάννης και την υποχρεωτική Ανταλλαγή των πληθυσμών, θεωρήσαμε αναγκαίο να εστιάσουμε στην προσφυγιά, στον ξεριζωμό και στον αγώνα για επιβίωση, που συν τοις άλλοις αποτελούν στοιχεία διαγενεακών τραυμάτων. Το αποτύπωμα αυτών των τραυμάτων για ορισμένους είναι ανυπέρβλητο εμπόδιο, ενώ για κάποιους γίνεται το εναρκτήριο λάκτισμα για την αναζήτηση του Άλλου και τη συμφιλίωση.

Σε αυτό το δραματικό ιστορικό ορόσημο αφιερώνονται τα φετινά Θεοτόκεια. Φέρνουμε μαζί ανθρώπους προσφυγικής καταγωγής, πανεπιστημιακούς, αρχαιολόγους, καλλιτέχνες και επιχειρηματίες. Ανθρώπους γεφυροποιούς και από τις δύο πλευρές τις ιστορίας, που ο καθένας, με τον δικό του τρόπο θα προσπαθήσει να επουλώσει τις πληγές και να θυμηθεί.

Σας περιμένουμε όλες και όλους.

Εκ της Εφοροεπιτροπής και της Συντονιστικής Επιτροπής

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΩΡΑ 19:00

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

«Παναγίες της Κύπρου»

Διηγήσεις προσφυγιάς της Κύπρου μέσα από τις εκκλησίες και τις εικόνες της Θεοτόκου στη Μεγαλόνησο.

13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΩΡΑ 19:00

ΟΜΙΛΙΑ

«Καραμανλίδες και Βαλαάδες. Ιστορίες Ανταλλαγής»

Ομιλητές: Δρ. Σχευάζ Σισμάνογλου-Σιμσέκ, επικ. καθηγήτρια Παν/μίου Kadir Has.

Αϊτζάν Γιλμάζ, συγγραφέας Συντονιστής: Σερντάρ Κορουτζού, δημοσιογράφος

Βίοι παράλληλοι δύο πληθυσμιακών ομάδων που ανταλλάχθηκαν. Οι Καραμανλίδες, τουρκόφωνοι χριστιανοί της Καραμανίας, και οι άγνωστοι εν πολλοίς Βαλαάδες, ελληνόφωνοι μουσουλμάνοι των Γρεβενών και του Βοΐου Κοζάνης.

Παράλληλη εκδήλωση: Έκθεση φωτογραφιών διαγωνισμού "Νικόλαος Μαγγίνας"

22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΩΡΑ 18:30

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ

«Γεύσεις της καθ' ημάς Ανατολής»
Μαρία Εκμεκτσόγλου

Η γνωστή σε όλες και όλους μας μαγείρισσα και τηλεπαρουσιάστρια, Μαρία Εκμεκτσόγλου, θα μας ταξιδέψει στις προσφυγικές κουζίνες, στο απόλυτο σημείο συνάντησης και συνύπαρξης των πολιτισμών και θρησκειών της Μικράς Ασίας.

27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΩΡΑ 18:00

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

«Ο εξισλαμισμός των Ελλήνων της Μικράς Ασίας την περίοδο 1919-1925. Μία μελέτη μνήμης»
(*Müslümanlaştırılmış Rumlar: Bir Bellek Anlatısı*)

Ομιλητές: Μερτ Καγιά, κοινωνιολόγος-συγγραφέας· Δρ. Χακάν Γιουτζέλ, αν. καθηγητής Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Γαλατασαράι
Ο Μερτ Καγιά και ο Δρ. Χακάν Γιουτζέλ παρουσιάζουν τη διδακτορική διατριβή του πρώτου, που εκδόθηκε σε βιβλίο και πρόσφατα μεταφράστηκε και εκδόθηκε και στα ελληνικά από τις Εκδόσεις Κυριακίδη.

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, ΩΡΑ 18:00

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

«Ρεμπέτικα και μικρασιάτικα τραγούδια»

Συγκρότημα: Εναρέ

Το μουσικό συγκρότημα «Εναρέ» από τα Γρεβενά σε αγαπημένους ήχους της προσφυγιάς
Αντωνίου Τέλης - Κοντραμπάσο
Τσιαρτσιανίδης Ανέστης - Βιολί
Μήττας Χρήστος - Κρουστά,
Μπαγλαμαδάκι
Λαμπρακάκη Ράνια - Φωνή
Αναγνώστου Μάριος - Τρίχορδο
μπουζούκι, Φωνή
Αναγνώστου Τάσος - Φωνή, Μπουζούκι

Ζιώγας Μπάμπης - Κιθάρα

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΥΡΚΙ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ

Πραγματοποιήθηκαν (19 Ιουλίου 2022) οι εργασίες της συνάντησης μελών του ΣΥΡΚΙ με τη Γενική Διεύθυνση Βακουφίων στην Άγκυρα. Η συνάντηση έγινε σε καλό κλίμα και συζητήθηκαν τα θέματα που προβληματίζουν την Ομογένειά μας σχετικά με τον νέο εκλογικό κανονισμό. Επιδόθηκε υπόμνημα με τις σχετικές παρατηρήσεις και προτάσεις των Κοινοτήτων μας καθώς υπάρχουν δυσκολίες εφαρμογής αυτού του κανονισμού όπως έχει με τα πληθυσμιακά μας δεδομένα.

Ο Διευθυντής Βακουφίων κ. Burhan Ersoy μας παρέπεμψε στην επιτροπή που θα δημιουργηθεί στην Πόλη με προεδρεύοντα τον κ. Rifat Türker και θα ασχοληθεί με τη διεξαγωγή των εκλογών, ώστε να καταγραφούν οι δυσκολίες και οι ανάγκες μας. Επισήμανε τη σπουδαιότητα των εκλογών και την αναγκαιότητα συμμετοχής μας σ' αυτές.

Οι προσπάθειές μας θα συνεχιστούν στην Πόλη ευελπιστώντας να αποκτήσουμε κάποια δικαιώματα και να διεξαχθούν με ομαλό τρόπο οι εκλογές, καθώς ο Γενικός Διευθυντής έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει με δική του ευθύνη προς επίλυση των προβλημάτων και των αναγκών που θα ανακύπτουν.

ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΑΡΙ

Ανταπόκριση του συμπατριώτη μας δημοσιογράφου Γιώργου Κυρμπάκη από την Αθήνα στην εφημερίδα *Hürriyet* στις (24/6/2022). Το άρθρο του με τίτλο «Η Ελλάδα επεκτείνει τη βάση στην Κρήτη» και δημοσιεύτηκε σε κάποιες ιστοσελίδες, όπως CNN Türk, Millet, κ.λπ.

Κατασκευή νέων εγκαταστάσεων από τις ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις ξηράς και θαλάσσης. Πατήθηκε το κουμπί για έναρξη 13 έργων αξίας 800 εκατομμυρίων ευρώ, για εκσυγχρονισμό και αγορά πυρομαχικών.

Ο Υπουργός Άμυνας Νίκος Παναγιωτόπουλος έλαβε έγκριση από την κοινοβουλευτική επιτροπή εξοπλισμών και κατασκευών 7 έργων για το ναυτικό και 6 για τις χερσαίες δυνάμεις. Στο πλαίσιο αυτό, η ελληνική ναυτική βάση στη Σούδα Κρήτης θα επεκταθεί με δαπάνη 190 εκατομμυρίων ευρώ που θα χρησιμοποιηθούν για κατασκευή νέων εγκαταστάσεων.

Σύμφωνα με την ανταπόκριση του Γιώργου Κυρμπάκη στη *Hürriyet*, στόχος τους είναι το μνημόνιο συνεννόησης για τα σύνορα θαλάσσιας δικαιοδοσίας που υπογράφηκε μεταξύ Τουρκίας και Λιβύης το 2019. Η ναυτική βάση στην Κρήτη μπορεί να φιλοξενήσει τον μισό ελληνικό στόλο και έχει αποκτήσει σημαντική θέση μετά την κρίση

του Ορυς Reis στην Ανατολική Μεσόγειο το 2020.

Οι Έλληνες επιτελείς γνωστοποίησαν ότι η ναυτική βάση της Κρήτης θα είναι η δεύτερη μεγαλύτερη μετά τη ναυτική βάση της Σαλαμίνας, η οποία βρίσκεται κοντά στην Αθήνα. Στο ένα άκρο του κόλπου της Σούδας υπάρχει η ελληνική βάση και στο άλλο η ναυτική βάση των ΗΠΑ.

Άλλα εγκεκριμένα έργα είναι:

– 160 εκατομμύρια ευρώ για εκσυγχρονισμό των ελικοπτέρων S-70 Aegean Hawk.

– 90 εκατομμύρια ευρώ για εκσυγχρονισμό των πολλαπλών εκτοξευτών πυραύλων RM-70.

– 80-90 εκατομμύρια ευρώ για εκσυγχρονισμό των πολλαπλών εκτοξευτών πυραύλων των 122 χιλιοστών.

– 150 εκατομμύρια ευρώ για αγορά βλημάτων για τεθωρακισμένα των 122 χιλιοστών.

– 20 εκατομμύρια ευρώ για αγορά πυραύλων Hellfire που τα χρησιμοποιούν τα ελικόπτερα τύπου Apache.

Κατά τη γνώμη μου άρχιζε από το Haydar Bey, το οποίο ήταν ακριβώς αντίκρυ από το τέλος ή την αρχή του Πάρκου. Λέγεται ότι το Πάρκο ήταν δωρεά της Ελένης Ζαρίφη στις τοπικές αρχές. Στο ισόγειο του Χαϊντάρ Μπέη Απαρτμανί, ήταν εστιατόρια· παλαιότερα το Garaz, μετά το Fidan και το Filiz.

Το τσαρσί

ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ BEALES

Στην παραλία, εκεί δίπλα στο πάρκο, βάρκες μεγάλες και μικρές αραγμένες –η δική μας ήταν από την άλλη πλευρά, προς την Αγία Παρασκευή– βαρκάκια, καμιά μαούνα, ένα σπιτάκι μέσ’ τη θάλασσα, πιο εκεί στο πεζοδρόμιο καρέκλες και τραπεζάκια από τα εστιατόρια που ήταν απέναντι, με έγκριση ή δίχως του Belediye (τοπικές αρχές), το κότερο της Αγγλικής Πρεσβείας με το ιδιόρρυθμο φουγάρο και η βαπορόσκαλα παραπέρα, όλα έπλεκαν τις πινελιές που ζωγράφιζαν τον πίνακα του λιμανιού.

Στο αντικρινό πεζοδρόμιο λοιπόν, σπίτια επάνω, μαγαζιά κάτω, το μπακάλικό του κυρ Δημήτρη, το μανάβικο της κυρίας Κατίνας και άλλα, ένας βιρανές που έβλεπε τα ξύλινα σπίτια στο πισινό σοκάκι, το σπίτι της κυρίας Μαντιλάδενας, δηλ. της κυρίας Ελένης και του κυρίου Γιώργου Μανδηλά που είχαν γιο τον Κώστα, με ένα μαγαζί στο ισόγειο, ίσως να ήταν βενζινάδικο, και η κατοικία του θείου Μόρφη και της θείας Αθανασίας με τα παιδιά τους Νίτσα και Γιαννάκη. Κάτω από το σπίτι ήταν το Emlak Burosı, μεσιτικό γραφείο του θείου Μόρφη. Το γραφείο χρησίμευε και ως καφενείο για τους συγγενείς (που ήταν κάμποσοι, το Χαραλαμποπουλείκο ήταν μεγάλο σόι) και τους στενούς φίλους, όχι βέβαια για τον όποιον-όποιον! Και πάλι ένα άνοιγμα από ένα γκρεμισμένο κτίριο, ήταν φουρνιάρικο κάποτε...

Παρακάτω, το σπίτι με τις νουνές, δηλ. της νουνάς Ειρήνης και της νουνάς Θοδώρας, που η πόρτα του ήταν στο πίσω σοκάκι, της Sevim, του κυρ Βασίλη και της οικογένειάς του, ένα σωρό άλλα σπίτια, το καφενείο, το μαγειρείο του παππού του Δημητρίου που είχε έναν σκύλο τον Τζίμη, που με «απόρτ» τον έβαζε να με κυνηγά, λοκάντες και σπίτια, σπίτια, σπίτια, πέτρινα, ξύλινα, παλιά και καινούργια. Φτάναμε σε ένα σοκάκι, εκεί ήταν ένα μαγαζί που έκαναν «τουρσιά», του κυρίου Καλλίνικου. Μετά από αυτό ήταν το φαρμακείο, το κασαπίο του Μήτσου, που ο μικρότερος αδελφός ο Κώστας είχε τη manía να με πειράζει: «Νίκη δε θα σου φέρω νεφράκια...», το ζαχαροπλαστείο του κυρίου Γιάννη, το μπερμπέρικο του κυρ Νίκου, το αχτάρικο με τις βόλτες, τ’ αγκίστρια και τις μερσίνες για το ψάρεμα του κυρ Αντρέα, ένα κουντουρατζίδικο κάποτε και ίσως μερικά άλλα μαγαζάκια κάτω από τις κατοικίες των συγχωριανών μας.

Στη γωνία το μπακάλικό της άμια Θωμαής, με τον θείο Σταύρο (που παντρεύτηκε τη Στέλλα) και τη θεία Ευρυδίκη στο τεζγκιάχι.¹ Η θεία Ευρυδίκη δεν ήταν ακριβώς θεία μου, αλλά αφού ήταν θεία της εξαδέλφης μου Ρίτας και του αδελφού της Νίκου και αδελφή της άμια Θωμαής που ήταν η μητέρα της θείας Ελένης, άρα και δική μου θεία. Απλά πράγματα. Η θεία Ελένη, χόρευε ωραία καζάσκα κατά τη μαμά μου, ήταν αδελφή του θείου Μόρφη, του θείου Σταύρου και

του θείου Κώτσου. Τακτικοί πελάτες του μπακάλικου ήταν οι αμελέδες² του ξενοδοχείου που χτιζόταν στη θέση του παλιού Τοκατλιάν, χτιζόταν και χτιζόταν και τελειωμό δεν είχε. Μιλούσαν μια λαλιά που δεν καταλάβαινα, ξέρω όμως πως αγόραζαν καβουρμά. Ο καβουρμάς ήταν μέσα σε μεγάλα γυάλινα δοχεία, η θεία Ευρυδίκη τοποθετούσε ένα λαδόχαρτο επάνω στην μπρούτζινη ζυγαριά με τα μαύρα βάρη, γέμιζε μια μεγάλη κουτάλα από το περιεχόμενο και, αφού το ζύγιζε, κατέβαζε λαδόχαρτο και καβουρμά στο τεζγκιάχι, το τύλιζε σε πακετάκι και με το ένα χέρι το έδινε στον αμελέ και με το άλλο έπαιρνε τα παραδάκια. «SIRA KIMDE?» Ποιος έχει σειρά; ρωτούσε...

Σ’ αυτήν τη γωνία έληγε το τσαρσί, αφού έπιανε το σοκάκι που μας ανέβαζε στον ανήφορο του σχολείου. Βέβαια μπορούσαμε να προχωρήσουμε προς το πρώην Τοκατλιάν και να περάσουμε τα δύο εστιατόρια του Καραμπέτη και του Μπογούζη, απέναντι από την παραλία που, δίπλα στη βαπορόσκαλα, οι ψαράδες επισκεύαζαν τα πλεμάτια τους και οι μαουινιέρηδες, γυμνοπόδαροι, μετέφεραν το φορτίο τους στον προορισμό του, πατώντας σε γαλαζιανές σανίδες ίδιες με αυτές που έκαναν σκαλωσιές (αυτοσχέδιες γέφυρες). Θα προσπερνούσαμε το δρομάκι του Άη-Γιώργη που αντάμωνε με το πίσω σοκάκι και θα φτάναμε στην στροφή που ο αέρας μας χαλνούσε τα μαλλιά. Εκεί ήταν και το κτίριο της Μητρόπολης μέχρι τη νύχτα 6/7ης Σεπτεμβρίου που οι ασεβείς το έκαψαν. Τον Άη-Γιώργη άλλα βέβηλα χέρια τον γκρέμισαν λίγα χρόνια μετά.

Κόσμος και κοσμάκης, άντρες, γυναίκες, παιδιά, πήγαινε για ψάρεμα με καλαμιές, ακόμα και τους επισκέπτες, μικρούς και μεγάλους παίρναμε μαζί μας, στο Ιταλικό, στο Γαλλικό, απέναντι από το αρχοντικό της Χριστίδαινας –που μάθαινα Αγγλικά αργότερα– στο Αγγλικό, στο Ρούσικο και τελικά στο καζινάκι του Kırec Burnu για τσάι σε γυάλινα ποτηράκια με κύβους ζάχαρης στο πιατάκι και χαλκαδάκια με σουσάμι. Οι μαμάδες μας έπαιρναν το εργόχειρο τους μαζί, το τερπνόν μετά του ωφελίμου. Πιο εκεί ήταν το Τούρκικο σχολείο.

Πίσω στο τσαρσί και στη γωνιά του μπακάλικου. Σωστό πανταπωλείο, μια που πουλούσε από όλα τα καλά, μολύβια, σβηστήρια, ξύστρες, τετράδια, κόλλες καπλαντίσματος,³ μπλε για τα ελληνικά βιβλία/τετράδια, κόκκινες για τα τούρκικα, ετικέτες κτλ., και να πάλι η ανηφοριά για να πάμε στο σχολείο.

Στα δεξιά, και πριν αρχίσει ο ανήφορος, βρισκόταν το σπίτι της θείας Ελένης και του θείου Τάκη, εκεί που κατέφυγε τη νύχτα των Σεπτεμβριανών του '55 ο Δεσπότης μας. Γειτόνευε με το σπίτι της κυρίας Ελεονώρας, που ήταν η νουνά της Μαμαζέλ Τερέζας, της δασκάλας μου του πιάνου, που ο θείος

της ήταν ο τενόρος Πολ –ο αειθαλής, έλεγε ο θείος Μόρφης– και ένα σωρό άλλα σπίτια.

Ο δρομος αυτός ήταν (είναι;) το Bogurtlen σοκάκι, παράλληλο με τον παραθαλάσσιο δρόμο του τσαρσιού, δηλ. της αγοράς που ήταν τα μαγαζιά και οι λοκάντες που λέγαμε πριν. Στα αριστερά ήταν τα σπίτια της κυρίας Ζαφείρας, της μαμάς του Ντίνου (που παντρεύτηκε την καλή μου φίλη Δέσποινα) και του Τζανή, που είχαν και δυο άλλες μεγαλύτερες αδελφές. Κοντά σε αυτό του Χριστόφορου και της Μανιώς, που είχαν αδελφό τον κ. Καλλίνικο και των γονιών τους, της κ. Μαρίκας, της Μακμπουλέ και σειρά από άλλες κατοικίες, το δεύτερο ίσως και το τρίτο σπίτι των νουνών Ειρήνης/Θοδώρας με τον μεγάλο μπαχτσέ που είχαν τον «Μπίμη ουζίνα» δηλ. το σκυλάκι τους τον Τζίμη που όλο τον έστελναν στην κουζίνα... (Η νουνά Ειρήνη είχε παιδιά τη θεία Αγγελική, τη Ζαφειρώ, τη Μαρία, τη Νίτσα και τον Γιωργάκη που ήταν πολύ «δεμένα» με τη δική μου μαμά), το σπίτι του Αρίστου της κυρίας Βαλεντίνης, που είχε αδελφία τον μεγαλύτερο Στέλιο και τον μικρότερο Γιώργο. Δίπλα στον Αρίστο βρισκόταν το γκιαβγκίρι⁴ του Μίλη, του νεαρού που παραθέριζε εκεί με την οικογένειά του κάθε καλοκαίρι και ήταν το ομορφόπαιδο του χωριού, είχε μια βάρκα με μοτόρι, σφύριζε το Come prima, σουξέ μεγάλο για τους ρομαντικούς της τότε εποχής και είχε και μια σκυλίτσα, τη Νόρμα.

Με τα σπίτια της μιας και της άλλης, της δεσποινίδας Μαρίας, ανεψιάς του παλιού Δεσπότη του οποίου ο τάφος με την κορώνα ήταν στο νεκροταφείο μας, στο ρομαντικό Ροσινιόλ, τις κατοικίες του ενός και του άλλου, αυτής της οικογένειας και της άλλης, συγγενείς, φίλοι, γνωστοί, όλοι αγαπητοί, όλοι φίλοι –εντάξει υπήρχαν και μικροδιαφορές, το είπα-είπες, μικρές, μεγάλες, παρεξηγήσεις, διαφορές και διαφωνίες, «κοιλιά με τ’ άντερα που λένε», – στένευε το σκοτεινό σοκάκι, σκιασμένο από δέντρα και κτίρια στα πιο ψηλά, φτάναμε σε μια αποθήκη που ο μπαμπάς μου χρησιμοποιούσε για γκαράζ και ο Φλοξ, ο σκύλος μας, για υπνοδωμάτιο. Εδώ ήταν τα οπίσθια, οι κουζίνες των εστιατορίων που λέγαμε πρωτύτερα, δηλ. τα πισινά του Haydar Bey Apt. και τα μπροστινά της κυρίας Ολγας της Σπανοΐδαινας, με τον στύλο του ηλεκτρικού στα παράθυρά της. Εδώ τέλειωνε και ο δρόμος του Μπογιουρτλέν που, όπως είπαμε, ήταν παράλληλος με το τσαρσί.

1. Πάγκος.

2. Εργάτες.

3. Καλύμματος.

4. Πέτρινο Ιταλικο-Γαλλικό-Αγγλικό-Ρούσικο. Θερινές κατοικίες πρεσβειών.

ιστορία

Η Καππαδοκία στην εντυπωσιακά μακρόχρονη ιστορία της, που ξεκινά τουλάχιστον σαράντα αιώνες πριν, προσέφερε πάντα φιλόξενο έδαφος για την άνθηση διαδοχικών πολιτισμών. Όμως, το χριστιανικό στοιχείο επέζησε και οι ορθόδοξες κοινότητες, ορισμένες ελληνόφωνες, κάποιες άλλες τουρκόφωνες, γνώρισαν σημαντική άνθηση κατά τον 19ο και τις αρχές του 20ού αιώνα.

Πανάρχαιες Ελληνικές Κοινότητες - Καππαδοκία

ΤΗΣ ΑΓΛΑΪΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ-ΚΛΟΥΚΙΝΑ
Φιλόλογος - Συγγραφέας

ΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΡΕΥΜΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΘΗΣΗ (19ος-αρχές 20ού αι.)

Οι μετανάστες Καππαδόκες, ανάλογα με τον τόπο προέλευσής τους, επέλεξαν συνήθως να εγκατασταθούν στην ίδια συνοικία για να οργανώσουν συντεχνίες-σινάφια (εσνάφια) και να εξασκήσουν τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες. Οι συντεχνίες αρχικά, και αργότερα οι σύλλογοι και οι αδελφότητες, που συστήθηκαν, ανάλογα με τον εκάστοτε κοινό τόπο καταγωγής, αποτέλεσαν σημαντικά προνόμια διατήρησης της κοινωνικής μνήμης, των ηθών, των εθίμων και των νοοτροπιών της γενέθλιας γης, και φυσικό ήταν ένα μέρος του πλούτου των μεταναστών να στέλνεται στην ιδιαίτερη πατρίδα τους για την ανοικοδόμηση νέων ναών καθώς και για την ανακαίνιση κοινοτικών καταστημάτων, σχολείων, ναών και δημοσίων ή ιδιωτικών μεγάρων που ανεγέρθηκαν στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα και τις αρχές του 20ού, σε ρυθμούς και αρχιτεκτονικές ξενόφερτες τάσεις. Και όλο αυτό βρήκε χώρο να εκφραστεί χάρη σε μία σειρά φιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων που επιχειρήθηκε στην Οθωμανική Αυτοκρατορία από το 1839 και το 1856 και που αφορούσαν τους υπηκόους των Οθωμανών. Αλλά και μιας γενικότερης προόδου τον 19ο αιώνα, που ωφελήθηκε από τη λειτουργία σιδηροδρόμου, ταχυδρομείου, τηλεγράφου.

Η ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ, «Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ»

Πρόκειται για έναν κοινοτικό διοικητικό μηχανισμό που υπαγόταν στον μητροπολίτη Καισάρειας ή Ικονίου, ανάλογα με τη γεωγραφική θέση της κοινότητας. Ο τρόπος λήψης των αποφάσεων από τα μέλη ήταν συλλογικός και εκτός της εύρυθμης λειτουργίας της κοινότητας, φρόντιζαν για την είσπραξη φόρων, για την ειρηνική συμβίωση των κατοίκων, για το οδικό δίκτυο, την ύδρευση του οικισμού, για τη φιλανθρωπία, για την εύρυθμη λειτουργία των εκκλησιών, τη διαχείριση των σχολείων (συντήρηση, μισθοδοσία, καθαριότητα). Η κοινότητα αυτή είχε αναγάγει σε ύψιστα ιδεώδη τη μόρφωση και την ελληνομάθεια. Οι σύλλογοι των αποδήμων

στην Κωνσταντινούπολη με εράνους, εκμετάλλευση ακινήτων, περιφορά δίσκου στις εκκλησίες, εξασφάλιζαν χρηματικούς πόρους για την οργάνωση και την οικονομική στήριξη, για το χτίσιμο και τη συντήρηση των ελληνικών εκπαιδευτηρίων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ιδιαίτερες ανάγκες των Καραμανλήδων μαθητών. Την εποχή αυτή (19ος-20ός αι.) αναδεικνύεται και η μορφή του «εθνικού ευεργέτη», ο οποίος αναλαμβάνει πολλές από αυτές τις πρωτοβουλίες.

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΔΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΔΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

Καραμανλήδες ονομάζονταν, από τον 16 αιώνα, οι τουρκόφωνοι χριστιανοί ορθόδοξοι της Καππαδοκίας και γενικότερα ολόκληρης της Μικράς Ασίας. Η ονομασία προέκυψε μετά από την κατάκτηση της Καισάρειας από τους Οθωμανούς (1476) και τη διοικητική υπαγωγή της περιοχής στο βιλαέτι του Καραμάν. Καραμανλήδικη αποκαλείται η γραφή στην οποία η τουρκική γλώσσα αποδίδεται με ελληνικούς χαρακτήρες. Σύμφωνα με τον γλωσσολόγο και ελληνιστή Richard Dawkins, που περιηγήθηκε την Καππαδοκία, η ψυχή της γλώσσας είχε εκτουρκιστεί παρόλο που το σώμα παρέμενε ελληνικό. Αν και το φαινόμενο της γλωσσικής μεταστροφής μιας μειονότητας είναι αρκετά σπάνιο, η περίπτωση των Καραμανλήδων εξηγείται πιθανώς από το γεγονός ότι αποτελούσαν πληθυσμιακή μειοψηφία, γεωγραφικά απομονωμένα ανάμεσα σε συμπαγείς μουσουλμανικούς πληθυσμούς, με τους οποίους ήταν υποχρεωμένοι να έρχεται σε καθημερινή επαφή, μακριά από τα κέντρα της Ορθοδοξίας, ενώ είναι γνωστό ότι γίνονταν και μαζί-κοί εξισλαμισμοί, οι οποίοι οδηγούσαν αυτά-ματα στην τουρκοφωνία.

Στις καππαδοκικές διαλέκτους, από καταγραφή, προέκυψαν στοιχεία των μεσαιωνικών ελληνικών λόγω της αποκοπής τους για αιώνες από τις εξελίξεις της νέας ελληνικής γλώσσας. Ωστόσο οι πρώτες εκδόσεις καραμανλήδικων βιβλίων εμφανίστηκαν στις αρχές του 18ου αιώνα, και είχαν σχεδόν αποκλειστικά θρησκευτικό περιεχόμενο, ενώ σταδιακά πλήθαιναν τα λεξικά και οι γραμματικές, που γεφύρωναν την απόσταση ανά-

μεσα στην ελληνική και την καραμανλήδικη γραφή.

ΟΙ ΚΑΠΠΑΔΟΚΕΣ ΠΑΤΕΡΕΣ

Η Καππαδοκία υπήρξε ο τόπος καταγωγής τριών από τους επιφανέστερους πατέρες της Ορθόδοξης Εκκλησίας του 4ου αιώνα, οι οποίοι χρησιμοποίησαν την ελληνική γλώσσα για να εκφράσουν τη χριστιανική σκέψη. Και αυτοί είναι: ο Μέγας Βασίλειος (329-379), γεννημένος στην Καισάρεια της Καππαδοκίας και αργότερα επίσκοπός της. Σπούδασε φιλοσοφία στη νεοπλατωνική Σχολή των Αθηνών, επίσης ο μικρότερος αδελφός του Γρηγόριος Νύσσης (335-394) και ο φίλος των δύο αδελφών ο Γρηγόριος Θεολόγος (335-394), ο οποίος γεννήθηκε στην Αριανζό της Καππαδοκίας, σπούδασε και αυτός μαζί με τους προηγούμενους στη νεοπλατωνική Σχολή των Αθηνών και διετέλεσε αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολης το 380-381.

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Με τη Συνθήκη της Λωζάννης, που συνυπέγραψαν Ελλάδα και Τουρκία το 1923, οι ανταλλάξιμοι των μικρασιατικών παραλίων αναγκάστηκαν να εκκενώσουν τις περιοχές που κατοικούσαν σε διάστημα περίπου ενός μηνός. Οι χριστιανοί της Καππαδοκίας ακολούθησαν αρκετά αργότερα, το καλοκαίρι του 1924, αφού καταγράφηκαν τα περιουσιακά τους στοιχεία και οργανώθηκε η έξοδός τους. Η αναχώρησή τους γινόταν με πλοία από το λιμάνι της Μερσίνας. Τα κιβώτια που κουβαλούσαν περιείχαν αφ' ενός μέρος της οικοσκευής και της περιουσίας της οικογένειας, αφ' ετέρου όση από την κοινοτική περιουσία είχε αποφασιστεί να μεταφερθεί όπως πολύτιμα σκεύη των εκκλησιών, αρχεία, διάφορα κειμήλια, φορητές εικόνες, ιερά βιβλία, λείψανα αγίων, ολόκληρα τμήματα τέμπλων, επισκοπικούς θρόνους, κολυμβήθρες, μέχρι και βαριές καμπάνες. Όλα αυτά εξόπλιζαν την εκκλησία που κατασκεύαζαν στον νέο τόπο εγκατάστασης, η οποία αφιερωνόταν στον ίδιο άγιο, όπως και η παλιά. Χαρακτηριστικές είναι, για παράδειγμα, οι περιπτώσεις των εκκλησιών του Αγίου

Ιωάννη του Ρώσου στο Προκόπι της Εύβοιας και του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου στη Νέα Καρβάλη της Καβάλας, όπου φυλάσσονται τα εκκλησιαστικά κειμήλια και τα λείψανα των ομώνυμων αγίων, που μεταφέρθηκαν αντίστοιχα από τα χωριά Άγιος Προκόπιος (Ugur) και Γκέλβερι της Καππαδοκίας.

Στον ελλαδικό χώρο οι πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν άλλοτε σε κατοικημένα χωριά ή σε μεγάλες πόλεις, όπου συνήθως σχημάτιζαν ξεχωριστές γειτονιές και άλλοτε σε ακατοίκητες έως τότε περιοχές. Εκεί δημιουργήθηκαν καινούργιοι οικισμοί στους οποίους έδιναν το όνομα του χωριού που είχαν εγκαταλείψει, προσθέτοντας όμως στην αρχή τη λέξη Νέος/-α/-ο σε μία προσπάθεια της κάθε κοινότητας να διατηρήσει ζωντανή την ταυτότητά της και τους δεσμούς της με το παρελθόν, ενώ ταυτόχρονα σηματοδοτούσε ένα νέο ελπιδοφόρο ξεκίνημα.

Όσοι από τους ελληνορθόδοξους Καππαδόκες πρόσφυγες τύχαινε να είναι τουρκόφωνοι, αντιμετώπιζονταν με καχυποψία και έχθρα από τους γηγενείς πληθυσμούς, οι οποίοι αμφισβητούσαν την εθνική τους καθαρότητα και τους αποκαλούσαν περιφρονητικά «τουρκόσπορους» ή «τουρκομερίτες». Κατά βάθος εξέφραζαν την ανησυχία τους για τις δουλειές και τον πλούτο της χώρας που θα έπρεπε πλέον να μοιράζονται με τον τεράστιο αριθμό των Μικρασιατών προσφύγων, χωρίς να μπορούν ακόμα να διαβλέψουν την ισχυρή ώθηση που επιφύλασσόταν από αυτούς στην οικονομική και πνευματική ανάπτυξη της χώρας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αναγνωστάκης Η.-Μπαλτά Ε., *Η Καππαδοκία των ζώντων μνημείων*, Εκδόσεις Πορεία, Αθήνα 1990. Αναστασιάδη-Μανουσάκη Σ., *Μνήμες Καππαδοκίας*, Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών, Αθήνα 2002.

ΟΙ ΦΑΣΕΙΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ - ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΥΠΕΣΤΗ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ (XIV)

Τα 4 Α της καταστροφής της ανθρωπότητας: Αμάθεια, Αντιζηλία, Απληστία, Αλαζονεία.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΥΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Θαλάσσιοι Δρόμοι και Λιμάνια στον Έυξεινο Πόντο, η Ελληνικότητα της Κριμαίας

Ως προς την Ελληνική Μυθολογία, όταν οι Αμαζόνες που κατοικούσαν στην Υρκανία¹²⁰ [Κοίτα Πλούταρχος, *Βίοι Παράλληλοι Πομπήιος*, 35.1-4] μάχονταν κατά των Ελλήνων πλησίον του ποταμού Θερμώδοντα (σημερινό Terme Çayı), μερικές εξ αυτών αιχμαλωτίστηκαν και μεταφέρθηκαν με τρία πλοία σε Ελληνικές πόλεις. Αυτές στ' ανοιχτά του Εύξεινου Πόντου όρμησαν στους άντρες και τους δολοφόνησαν. Όμως δεν είχαν ιδέα από πλοήγηση. Έτσι αρμένιζαν όπου τις πήγαινε το κύμα κι ο άνεμος και θα φτάσουν στη Μαιήτιδος ἐπὶ Κρημνούς Θάλασσα [Κοίτα Ηρόδοτος, *Μελομένη*, 110.1-3, δηλαδή σημερινή Αζοφική Θάλασσα]. Στη συνέχεια αναμειγνύονται με τους Σκύθες και δημιουργείται η φυλή των Σαυροματέων ή Σαρματαίων, [Κοίτα Ηρόδοτος, *Μελομένη*, 110-117], η οποία θα κατοικήσει στη Σκυθική, απαρτίζοντας ένα βασίλειο της Σκυθικής Βασιλείας, τη Σαρματία εν Ασία¹²¹ (5ο αι π.Χ.-4ο αι μ.Χ.), που συνορεύει με τον Καύκασο. Οι επιδρομές Γόθων και Ούννων θα συντελέσουν ώστε κάτοικοι του Βασιλείου Σαρματία εν Ασία να μετοικήσουν νότια από τα Καυκάσια ὄρη.¹²² Σ' αυτή την περίπτωση τίθεται το ερώτημα: Γιατί «οι ιστοριογράφοι» του 21ου αι. αποφεύγουν την Ελληνική Γραμματεία, που αποδεικνύει περίτρανα την ελληνικότητα των περιοχών αυτών, που επί των ημερών μας συγκρούονται για να διανέμουν Ρωσ. Ομ. και Ουκρανική Δημοκρατία;

Είναι γεγονός ότι επί των ημερών μας αποφεύγεται η ομολογία ότι οι Γελωνοὶ Ἕλληνες κατοικούσαν στο Σκυθικό βασίλειο των Βουδινών από 6^ο αι π.Χ. [Κοίτα Ηρόδοτος, *Μελομένη*, 108.2-109.1]. Ως προς τον Ηρόδοτο οι γνωστές εθνότητες-βασίλεια του Σκυθικού βασιλείου που πολέμησαν τους Αχαιμένιδες ήταν: «Σκύθες και Ταύρων και Ἀγαθύρων και Νευρῶν και Ἀνδροφάγων και Μελαγχλαίων και Γελωνῶν και Βουδίνων και Σαυροματέων» [Κοίτα Ηρόδοτος, *Μελομένη*, 102.2].

Ως προς την ιστορία, η περιοχή της Κριμαίας ήταν το επίκεντρο του ελληνικού αποικισμού ήδη από τον 7ο αι. π.Χ. Στα μέσα του 5ου αι. π.Χ. οι Μιλήσιοι διώχουν τους Σκύθες από τα νότια λιμάνια της Κριμαίας και ιδρύουν το Βασίλειο του Βοσπόρου (438 π.Χ.-335 μ.Χ.) [Κοίτα χάρτη XXIII]. Οι λαοί που γειτονεύουν στις νέες αποικίες είναι, οι Σκύθες και μεταξύ Σκυθών και Καυκάσιων ορέων οι Ἄρριοι και Σιρακοί. Μεταξύ της θάλασσας του Βοσπόρου (ή Μαιώτιδα λίμνη ή Αζοφική Θάλασσα), που περιμετρικά κατοικούνταν από πολλά φύλα [όπως Σινδοί, Δανδάριοι, Τορέται, Ἄγριοι, Ἀρρηχοί, Τάρπητες, Ὀβιδιακνοί, Σιπακηνοί, Δόσκοι, Ασπουργιανοί - (Κοίτα Στράβων *Γεωγραφικῶν ΙΑ'*, 2.11)] και από εκεί μέχρι τα Καυκάσια ὄρη, στα στενά των Φθειροφάγων [σημερινή περιφέρεια της Ρωσ.Ομ. Krasnodar και του ομόσπονδου κράτους Adygea] Αχαιοί, Ζυγοί, Ηνίοχοι, Κερκέτες, Μακροπύγωνες και Κολχιείς [Κοίτα Στράβων, *Γεωγραφικῶν ΙΑ'*, 2.1-2]. Το Βασίλειο του Βοσπόρου εξουσιάζει πολλά φύλα, όμως όλα μαζί αποκαλούνται ως Βοσπορανοί [Κοίτα Στράβων, *Γεωγραφικῶν ΙΑ'*, 2.10].

Η πρώτη δυναστεία των Αρχαιανακτίδων (480 π.Χ.-438 π.Χ.) ενώνει τις παραλιακές αποικίες σ' ένα βασίλειο, ιδρύοντας το Βασίλειο του Βοσπόρου με πρωτεύουσα το Παντικάπαιον (Panticapaeum, τα ερείπιά του βρίσκονται στο σημερινό Kerch της Δημοκρατίας της Κριμαίας). Το βασίλειο εκτείνεται ανατολικά της χερσονήσου, συμπεριλαμβανομένης και της κατά μήκος δυτικής ακτής, κυρίως της περιφέρειας της πόλης Χερσονήσου (σημερινή Σεβαστούπολη της Δημοκρατίας της Κριμαίας). Το νέο βασίλειο ξεκινά άμεσα το εμπόριο μεταξύ Ανατολίας και Κριμαίας.

Ξεναγώντας μας ο Στράβων γράφει: Σε ότι αφορά τον Μεγ. Αλέξανδρο όπως αναφέρει ο Ερατοσθένης, ο μεν Αλέξανδρος έκανε γνωστό το μεγαλύτερο τμήμα της Ασίας και τις Βόρειες περιοχές της Ευρώπης μέχρι του Ίστρου, ενώ οι Ρωμαίοι έκαναν γνωστές τις Δυτικές περιοχές της Ευρώπης

μέχρι «Ἄλβιος ποταμοῦ και πέρα του Ίστρου τὰ μέχρι Τύρα ποταμοῦ», τα μέχρι Μαιώτιδα και παραλίες που καταλήγουν στη χώρα των Κόλχων τις έκανε γνωστές ο βασιλιάς του Πόντου (119 π.Χ.-63 π.Χ.) Μιθριδάτης ΣΤ' Ευπάτωρ Διόνυσος (γ. 132 π.Χ. Σινώπη, Βασίλειο του Πόντου-θ. 63 π.Χ. Βασίλειο του Βοσπόρου), «οἱ δὲ Παρθυαῖοι τὰ περὶ τὴν Ὑρκανίαν καὶ τὸν Βακτριανὴν» και πάνω απ' αυτούς τους Σκύθες [Κοίτα Στράβων, *Γεωγραφικῶν Α'*, 2.1].

Το 66 π.Χ., η Ρωμαϊκή Γερουσία με νόμο που συντάσσει ο Manilius (Μάλλιος) εντέλει τον Πομπήιο για πόλεμο κατά του βασιλιά του Πόντου Μιθριδάτη Στ' και των συμμάχων του Αρταξιάδων [ηγείται ο Τιγράν Β' (Μέγας, 95 π.Χ.-55 π.Χ.)], παραχωρώντας του τα αποκτηθέντα εδάφη από τον Λεύκιο Λευκίνο Λούκουλλο [γ. 106 π.Χ.-θ. 57 π.Χ., Φρυγία, Λυκαονία, Γαλατία, Καππαδοκία, Κιλικία, Ἄνω Κολχίδα και Αρμενία] και επιπρόσθετα τη Βιθυνία, μαζί με τα στρατεύματα που σταθμεύουν σ' αυτές τις περιφέρειες. [Κοίτα Πλούταρχο, *Βίοι Παράλληλοι Πομπήιος*, 30.1-2]. Έτσι πρώτα ο στόλος του Πομπήιου θα λάβει θέσεις από τη Φοινικική (Παλαιστίνη) μέχρι το Βασίλειο του Βοσπόρου και έπειτα το Ρωμαϊκό στράτευμα θα καταφερθεί κατά των δυνάμεων του Μιθριδάτη Στ'. Μεσάνυχτα κοντά στις πηγές του Ευφράτη, στη θέση Λύκο (σημερινό Kelkit), θα επιτεθούν οι Ρωμαίοι. Θα απωλεστούν 10.000 άνδρες του Μιθριδάτη Στ', ο οποίος θα δραπετεύσει προμηθευόμενος τα απαραίτητα από το θησαυροφυλάκιο που είχε στο χωριό Σίνωρα και θα προσφύγει προς την Αρμενία. Ο γαμπρός και σύμμαχος του Τιγράν όμως θα του απαγορεύσει τη διέλευση και θα τον επικηρύξει με 100 τάλαντα. Έτσι ο Μιθριδάτης Στ' μέσω της Κολχίδας θα προσφύγει στο Βασίλειο του Βοσπόρου προς επανασύσταση νέου στρατεύματος [Κοίτα Πλούταρχο, *Βίοι Παράλληλοι Πομπήιος*, 32.1-9].

Το 63 π. Χ. το Βασίλειο του Βοσπόρου εμφανίζεται ως υποτέλές στη Ρώμη. Όταν επέρχεται η διάσπαση και η ίδρυση της Ανατολικής Ρώμης (11/5/330) όλα τα λιμάνια του Εύξεινου Πόντου θα παραμείνουν στην κυριαρχία του Βυζαντίου (Ανατολική Ρώμη). Περί τα τέλη του 4ου αι., στο ανατολικό τμήμα της Κριμαίας εισβάλλουν Ούννοι, οι οποίοι κατέλαβαν έκτοτε τις στέπες της χερσονήσου. Το βασίλειο επιβίωσε από αυτή την εισβολή.

Ο πλούτος της αριστοκρατικής νεκρόπολης του Βασιλείου του Βοσπόρου μαρτυρεί την ισχυρή οικονομική και πολιτική θέση των εξελληνισμένων ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων της περιοχής. Η πόλη της Χερσονήσου παρέμεινε υπό ρωμαϊκό καθεστώς και έγινε το κύριο σημείο της πολιτικής και στρατιωτικής εξουσίας της αυτοκρατορίας στα βόρεια του Εύξεινου Πόντου. Η Σεβαστούπολη θα αποτελέσει σημαντικό στρατηγικό σημείο και του ΟσΚ αλλά και της ΕΣΣΔ.

Από τον 4ο αι. θα εδραιωθεί ο Χριστιανισμός, αρχικά στον Κιμμέριο Βόσπορο κι έπειτα στη Χερσόνησο. Έτσι η Χερσώνα σταδιακά θα μετεξελιχτεί σε πρωτοβυζαντινή πόλη, με την Επισκοπική έδρα. Επί Ιουστινιανού (527 - 565), το Βυζάντιο επανέκτησε τον Κιμμέριο Βόσπορο, που τελούσε υπό την κυριαρχία των Ούννων και των Βουλγάρων. Την ίδια περίοδο το Βυζάντιο εδραίωσε την εξουσία του στα βουνά της νότιας Κριμαίας, που κατοικούνταν από Γόθους, η εμφάνιση των οποίων ήταν αποτέλεσμα της συγχώνευσης των γερμανικών και ιρανόφωνων φύλων. Οι Γόθθοι της Κριμαίας ήταν χριστιανοί ορθόδοξοι και ο πολιτισμός τους είναι γνωστός από τις νεκροπόλεις και τις κατοικίες που βρίσκονταν στις ορεινές περιοχές. Η εκτεταμένη ανοικοδόμηση των τειχών και των χριστιανικών μνημείων σε αυτές τις τοποθεσίες τον 6ο αι., αποτελούν την απόδειξη της Βυζαντινής κυριαρχίας επί των βαρβαρικών φύλων της Κριμαίας. Οι λαοί της στέπας αποτελούσαν μόνιμη απειλή για τη Βυζαντινή Κριμαία. Έτσι, τα τουρκικά φύλα που εμφανίστηκαν περί το 570 στις στέπες του Πόντου, κατέλαβαν προσωρινά τον Κιμμέριο Βόσπορο και πολιόρκη-

Χάρτης XXIII: Το Βασίλειο του Βοσπόρου ή Βασίλειο του Κιμμερικού (Θρακικού) Βοσπόρου (438 π.Χ. - 335 μ.Χ.).

σαν τη Χερσώνα. Χάρη στην αντισσασανιδική στρατιωτική συμμαχία ανάμεσα στο Βυζάντιο και τους Τούρκους, η αυτοκρατορία διατήρησε τις κτήσεις της στην Κριμαία.

Μετά τον 7ο αι. με την μεταφορά των εμπορικών δρόμων βορειότερα, οι θαλάσσιοι δρόμοι του Εύξεινου Πόντου αποδείχθηκαν ασφαλέστεροι σε σύγκριση με τους χερσαίους της Ανατολικής Ανατολίας, Καζακίας και Κολχίδος. Επίσης και η μεταφορά με πλοίο ήταν μάλλον πιο οικονομική και συμφέρουσα σε σύγκριση με τη μεταφορά δια ξηράς. Τα πλοία ήταν τα βασικά μέσα μεταφοράς για το διεθνές εμπόριο, δεδομένου ότι τα βυζαντινά πλοία ήταν σχεδιασμένα βασικά για παράκτια πλεύση. Οι Βυζαντινοί προτιμούσαν την ακτοπλοία από τους δρόμους της ανοιχτής θάλασσας, έμποροι, αλλά και αυτοκράτορες, πολεμικοί στόλοι, αγγελιοφόροι, προσκυνητές κ.λπ. συνήθιζαν να ταξιδεύουν στους τακτικούς θαλάσσιους δρόμους.

Οι πιο σημαντικοί και αξιοποιημένοι δρόμοι συνέδεαν τις μεγαλύτερες Ελληνικές πόλεις-λιμάνια του Εύξεινου Πόντου με την Κωνσταντινούπολη. Ένας τέτοιος θαλάσσιος δρόμος συνέδεε τη Βυζαντινή πρωτεύουσα με την Ηράκλεια Ποντική, με τη Σινώπη και την Αμισό και τέλος με την Τραπεζούντα στη νότια ακτή του Εύξεινου Πόντου. Ένας άλλος παράκτιος θαλάσσιος δρόμος αγκάλιαζε τη δυτική ακτή του Εύξεινου Πόντου και συνέδεε την Κωνσταντινούπολη με τη Μεσημβρία (σημερινό Νεσέμπαρ της Βουλγαρίας), την Αγχίαλο (σημερινό Ρομολιέ της Βουλγαρίας) και τα λιμάνια στο δέλτα του Δούναβη, που οδηγούσαν στην Κεντρική Ευρώπη. Ο δρόμος που ακολουθούσε τη βορειοδυτική ακτογραμμή και κατά μήκος των εκβολών των ποταμών Δνεϊστερου και Δνείπερου προχωρούσε προς τη βόρεια ακτή του Εύξεινου Πόντου, φθάνοντας μέχρι και τη Χερσώνα και ο δρόμος συνέχιζε προς τον Κιμμέριο Βόσπορο (Πορθμός Kerch) και την Μαιώτιδα λίμνη (Θάλασσα Αζόφ)¹²³ [Κοίτα χάρτη XXIII].

Συνεχίζεται

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

120. Υρκανία, ονομάζεται η ευρεία περιφέρεια των νοτίων παραλιών της Κασπίας Θάλασσας. Κάτοικοί της ήταν οι Υρκανίοι ή Υρκανοί. Η χώρα όταν κατακτήθηκε από τον Μεγ. Αλέξανδρο ήταν τμήμα της Παρθίας και μετατράπηκε σε Σατραπεία των Σελευκιδών με Έλληνες διοικητές για μερικούς αιώνες [Κοίτα αντίστοιχο λήμμα *Εγκυκλοπαίδικόν Λεξικόν Ηλίου*]. Το σημερινό τμήμα που βρίσκεται στην Ιρανική επικράτεια καλείται ως περιφέρεια Mazandaran.

121. Κοίτα Κλαυδίου Πτολεμαίου, *Γεωγραφικής Υψηλότητας*, τομ. Ε', κεφ. Θ.

122. Κοίτα Richard Brzezinski, Mariusz Mielczarek, *The Sarmatians* 600 BC-AD 450, εκδ. οικ. Bloomsbury, ΗΠΑ, 2002.

123. Κοίτα Constantinus Porphyrogenitus. *De Administrando Imperio* (CFHB 1, Washington D.C. 1967), σελ. 182-189. Για το δρόμο κατά μήκος της δυτικής ακτής του Εύξεινου Πόντου που χρησιμοποιήθηκε επίσης από τους Ρώσους, ό.π., σελ. 55-63. Davidson, H., *The Viking road to Byzantium* (London 1976)· Franklin, S. - Shepard, J., *The Emergence of Rus 750-1200* (London - New York 1996)· Симонова, Л., *Путь к Византии* (кн. IX - 70-е г. XI в.), (София 2006), σελ. 152-156, 256-269.

ελληνοτουρκικά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Politico: Όταν πρόκειται για τον Ερντογάν δεν υπάρχει εύκολη λύση

Η αρθρογράφος Nathalie Tocci σε πρόσφατο άρθρο στο *Politico* επισημαίνει ότι οι σχέσεις Τουρκίας-Δύσης δεν είναι ομαλές, ενώ από τα μέσα της δεκαετίας του 2000 οι δεσμοί έχουν επιδεινωθεί, αλλά ο ρυθμός επιδείνωσης ποικίλλει. Η σημερινή δυναμική μοιάζει με εκείνη πριν από δύο χρόνια, όταν οι εντάσεις ξέσπασαν στην Ανατολική Μεσόγειο, με την Ελλάδα και την Τουρκία να πλησιάζουν επικίνδυνα στον γκρεμό του πολέμου.

Τα κακά νέα είναι ότι τότε, όπως και τώρα, ο Ερντογάν αξιοποίησε τη διεθνή θέση της χώρας του, κλιμακώνοντας την εξωτερική του πολιτική για να αποσπάσει εγχώρια πολιτικά κέρδη. Όπως συνέβη με την στρατιωτική επέμβαση στη Λιβύη το 2020, η οποία εδραίωσε τον ρόλο της Τουρκίας και ενίσχυσε την επιρροή της Άγκυρας στην περιοχή. Στη συνέχεια, ο Ερντογάν χρησιμοποίησε αυτόν τον ρόλο για να αντιστρέψει τη γεωπολιτική δυναμική που είχε εδραιωθεί στην Ανατολική Μεσόγειο τα προηγούμενα χρόνια με τη δημιουργία άξονα μεταξύ Κύπρου, Ελλάδας, Αιγύπτου, Γαλλίας, Ισραήλ, Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων να αντιπαράθενται με την Τουρκία.

Μετά την εκλογή του Μπάιντεν, ο Ερντογάν έκανε ένα βήμα πίσω, ενεργοποιώντας εκ νέου τις διμερείς συνομιλίες με την Ελλάδα και προχωρώντας σε βελτίωση των σχέσεων με Αίγυπτο, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ισραήλ, καθώς και Σαουδική Αραβία. Και παρόλο ότι οι σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις ΗΠΑ δεν βελτιώθηκαν δραματικά, οι συνομιλίες για κυρώσεις εξασθένησαν.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία ενίσχυσε για άλλη μια φορά την τουρκική ισχύ και ο ομορτοουνιστής Ερντογάν φαίνεται πρόθυμος να αρπάξει ό,τι μπορεί, σημειώνεται μεταξύ άλλων. Έτσι, με προγραμματισμένες εκλογές τον Ιούνιο 2023 και μια οικονομία σε δύσκολη θέση, ο Ερντογάν στηρίζεται ξανά στον εθνικισμό, σε συνδυασμό με ελιγμούς εξωτερικής πολιτικής και αντιπαραθέσεις για να σωθεί, καθώς η πορεία και οι προοπτικές βελτίωσης της τουρκικής οικονομίας δεν είναι θετικές, τονίζεται στο άρθρο.

Παρά τη συμφωνία που επετεύχθη για την ένταξη Σουηδίας-Φινλανδίας στο ΝΑΤΟ, θα πρέπει να περιμένουμε από τον Ερντογάν να συνεχίσει να είναι άκρως ομορτοουνιστής, έτοιμος να κλιμακώσει τις διαμάχες για τη Συρία, την Ανατολική Μεσόγειο ή τις σχέσεις της Τουρκίας με τις ΗΠΑ και την ΕΕ ευρύτερα. Δεν υπάρχει εύκολη λύση για τους δυτικούς

ηγέτες όταν πρόκειται για τον Ερντογάν. Αν του άφηναν ορθάνοιχτη την πόρτα παραγκωνίζοντας το κράτος δικαίου θα τον ενθάρρυναν, ενώ αν συγκρουστούν μαζί του θα του επέτρεπαν να πυροδοτήσει ακόμη περισσότερο τον εθνικισμό. Καμία επιλογή δεν θα βοηθούσε τους Τούρκους δημοκράτες, καταλήγει το δημοσίευμα.

Le Point: Ερντογάν, ο εχθρός μας εκ των έσω

«Εάν σας άρεσε η παράσταση που δίνει εδώ και μήνες ο Βλαντιμίρ Πούτιν, ένας εγκληματίας πολέμου κατ' επάγγελμα παραβατικός, που ονειρεύεται την ανασύσταση της ΕΣΣΔ, θα λατρέψετε την επερχόμενη συνέχεια με τον Ταγίπ Ερντογάν που, όπως και ο Ρώσος ομόλογός του, σκοπεύει να ακολουθήσει μέχρι τέλους τις φαντασιώσεις του προσπαθώντας να αναδημιουργήσει την Οθωμανική Αυτοκρατορία», σημειώνει ο δημοσιογράφος Franz-Olivier Giesbert στο γαλλικό περιοδικό *Le Point* ασκώντας σκληρή κριτική στον Πρόεδρο Ερντογάν.

«Απέναντι στο φιάσκο της οικονομικής κατάστασης στη χώρα του "ονειρεύεται να κάνει πόλεμο χωρίς να ξέρει ακόμη το πού. Πριν από τις εκλογές του 2023, που δεν προμηνούνται ευνοϊκές για τον ίδιο εάν πιστέψουμε τις δημοσκοπήσεις, εξετάζει πολλά σενάρια. Να τελειώσει το έργο των προκατόχων του που τον 20ό αιώνα έκαναν γενοκτονία κατά της αρμενικής και ελληνικής μειονότητας: καίγεται να αναζητήσει αυτούς τους λαούς μέχρι την Αρμενία και την Ελλάδα, που θα ήθελε να διαμελίσει ή να φάει. Στη συνέχεια να συνθλίψει τους Κούρδους, -αποτελούν το 24% του τουρκικού πληθυσμού-, των οποίων το εμβρυϊκό κράτος σκοπεύει να εξαλείψει στη Συρία.

Ο Ερντογάν δεν έχει όρια. Μαζί του πάντα πρέπει να φοβόμαστε τα χειρότερα, ειδικά αφού είναι πολύ πιο μακιαβελικός από τον Πούτιν», σχολιάζει ο αρθρογράφος και συνεχίζει: «Πόσο μάλλον που εμείς οι δυτικοί τον ενθαρρύνουμε στις αυταπάτες του ξεπλύνοντας μπροστά του κάθε φορά που συνοφρυώνεται. Είναι το σκουλήκι στον καρπό, ο εχθρός εκ των έσω. Κινεί τα νήματα στο ΝΑΤΟ, του οποίου η χώρα είναι μέλος, και έχει πλέξει τον ιστό του στην Ευρώπη, ειδικά μεταξύ των μουσουλμάνων στη Γαλλία, οι οποίοι πολύ συχνά βρίσκονται υπό τουρκική επιρροή. Ενισχύοντας τις αεροπορικές ή θαλάσσιες παραβιάσεις κατά της Ελλάδας, διεκδικεί και τα ελληνικά Δωδεκάνησα, περιμένοντας να διεκδικήσει άλλα εδάφη, καθώς είναι αχόρταγος», καταλήγει μεταξύ άλλων το άρθρο.

Frontex: Ισραηλινό μη επανδρωμένο αεροσκάφος (drone) θα περιπολεί στο Αιγαίο

Ένα ισραηλινό μη επανδρωμένο αεροσκά-

φος θα περιπολεί μέχρι τέλος του έτους στο Αιγαίο. Πρόκειται για drone τύπου HERON της Ισραηλινής Αεροδιαστημικής Βιομηχανίας (IAI), το οποίο μίσθωσε ο ευρωπαϊκός οργανισμός Frontex αντί 6 εκατ. ευρώ, επ' ωφελεία του Λιμενικού Σώματος.

Το μη επανδρωμένο αεροσκάφος εδρεύει στο στρατιωτικό αεροδρόμιο Τυμπακίου Κρήτης και θα μεταφέρει εικόνα στους θαλάμους επιχειρήσεων Λιμενικού Σώματος,

ΓΕΕΘΑ και στα κεντρικά γραφεία Frontex, στη Βαρσοβία. Σύμφωνα με πληροφορίες, έχει αυτονομία 16 ωρών και θα περιπολεί στη θαλάσσια περιοχή βορείως και νοτίως της Κρήτης και δευτερευόντως στο Ιόνιο.

Εκτιμάται ότι θα βοηθήσει στον έγκαιρο εντοπισμό ιστιοπλοϊκών και μηχανοκίνητων σκαφών με μετανάστες που κινούνται στην ανοικτή θάλασσα, μεταφέροντας δεκάδες ανθρώπους από τα παράλια της Τουρκίας στην Ιταλία. Τα στελέχη του Λιμενικού εκτιμούν ότι η εναέρια επιτήρηση της θαλάσσιας περιοχής νότια της Κρήτης ενδεχομένως να οδηγήσει και στον εντοπισμό σκαφών που μεταφέρουν ναρκωτικά επισημαίνοντας ότι είναι η πρώτη φορά, μετά την παραίτηση του πρώην εκτελεστικού διευθυντή Frontex, Φαμπρίς Λετζερί, που ο οργανισμός αυξάνει τον αριθμό των επιχειρησιακών μέσων στη χώρα. Ο κ. Λετζερί υποχρεώθηκε σε παραίτηση τον Απρίλιο υπό το βάρος καταγγελιών και αποκαλύψεων περί ανοχής του οργανισμού σε επαναπροωθήσεις στο Ανατολικό Αιγαίο.

"Έκρηξη" του χρηματιστηρίου στην Τουρκία με τον δείκτη στο +74,3% σε ετήσια βάση

Μπορεί ο πληθωρισμός στην Τουρκία να έχει εκτοξευθεί σε δυσθεώρητα ύψη, αλλά την ίδια στιγμή το Χρηματιστήριο της Πόλης γνωρίζει πρωτοφανή άνθηση, με τον δείκτη BIST-100 να έχει ανεβεί κατά 74,3% σε ετήσια βάση (14/7/21-14/7/22) και 22% από τις αρχές της χρονιάς. Με τη διαφορά χαμηλότερου-ψηλότερου δείκτη φέτος να έχει φτάσει και το 43%.

Πώς εξηγείται αυτό; Η γερμανική εφημερίδα *Süddeutsche Zeitung* επισημαίνει: «Με μία πιο προσεκτική ματιά βλέπουμε ότι η Τουρκία δεν αποτελεί νησίδα ευημερίας. Αντιθέτως, η έκρηξη στο χρηματιστήριο είναι συνέπεια της κρίσης που τη βασανίζει, συνέπεια ενός πληθωρισμού που καλπάζει. Η άνοδος τιμών στην Τουρκία κυμαίνεται πλέον στο 80% σε

ετήσια βάση, όταν στις αρχές της χρονιάς ήταν μόλις 20%. Η αξία της τουρκικής λίρας υποχωρεί ραγδαία. Πριν από έναν χρόνο ένα δολάριο αντιστοιχούσε με 8,5 λίρες, σήμερα αντιστοιχεί με 17,30 λίρες. "Τούρκοι επενδυτές προσπαθούν να προστατευθούν από τον πληθωρισμό, αγοράζοντας μετοχές", λέει ο Ούλριχ Λόιχτμαν, επικεφαλής των αναλυτών συναλλάγματος της Commerzbank».

Μπορεί όμως το τουρκικό χρηματιστήριο να γίνει ελκυστικό και για επενδυτές από το εξωτερικό; «Ο Λόιχτμαν θεωρεί πιθανό να αγοράσουν τουρκικές μετοχές και ξένοι επενδυτές, ποντάροντας σε ένα σενάριο που λέει ότι η άνοδος του δείκτη θα είναι μεγαλύτερη από την πτώση του νομίσματος», αναφέρει η *Süddeutsche Zeitung*. «Θεωρητικά, αυτά τα δύο εξισορροπούνται μεταξύ τους, αλλά στην Τουρκία υπάρχει ένα είδος ήπιων περιορισμών στην κίνηση κεφαλαίων. Το ισχύον ρυθμιστικό πλαίσιο δυσχεραίνει απόπειρες επενδυτών να ποντάρουν στην πτώση της τουρκικής λίρας».

Η Ford Otosan Τουρκίας εξαγοράζει προς 575 εκατομμύρια ευρώ τη Ford Ρουμανίας

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή άναψε το «πράσινο» φως στη Ford Otosan Τουρκίας για την απόκτηση της Ford Ρουμανίας που περιλαμβάνει το εργοστάσιο στην Κραϊόβα. Σύμφωνα με την επιτροπή: «Η προτεινόμενη εξαγορά δεν εγείρει αντιρρήσεις για αθέμιτο ανταγωνισμό, αφού οι δύο εταιρείες δεν έχουν κοινές δραστηριότητες και δεν είναι ενεργές στις ίδιες αγορές εντός της ΕΕ».

Η Ford Otosan είναι εταιρεία κατασκευής επαγγελματικών οχημάτων που ανήκει από κοινού στη Ford και την τουρκική Koc Holding. Τον Μάρτιο η Ford ανακοίνωσε ότι νέος ιδιοκτήτης του εργοστασίου στην Κραϊόβα Ρουμανίας είναι η τουρκική Ford Otosan και ότι στο τρίτο τρίμηνο του έτους θα ολοκληρωθεί η εξαγορά, μετά και την έγκριση της Ε.Ε. Με το εργοστάσιο στα χέρια των Τούρκων αναμένεται οι εργασίες να επικεντρωθούν στην παραγωγή επαγγελματικών (ειδικεύονται οι Τούρκοι) και ηλεκτρικών οχημάτων. Το κόστος εξαγοράς ανέρχεται σε 575 εκατ. ευρώ. Το πρώτο επαγγελματικό όχημα της Ford που θα παραχθεί θα είναι το Tourneo Courier το 2023, ενώ μια πλήρως ηλεκτρική του έκδοση θα ξεκινήσει παραγωγή το 2024 και θα ξεκινήσει και η πρώτη πλήρως ηλεκτρική έκδοση του Ford Puma, σημαντικό μοντέλο για την εταιρεία στην Ευρώπη. Θυμίζουμε ότι η Ford εισήλθε στη Ρουμανία τον Μάρτιο 2008 εξαγοράζοντας το 72,4% της Automobile Craiova και ξεκίνησε να παράγει αυτοκίνητα το 2009. Το ανθρώπινο δυναμικό της είναι 6.000 εργαζόμενοι.

τα σωματεία μας

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ: Αμφιτρίτης 28, Π. Φάληρο, Τηλ.: 2109820901, 2109832243, Fax: 2109813456, <http://www.estiakon.org>, e-mail: estiakon@otenet.gr,

Τηλ. Γηροκομείου: 2291037816, 2291037819, 2291040826 Fax: 2291037817. Τα Γραφεία λειτουργούν καθημερινά Δευτέρα-Πέμπτη 8:30-12:30 -14:30-16:30 & Παρασκευή 9:00-15:00.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Περιλαμβάνονται οι προσφορές και τα γεύματα που έγιναν από 16/6/2022 έως 15/7/2022

Προσέφεραν οι παρακάτω φιλογενείς κυρίες και κύριοι:

Ανώνυμη Κυρία **5.000 €**

Γεώργιος και Ελένη Στασινοπούλου στη μνήμη Χαλαλάμπους Σιαφάρη **300 €**

50 €

Ελένη Γιαννακοπούλου στη μνήμη Έλλης Βιδάλη, οικογ. Γεωργίου και Σοφίας Τερζιογλου στη μνήμη Αθανασίου Μικρόπουλου

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη ΜΙΧΑΛΗ ΜΟΛΟΚΟΤΟΥ: Οικογ. Ευθυμιάδου-Λαμπιδή **150 €**, Ευάγγελος και Δέσποινα Μουστάκα **100 €**, Αυγερινή Απέσσου **200 €**, Κωνσταντίνος και Ηλιάνα Κεφάλια **200 €**, Νίκος και Αγγέλα Μάνεση **300 €**, Στέλιος και Μόνη Αθηνιωτάκη **300 €**, Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα **100 €**, Παναγιώτης Πρατικάκης **300 €**, Ευαγγελία Πρατικάκη **300 €**, Χρήστος και Ιόλη Πάκη **500 €**, Παναγιώτοπο **100 €**, Γιάννα Αβραμίδη **150 €**, Ευάγγελος Στασινόπουλος **5.000 €**, Νικόλαος Στασινόπουλος **5.000 €**, Στάθης Δανιηλίδης και Νίκη Μαρκιανού **200 €**, Μαρία Σαμούρκα **500 €**, Σταυρούλα Χριστοφή **100 €**, οικογ. Σαρακάκη **100 €**, Γεώργιος και Ελένη Στασινοπούλου **300 €**, οικογ. Μερόπης Λιαναντωνάκη **150 €**
Στη μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ράνια Δήμου **50 €**, Ελευθερία Ηλιάδου **50 €**, Ειρήνη Καραγιαννίδου **50 €**, Ρούλα Καρασο **50 €**, Φρόσω Μπαχτσέτζη **50 €**, Πέννυ Μπάμπαρα **50 €**, Ειρήνη Σουρνοπούλου **50 €**
Στη μνήμη ΑΝΘΗΣ ΛΑΜΠΙΡΗ: Γαλανός Σιδέρης **20 €**, Κατίνα Μουστάκα **20 €**, Αλεξάνδρα Παπαϊωάννου **50 €**, Μάριος Παν-

τελίδης **20 €**, Μαρί Κωνσταντινίδου **20 €**, Πόλυς Ιωάννου **20 €**, Γιώργος Παϊδούσης **100 €**, Θεοφάνης Σπηλιοτόπουλος **100 €**, Ανώνυμος **50 €**, Ανώνυμος **40 €**, Βασίλειος Κόλλιας **50 €**, Άννα Κυριοπούλου **5 €**, Λάζαρος Χρυσανθίδης **30 €**

ΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ

Παρέθεσαν γεύματα με την προσφορά ποσών:

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της "Εστίας Κωνσταντινουπόλεως" στη μνήμη ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΟΥ, την Πέμπτη, 16/6/2022

450 € Η Κυρία Ρούλα Ωραιοπούλου υπέρ υγείας της, την Κυριακή 19/6/2022

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως στη μνήμη ΕΙΡΗΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣ, την Κυριακή, 26/6/2022

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως στη μνήμη ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΟΥΛΗ, την Κυριακή, 3/7/2022

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως στη μνήμη ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ, την Κυριακή, 10/7/2022

Σύνολο Εισπράξεων: 20.775 €

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ

Ο κος Φώτης Χρυσανθίδης, ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ «ΧΕΙΜΩΝΑ-ΚΑΛΟ-ΚΑΙΡΙ» (Νέα Μάκρη), προσέφερε 30 κουτιά βούτυρο.

**Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά
Οι γέροντες ευγνωμονούν
Εκ του Γραφείου Διοίκησης**

ΔΩΡΕΑ ΕΙΔΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ

Το Κ.Α.Π.Η. Σαρωνίδας, με πρωτοβουλία της Προέδρου κας Ασμάτογλου Χρύσας, απέστειλε στο γηροκομείο μας μεγάλη ποσότητα ξηράς τροφής και ειδών γενικής χρήσης για τις λειτουργικές ανάγκες του Ιδρύματος. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως ευχαριστεί θερμά τους ιδύνοντες του Κ.Α.Π.Η. Σαρωνίδας και ιδιαίτερα την Πρόεδρό του κα. Ασμάτογλου Χρύσα, για την ιδιαίτερα εντυπωσιακή φιλανθρωπική του πράξη και τους εύχεται καλή επιτυχία στο έργο που επιτελούν.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ για ΔΩΡΕΕΣ: Alpha Bank IBAN: GR 5501401920192002002003370

Παρακαλούνται οι δωρητές να δηλώνουν στην τράπεζα τα ακριβή στοιχεία τους και να ενημερώνουν τα γραφεία μας στο 210 9820901 (Δευτέρα-Παρασκευή 8.30-12.30)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΚΛΕΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Το απόγευμα της 14ης Ιουλίου 2022 πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη συνάντηση ενημέρωσης των εκλεκτόρων της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ., η οποία λόγω κορωνοϊού πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά, ενώ λίγα μέλη παραβρέθηκαν διά ζώσης στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών. Η συμμετοχή ήταν και αυτή τη φορά πολύ μικρή με 19 άτομα στο διαδίκτυο και 15 στο ΠΚΚ.

Την ενημέρωση έκανε όπως πάντα ο πρόεδρος της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. κ. Νίκος Ουζούνoglou.

Τα περισσότερα θέματα που τέθηκαν ήταν γνωστά από προηγούμενες ενημερώσεις της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. Γι' αυτό θα αναφερθούμε μόνο στα νέα θέματα που προέκυψαν μέχρι τώρα.

Πρώτο ήταν το Συμβούλιο Ομογενειακής Παιδείας, το οποίο μετά από πολλά χρόνια πραγματοποιήσε δύο συνεδριάσεις, Μάιο-Ιούνιο και αποφάσισε την ίδρυση ενός Ταμείου Ομογενειακής Παιδείας και Κανονισμού για τον τρόπο λειτουργίας του, το οποίο θα βελτιστοποιεί τους υπάρχοντες πόρους από δωρεές, ιδρύματα, δωρεές εξωτερικού για να καλύπτονται οι ανάγκες των εκπαιδευτηρίων Πόλης και Ίμβρου. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος

όρισε επιτροπή η οποία θα ασχοληθεί με το ταμείο και στην οποία θα συμμετέχουν ομογενείς που κατοικούν στην Κωνσταντινούπολη και ο κ. Ουζούνoglou. Το μεγαλύτερο οικονομικό πρόβλημα αντιμετωπίζει το Ζάππειο ενημέρωσε ο κ. Ουζούνoglou.

Συζητήθηκε η έκδοση του Νέου Κανονισμού για τις εκλογές των Βακουφίων. Ο κ. Ουζούνoglou αναφέρθηκε αναλυτικά σε όλα τα προβληματικά άρθρα, λέγοντας ότι είναι αντίθετος προς τη Ρωμική Κοινότητα. (Σε ξεχωριστό δημοσίευμα υπάρχουν όλα τα νέα άρθρα). Το βασικότερο πρόβλημα είναι για το Νοσοκομείο Βαλουκλή, το οποίο δεν συμπεριλαμβάνεται στον νέο κανονισμό εκλογών. Η ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. σε συνεννόηση με την ομογένεια θα αποφασίσουν τη στάση τους για το θέμα και ίσως γίνει προσφυγή. Ήδη αντιπροσωπεία του ΣΥΡΚΙ θα μεταβεί στην

Άγκυρα εντός των ημερών για το θέμα.

Ο κ. Ουζούνoglou παρακάλεσε όσους Κωνσταντινουπολίτες έχουν τουρκική υπηκοότητα και έχουν δηλώσει διεύθυνση κατοικίας (ikametgâh) στην Πόλη, εάν θέλουν να συμμετάσχουν στις εκλογές και ως ψηφοφόροι και ως υποψήφιοι.

Έγινε ενημέρωση για το πολυσυζητημένο θέμα των συντάξεων των ομογενών της Πόλης. Ένα πολύ σοβαρό θέμα, που ακόμα δεν έχει λυθεί.

Έγινε ενημέρωση για την κοινωνική αλληλεγγύη της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. και ανακοινώθηκε η παύση λειτουργίας (12/3/2022) του «Νέου Οίκου Κωνσταντινουπολιτών» στη Ν. Φιλαδέλφεια. Οι φιλοξενούμενοι τακτοποιήθηκαν σε άλλες δομές.

Ο κ. Ουζούνoglou ενημέρωσε για το ταξίδι του στις ΗΠΑ προσκεκλημένος από τον

Αρχιεπίσκοπο Αμερικής κ. Ελπιδοφόρο και αναφέρθηκε σε σημαντικές συναντήσεις με μέλη της ομογένειας και άλλων οργανώσεων. Είπε ότι οι Κωνσταντινουπολίτες της Βοστώνης προχωρούν στην ίδρυση σωματείου.

Λεπτομερής ενημέρωση έγινε για τη συνάντηση του Δ.Σ. της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. με τον Πρόεδρο του Μακροχωρίου κ. Αγραφιόδη, ο οποίος ζήτησε συνάντηση όλων των Δ.Σ. των κωνσταντινουπολιτικών σωματείων.

Τέλος ανακοινώθηκε η σύνθεση του Δ.Σ. του νέου σωματείου «Εθελοντές για την Κωνσταντινούπολη» το οποίο έγινε μέλος της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.

Υποβλήθηκαν ερωτήσεις από τις κ.κ. Δ. Δουρμάζερ, Θ. Ντομπρίλα και Α. Θεμπούλου για τις συντάξεις ομογενών και το Ζάππειο Παρθενοναγωγείο.

τα σωματεία μας

www.tsoukatou.gr

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΜΠΥΡΑΣ

Αγαπητοί μας φίλοι,
Ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών σας προσκαλεί
στην καθιερωμένη Μουσική Βραδιά Μπύρας
**την Παρασκευή 16 Σεπτεμβρίου και ώρα 20:30,
Δημοσθένους 117 στην Καλλιθέα.**
Μια βραδιά που τόσο επιθυμήσαμε,
πλημμυρισμένη από όμορφες μελωδίες
με γευστικά εδέσματα και άφθονη μπύρα,
στον καταπράσινο κήπο μας.
**Ελάτε να διασκεδάσουμε όλοι σε μια παρέα.
Σας περιμένουμε!**

Κάντε εγκαίρως την κράτησή σας με ένα τηλεφώνημα
Ρίτα Γεωργοπούλου: 6978 192 410

Θάνος Ζαράγκαλης

Μικρές παράξενες ιστορίες

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

**ΑΓΟΡΑΖΩ ΑΚΙΝΗΤΕΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ**

Καμπούρης Χρήστος

Τηλ. 6983510450

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ
ΑΠΟ ΤΟ 1982

Αγίου Αλεξάνδρου 50, Παλαιό Φάληρο
Τηλ.: 210 9828800, 210 9814891
Κιν.: 6944 143133, 6944 242570
www.poimenidi.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

«ΠΙΣΤΩΦ»

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ - ΤΑΞΙΜ

τώρα και στο Φάληρο

Θα βρείτε σ' αυτό φροντίδα και ειλικρινή συμπαράσταση

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ 73Α, Π. ΦΑΛΗΡΟ

210.98.38.801 - 210.98.28.070

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 35 ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΟΥ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΜΠΑΪΝΤΕΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΠΩΛΗΣΗ F-16 ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Δημοσιοποιήθηκε η διακομματική επιστολή, η οποία εστάλη στον Πρόεδρο Τζο Μπάιντεν και την υπογράφουν 35 μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων εκφράζοντας την αντίθεσή τους στην προτεινόμενη πώληση μαχητικών αεροσκαφών F-16 στην Τουρκία. Το κείμενο της επιστολής έχει ως εξής:

Αγαπητέ Πρόεδρε Μπάιντεν,
Ανησυχούμε βαθύτατα για τα σχόλια της 30ής Ιουνίου στη σύνοδο κορυφής του NATO στη Μαδρίτη σχετικά με την πιθανή πώληση αεροσκαφών F-16 Block 70 και μηχανικών αναβαθμίσεων στην Τουρκία. Έχουμε ζητήσει έντονα την απόρριψη αυτής της πώλησης, διότι θα επιβραβεύσει τον Πρόεδρο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν για την αγνόηση των συμμαχικών δεσμεύσεων της Τουρκίας προς τις Ηνωμένες Πολιτείες και το NATO και τις τεράστιες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που το καθεστώς του συνεχίζει να διαπράττει στο εσωτερικό και το εξωτερικό.

Ο Ερντογάν έχει επιλέξει σταθερά να δίνει προτεραιότητα σε διχαστικές τακτικές για προσωπικό όφελος πάνω από το συλλογικό καλό των συμμάχων του. Η επιλογή του να εμποδίσει τη Φινλανδία και τη Σουηδία να ενταχθούν στο NATO, μέχρι να λάβει παράλογες και άσχετες παραχωρήσεις, καθιστά σαφές ότι έχει κάνει το ελάχιστο για να ενισχύσει τη στρατηγική στάση του NATO από τότε που η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία προκάλεσε τη μεγαλύτερη κρίση που έχει αντιμετωπίσει η συμμαχία εδώ και δεκαετίες.

Η χρήση από τον Ερντογάν ανησυχητικών τακτικών, αντίθετων προς το κοινό καλό της συμμαχίας του NATO, δεν θα πρέπει να αποτελεί έκπληξη. Το καθεστώς του έχει επανειλημμένα χρησιμοποιήσει τη στρατιωτική του ισχύ για να αποσταθεροποιήσει την Ανατολική Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή, τον Νότιο Καύκασο και τη Βόρεια Αφρική εδώ και χρόνια. Οι τουρκικές και υποστηριζόμενες από την Τουρκία δυνάμεις έχουν χρησιμοποιήσει αμερικανικής κατασκευής όπλα και εξαρτήματα κατά τη διάρκεια αυτών των εισβολών για να διαπράξουν εγκλήματα πολέμου, συμπεριλαμβανομένων των σκόπιμων βομβαρδισμών πολιτικών στόχων, όπως νοσοκομεία και σχολεία στο Ιράκ, τη Συρία και το Ναγκόρνο Καραμπάχ. Έχουν επίσης χρησιμοποιηθεί επανειλημμένα για να παραβιάσουν κυρίαρχα εδάφη συμμάχων και εταίρων του NATO, όπως η Ελλάδα και η Κύπρος. Αυτές δεν είναι σε καμία περίπτωση ενέργειες αφοσιωμένου

συμμάχου των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρώπης.

Η πώληση αμερικανικών προηγμένων μαχητικών αεροσκαφών στην Τουρκία δεν θα δώσει κίνητρο στον Ερντογάν να μετατραπεί ξαφνικά σε καλό σύμμαχο. Το πιθανότερο είναι ότι τα όπλα αυτά θα οδηγήσουν σε περαιτέρω θανάτους και καταστροφές στην περιοχή. Η Τουρκία συνεχίζει να χρησιμοποιεί τα συστήματα αντιπυραυλικής άμυνας S-400, τα οποία δυνητικά εκθέτουν σημαντικές στρατιωτικές πληροφορίες σχετικά με τα αμερικανικά όπλα και τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Ρωσία. Επιπλέον, το καθεστώς Ερντογάν συνεχίζει να προωθεί μη έντιμες εκλογές, να καταστέλλει την κοινωνία και να παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα στο εσωτερικό της χώρας για να διατηρήσει την εξουσία του. Με την τουρκική οικονομία σε ύφεση και το κύρος του Ερντογάν σε ιστορικό χαμηλό, τα ειδησεογραφικά πρακτορεία που ελέγχονται από το καταπιεστικό κυβερνών κόμμα του θα χρησιμοποιήσουν οποιαδήποτε σημαντική πώληση όπλων ως προπαγάνδα για να τον στηρίξουν, όπως έκαναν ήδη με τις παραχωρήσεις που έγιναν στη σύνοδο κορυφής του NATO.

Καθώς η κυβέρνησή σας επιδιώκει να προωθήσει την πώληση νέων F-16 και εξαρτήματα εκσυγχρονισμού στην Τουρκία, σας ενημερώνουμε ότι θα λάβουμε κάθε μέτρο ως μέλη του Κογκρέσου για να την αποτρέψουμε. Το παρελθόν δείχνει ότι ο Ερντογάν δεν θα αλλάξει συμπεριφορά αν συνεχίσουμε να επιβραβεύουμε τις προσπάθειές του να υπονομεύσει τη συμμαχία του NATO. Οι ΗΠΑ δεν πρέπει να παράσχουν περαιτέρω υποστήριξη στον τουρκικό στρατό μέχρι να ληφθούν απτά μέτρα για να σταματήσουν οι αποσταθεροποιητικές ενέργειες και οι παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου στο εσωτερικό και το εξωτερικό.

Σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας σε αυτές τις ανησυχίες και αναμένουμε την έγκαιρη απάντησή σας.

Υπογράφουν οι: Karen Bass, Gus M. Bilirakis, Tony Cardenas, Judy Chu, David N. Cicilline, Jim Costa, Mike Doyle, Anna G. Eshoo, Brian Fitzpatrick, Chuck Fleischmann, Louie Gohmert, Josh Gottheimer, Ra I M. Grijalva, Raja Krishnamoorthi, Susie Lee, Ted W. Lieu, Nicole Malliotakis, Carolyn B. Maloney, James P. McGovern, Grace Meng, Grace F. Napolitano, Chris Pappas, Donald Payne, Linda T. Sanchez, John Sarbanes, Jan Schakowsky, Adam B. Schiff, Brad Sherman, Albio Sires, Christopher H. Smith, Jackie Speier, David G. Valadao και Peter Welch.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Στις 24/6/2022, στο φιλόξενο καφέ-βιβλιοπωλείο Booktalks του Παλ. Φαλήρου, παρουσιάστηκε το βιβλίο της γνωστής δημοσιογράφου και συγγραφέα Χρύσας Σπυροπούλου *Έγκλημα στον Γαλατά και άλλες μαύρες ιστορίες*. Το βιβλίο αποτελείται από δέκα διηγήματα αστυνομικού περιεχομένου, παρουσιάζοντας το καθένα το δικό του ενδιαφέρον, αφού το κάθε διήγημα διαδραματίζεται σε διαφορετικούς τόπους.

Για το βιβλίο μίλησαν οι γνωστοί Κωνσταντινουπολίτες κ.κ. Ρέα Σταθοπούλου και Σάββας Τσιλένης. Η κ. Σταθοπούλου μίλησε για την ιστορία της αστυνομικής λογοτεχνίας, ενώ ο κ. Τσιλένης είπε ότι αν και δεν είναι αναγνώστης αστυνομικών, τον συνεπήρε η πλοκή και η ιστορία των διηγημάτων. Την παρουσίαση έκλεισε η συγγραφέας κ. Χρύσα Σπυροπούλου, αναλύοντας τις σκέψεις και τις ιδέες της για τη συγγραφή των διηγημάτων.

Στο τέλος η κ. Σπυροπούλου απάντησε σε ερωτήσεις του κοινού.

Μια παρουσίαση που θύμιζε συνάντηση και συζήτηση μεταξύ φίλων, αφού διακρίθηκε για το φιλικό της κλίμα.

A.A.

α-Πολίτης

Μινόρε Μανές¹

Ο αμανές της μετάπτωσης του οράματος σε εφιάλητη!
«Σφαλνώ τα μάτια και ζορίζω την μνήμη μου»!
100 χρόνια τραγουδώ...

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

Οι Έλληνες ως νικητές του «Μεγάλου Πολέμου» (εκ των υστέρων καταγραφόμενος ως 1ος Παγκόσμιος Πόλεμος 2014-2018) με την επικράτηση των συμμαχικών δυνάμεων της Entente (Τριπλή Συνεννόηση Γαλλίας-Αγγλίας-Ιταλίας) και με την υπογραφή της Συνθήκης του Μούδρου (Λήμνος 30/10/1918), εισέρχονται ως εγγυήτριες δυνάμεις στη Σμύρνη στις 15 Μαΐου του 1919. Αργότερα υπογράφεται η Συνθήκη των Σεβρών στις 10 Αυγούστου 1920 την οποία αμφισβητεί η τουρκική εθνοσυνέλευση που συστάθηκε από τον Μουσταφά Κεμάλ (23/4/1920) ως ταπεινωτική γιατί προκαλεί τον διαμελισμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (ΟΑ).² και Βλ. Παραπομπή Α). Αξίζει να θυμηθούμε ότι η ΟΑ κλυδωνιζόταν ήδη με την απώλεια εδαφών στους Βαλκανικούς πολέμους (1912-1913) και τη μετακίνηση 300.000 μουσουλμάνων προσφύγων (2013) προς την Τουρκία, τον διωγμό 130.000 ελληνορθόδοξων (1914), τη γενοκτονία των Αρμενίων (2015), την παραχώρηση Ικονίου-Σμύρνης στην Ιταλία (Μωριέννη 1917), την παραχώρηση στην Ελλάδα της Σμύρνης (Παρίσι 18/1/1919), τη γενοκτονία των Ποντίων (1919), την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης από τις δυνάμεις της Entente (16/3/1920)... Το κίνημα των Νεότουρκων (1908) κάτω από αυτές τις συνθήκες έθεσε στόχο τη δημιουργία θρησκευτικής και συν τω χρόνο εθνικής ομοιογένειας διώχνοντας τους χριστιανούς από τη Μικρά Ασία.³

Οι Έλληνες της Σμύρνης υποδέχονται τον ελληνικό στρατό ψάλλοντας τον Εθνικό Ύμνο. «Εκείνο που ηλέκτριζε όμως την ατμόσφαιρα δεν ήταν τα τραγούδια, μα τα συναισθήματα. Ενθουσιασμός, χαρά, ευτυχία, δικαίωση, περηφάνεια, θρίαμβος, ανακούφιση, πάθος, ήταν ζωγραφισμένα στα πρόσωπα των Ρωμιών»,⁴ συλλογίζεται ο Φώτης που έλαβε τ' όνομά του γιατί γεννήθηκε κάτω από το καμπαναριό της Αγίας Φωτεινής της Σμύρνης και έβλεπε ταυτόχρονα κάθε «νατσιόνα» να αντιδρά διαφορετικά με την είσοδο του «Πατρίς» στο λιμάνι της Σμύρνης. Οι Λεβαντινοί ψύχραιμοι, οι Μποχώρηδες διστακτικοί, οι Αρμένιδες χαρούμενοι και οι Τούρκοι «ανασφαλείς, θυμωμένοι, παραγμένοι, επιθετικοί, απογοητευμένοι, οργισμένοι, νευρικοί, ανήσυχτοι...».⁴ Ο Φώτης χάρη στην τέχνη του βιολίου του (απαίτησε να σταματήσουν το λιντσάρισμα κι αυτοί ευτυχώς τον αναγνώρισαν) έσωσε τον φίλο του Ορχάν από βέβαιο θανατικό από τους Έλληνες στρατιώτες όταν αιφνιδιάστηκαν από τους πυροβολισμούς τούρκων από το Κονάκι και επιδόθηκαν σε αντίποινα. Ο Ορχάν τρία χρόνια μετά τον Αύγουστο του 1922 οπότε οι Τούρκοι ανακατέλαβαν την Σμύρνη και αντιστράφηκαν οι ρόλοι, βίασε την μητέρα του!... «αχ αυτός ο deli dunya!»¹

Ο Άγιος και ο Δαίμονας αλλάζουν όψη ανάλογα με το μιλλέτι, τον λαό, το έθνος, τη ρά-

...«ο πατέρας μου ο Μπάτης ήρθε απ' τη Σμύρνη το '22 και έζησε πενήντα χρόνια σ' ένα κατώι μυστικό... σ' αυτό τον τόπο όσοι αγαπούνε τρώνε βρώμικο ψωμί έλεγε ο Μπάτης μια Κυριακή, κι πόθοι τους ακολουθούνε υπόγεια διαδρομή...»

Ζειμπέκικο από το έργο «Βρώμικο Ψωμί» 1972 /Δ. Σαββόπουλου

τσα, τη ρίζα... και φυσικά ανάλογα με τον τόπο και τον χρόνο που θα βρεθούν!

«Κάποτε εμάς τους Ρωμιούς οι Τούρκοι μας αναγνώριζαν σαν νατσιόνα όπως όλες οι άλλες και πολλές φορές οι σχέσεις ήταν αδερφικές. Μα μετά απ' τους Βαλκανικούς και τον Μεγάλο Πόλεμο τώρα που μπήκαμε στη Μικρασία και τους πολεμάμε ξέρετε τι βλέπουνε; Τον χειρότερο εχθρό τους...».⁵ Το μίσος μπορεί να γεννηθεί εύκολα ασχέτως από ποια πλευρά της ιστορίας βρίσκεται. Όταν εισβάλλουν στο σπίτι σου, στην πόλη σου, στη χώρα σου, όταν σου στερούν την ελευθερία σου, όταν μπροστά στα μάτια σου σκοτώνουν, βασανίζουν δικούς σου ανθρώπους όποιος βρίσκεται απέναντί σου είναι εχθρός και γεννιέται η επιθυμία της εκδίκησης. Τα προσωπικά δράματα ευνοούν τους εθνικιστικούς σχεδιασμούς που ο κεμαλισμός κεφαλοποίησε για να επιταχύνει τις εθνοκαθάρσεις των Ποντίων, Αρμενίων, Ρωμιών... Η Τουρκία που οραματιζόταν θα ανήκει μόνο στους Τούρκους. *Turkiye Turklerindir!* Επενδύοντας στο αίσθημα της εκδίκησης εξαπόλυσε τους τσετέδες, τους κούδρους (μόνο αυτοί αργότερα ζητήσανε συγγνώμη), τους άτακτους να λεηλατήσουν, να βανδαλίσουν, να βιάσουν, να κλέψουν, να βασανίσουν και στη συνέχεια ξεδίπλωσε το σχέδιο εξόντωσης των χριστιανών ανδρών ηλικιών 18-45 με τις πορείες θανάτου προς τα βάθη της Ανατολής.

Το όραμα της Μεγάλης Ιδέας ενθουσίαζε τους Έλληνες ως σχέδιο για τη Μεγάλη Ελλάδα (των πέντε θαλασσών και των δύο ηπείρων) με απώτερο στόχο την επανάκτηση της Κωνσταντινούπολης (τραύμα από το 1453), ενώ την ίδια στιγμή εξόργιζε τους Τούρκους που κινητοποιήθηκαν και ενθουσιάστηκαν στην ιδέα του Εθνικό-Απελευθερωτικού Αγώνα τους. «Η Σμύρνη ήταν μια πόλη υπόδειγμα συνύπαρξης των διαφορών, δηλαδή της ανεκτικότητας. Αυτά δεν χάθηκαν μόνο εξαιτίας της καταστροφής. Ο Τουρκικός εθνικισμός όπως εκφράστηκε μέσω του κεμαλικού δόγματος του εκτουρκισμού κατέστρεψε οριστικά τον πολυεθνικό χαρακτήρα της πόλης».⁶ Με τη μετατροπή των αρχικών επιδιώξεων των δυνάμεων της Entente και την «κλωτούμπα» των Γάλλων και Ιταλών που συμφώνησαν με τον Κεμάλ, σε συνδυασμό με τη συνεργασία της νεογεννητής Σοβιετικής Ένωσης με την υπό αναγέννηση Τουρκία προσφέροντας χρήματα και όπλα, μετέβαλαν άρδην τον συσχετισμό δυνάμεων. (Δηλωτικό των συμφωνιών είναι το μνημείο της Δημοκρατίας (Cumhuriyet Aniti) που δεσπόζει στην πλατεία Ταξίμ –το φιλοτέχνησε ο γλύπτης Pietro Canonica στο Mi-

λάνο– και εγκαινιάστηκε 8/8/1928, στο οποίο προβάλλονται στη μια όψη ο Κεμάλ με πολιτικά συνοδευόμενος από τους İsmet İnönü και Fevzi Çakmak εικονίζεται η ίδρυση της Τουρκικής Δημοκρατίας και στην άλλη επίσης ο Κεμάλ με στρατιωτική περιβολή ηγούμενος στον νικηφόρο Εθνικό Απελευθερωτικό Αγώνα, συνοδευόμενος από τους Σοβιετικούς Στρατηγούς Mihail Frunze και Kliment Vorosilov)...

Γεωπολιτική στρατηγική πολύ απλά σημαίνει «συμφεροντολογική» πολιτική και το συμφέρον επιβάλλεται με κυρίαρχο όπλο την στρατιωτική ισχύ. Επίσης οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί όχι μόνο δεν έκαναν τίποτα για να αποτρέψουν την καταστροφή της Σμύρνης αλλά με την εκφρασμένη ουδετερότητα και τη «μη ανάμιξη» τους δεν απέτρεψαν την αιματοχυσία. «Ο Βενιζέλος δεν μπορούσε να προβλέψει τόσο ραγδαίες ανατροπές. Όμως η προσήλωσή του στη Σμύρνη υπήρξε από στρατιωτική και οικονομική άποψη άστοχη...».⁷ Το αμείλικτο ιστορικό ερώτημα είναι πως ο παράδεισος της Σμύρνης που «θαρρείς και κατέβαινε ο Θεός κι έλεγε Σμυρνιοί γλεντήστε! στο Καί, στους μαχαλάδες... παιχνίδια, τραγούδια, χοροί ίσαμε το πρωί»¹ βρέθηκε προδομένος στα χέρια του διψασμένου για εκδίκηση τουρκικού στρατού και λαού που τον κατέσφαξε και τον έκαψε το Σεπτέμβριο του '22.

«Το μοιραίο σφάλμα ήταν η διενέργεια εκλογών τον Νοέμβριο του 1920».⁸ Όμως η ιστορία δεν ξαναγράφεται παρά μόνο ως αναστοχασμός των αμειλικτων αποτελεσμάτων που παρήγαγε. Τα «Αν» έχουν αυτό το νόημα, φτάνει οι απαντήσεις να μπορούν θεωρήσουν εθνικό ότι είναι αληθινό, όπως έγραψε ο Διονύσιος Σολωμός.

«Αν είχε βρεθεί συμφωνημένη λύση στο θέμα της Μικρασίας είναι πολύ πιθανό να είχαμε μπορέσει να διατηρήσουμε την Ανατολική Θράκη».⁹ «Αν ο Ελληνικός στρατός υποχωρούσε νωρίτερα και είχε τεθεί εγκαίρως σε εφαρμογή η σχεδιαζόμενη σύμπτυξη του μετώπου με την οχύρωση νέας γραμμής άμυνας θα είχε αποφευχθεί η καταστροφή της Σμύρνης».¹⁰ «Αν η ελληνική προέλαση προς την Αγκυρα είχε πραγματοποιηθεί με την προϋπόθεση (όπως ζητήθηκε από τους στρατιωτικούς) ενίσχυση του προσωπικού και των μέσων, θα αυξανόταν οι πιθανότητες επιτυχίας».¹¹ «Αν η κυβέρνηση των Αθηνών δεν υπονόμει τις προσπάθειες των Μικρασιατών να στρατιοποιηθούν συγκροτώντας γραμμή άμυνας ενάντια στην αναμενόμενη επίλαση των μαχητών του Κεμάλ».¹² «Αν δεν κυριαρχούσε η λαθεμένη εντύπωση ότι μετά την απο-

χώρηση του ελληνικού στρατού η είσοδος του τουρκικού στρατού που θα ακολουθούσε θα βρισκόταν υπό της επιτήρησης των συμμαχικών δυνάμεων...»¹³

«Κείνη τη στιγμή ήταν που η υποδοχή του ελληνικού στρατού το 1919 γύρισε ανάποδα μέσα στο μυαλό μου» μας αφηγείται ο Φώτης, ο γιος του φημισμένου οργανοποιού «κύρη» του (μαθήτευσε δίπλα στον Δημήτρη Μούρτζινο 1857-1931) και προφανώς του μετέδωσε τη φλόγα να μάθει βιολί από τον Γιοβανίκα (δεξιότεχνος που του χρεώνεται το Μινόρε της αυγής ή Μινόρε Μανές ή Σμυρναίικο Μανέ (βλ. παραπομπή Β). Ο Φώτης μετέτρεπε σε σπονδές και προσευχές τα κέντρα όπου έπαιζε με το βιολί του στη Σμύρνη, στην Αθήνα στην Αμερική... και συνεχίζει «τώρα θριαμβεύαν οι Τούρκοι που τότε θωρούσαν εμάς να πανηγυρίζουμε νιώθοντας δέος, τρόμο, ζήλεια, ανασφάλεια, τσαλαπατημένη περηφάνεια. Θέλοντας και μη κατανοούσα τον ενθουσιασμό, τη δικαίωση, τη χαρά, τον θρίαμβο και το πάθος που τους πλημμυρούσε τώρα...».¹ και Βλ. Παραπομπή Γ).

Μέσα σε τρία χρόνια άλλαξε για πάντα η ζωή εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων. Από το όνειρο της Ανάστασης του ελληνισμού στην Ιωνία ήρθε η καταστροφή και η οριστική εξάλειψη του ελληνισμού της Μικρασίας. Στη Σμύρνη ζούσαν 640.000 κάτοικοι εκ των οποίων 59% Μουσουλμάνοι, 34% Έλληνες (απογραφή ΟΑ) σύμφωνα με την απογραφή του Πατριαρχείου οι Έλληνες είναι περισσότεροι: 56%! Στην ευρύτερη περιοχή του Αϊδινίου των 1.819.616 κατοίκων οι Έλληνες αποτελούσαν το 17,5% για την ΟΑ και 27,2% για το Πατριαρχείο. Η αναλογία πληθυσμών στην Τραπεζούντα των 750.000 κατοίκων ήταν 15,5% Έλληνες και 4,6% Αρμένιοι. Η τραγωδία προκάλεσε την εξαφάνιση των χριστιανών με βίαιο διωγμό και τη δολοφονία των 75.000 εξ αυτών.¹⁴ Η κορυφαία συμβολική μορφή της τραγωδίας, που σήκωσε στην κυριολεξία τον σταυρό του μαρτυρίου, υπήρξε ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος από την Τρίγλια Μικρασίας (8/1/1867-27/8/1922) αρνούμενος την προσφερόμενη προστασία (πάλι καλά που οι σύμμαχοι σκεφτήκανε να προστατεύσουν τον θρησκευτικό ηγέτη των Ρωμιών) συναντήθηκε όπως του μίλησαν με τον Nureddin Pasa, ορκισμένο εχθρό του μητροπολίτη, ο οποίος αφού του απέδωσε την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας (ως Οθωμανού που συνεργάστηκε με τον εχθρό) τον παρέδωσε στην κρίση του μανιασμένου όχλου για να τον λιντσάρουν μέχρι ένας τουρκοκρητικός που του χρωστούσε χάρη να τον απαλλάξει από το μαρτύριο του. «Με φωτεινό το μέτωπο απασπράπτοντας οφθαλμούς, εγονυπέτυεν ως αμαρτωλός εις το Ιερόν Βήμα, προ του Εσταυρωμένου και με το ρίγος της θείας προσευχής ηγέρθη ως όσιος» γράφει ο Ηλίας Βενεζής για

α-Πολίτης

την τελευταία λειτουργία του Χρυσόστομου στην Αγία Φωτεινή στις 27 Αυγούστου 1922. Δίπλα στον Μάρτυρα του Έθνους όλοι οι ανώνυμοι Έλληνες που βιάστηκαν, ακρωτηριάστηκαν, βασανίστηκαν, εκτελέστηκαν, τρομοκρατήθηκαν και όσοι απ’ αυτούς κυνηγημένοι από τις προαιώνιες εστίες τους, από τη γη που γεννήθηκαν, σώθηκαν, μετατράπηκαν σε πρόσφυγες χωρίς το βιος τους, φορτωμένοι με το τραύμα στην ψυχή τους όχι τόσο για τους κόπους μιας ζωής που χάσανε αλλά κυρίως για τους αγαπημένους ανθρώπους τους που αποχρίστηκαν για πάντα.

Είναι αναγνωρίσιμο το εποικοδομητικό έργο που επιτέλεσαν οι Μικρασιάτες, οι πλέον του ενάμιση εκατομμυρίου πρόσφυγες στην Ελλάδα, συνεισφέροντας στον πολιτισμό, στην οικονομία και στον εκδημοκρατισμό της και «ας μη θυμηθούμε τους χαλεπούς χρόνους της αντιπαλότητας των γηγενών απέναντί τους που περιφρονητικά ονόμαζαν πρόσφυγκες και τουρκόσπορους και ας μνημονεύσουμε μόνο τώρα που πέρασε ένας αιώνας από το ’22 την προσφορά τους στον εξευρωπαϊσμό των περιοχών όπου εγκαταστάθηκαν».¹⁵

«Οι χιλιάδες πρόσφυγες της Μικρασίας –ο Γιάννης από το Ικόνιο, η Μαρία η Τσερκέζα από την Νικομήδεια, η Γεσσημανή και ο Τιμολέων από τη Σαμούντα, ο Παναϊκός από την Τραπεζούντα, η Ελισσώ από την Καππαδοκία, ο Πρόδρομος, ο Ιορδάνης και τόσο άλλοι– δεν καταδέχτηκαν να δραπετεύσουν από τον χρόνο, ως κακομοιριασμένα εθνικά θύματα... επιβίωσαν με τον μόνο τρόπο που η ανθρώπινη αξιοπρέπεια επιτρέπει: αυτόν της καθημερινής συλλογικότητας απέναντι στην Ιστορία. Κι έφτιαξαν Ιστορία. Όσοι μεγαλώσαμε ανάμεσά τους τους χρωστάμε για πάντα αυτό το άλλο 1922».¹⁶

Στις 13 Σεπτεμβρίου τ’ απόγευμα οι Τούρκοι βάζουν φωτιά κοντά στο American Intercollegiate Institute.

«Η Αμερικανίδα πρύτανης του Ινστιτούτου Miss Minnie Mills υπήρξε μάρτυρας των κινήσεων των τούρκων που τους έβλεπε να κρατούν τενεκεδάκια με βενζίνη και να τρέχουν από σπίτι σε σπίτι και αμέσως μόλις αποχωρούσαν τα οικήματα έπιαναν φωτιά».¹⁷

Οι χιλιάδες των απελπισμένων τρέχουν στο στενό Quai και στριμώχνονται μεταξύ της φωτιάς, της θάλασσας και των τουφεκιοφόρων που τους υποχρεώνουν να παραμένουν στο ίδιο σημείο χωρίς νερό, τροφή, πολλές φορές χωρίς ρούχα, ηλκιωμένοι, εγκυμονούσες, παιδιά, μητέρες κι ο ένας να χάνει τον άλλο. Κυριαρχεί η απελπισία, η φοβέρα, ο πανικός. Οι σύμμαχοι στρατιώτες είχαν λάβει εντολή «μη παρέμβασης» και παρακολουθούν φρικάροντας μ’ αυτά που συνέβαιναν μπροστά στα μάτια τους.

Ευτυχώς υπήρξαν «ανυπάκουες» εξαιρέσεις. Ο Asa Jennings, που διπλοπαρασημοφορήθηκε από το ελληνικό κράτος (Μετάλλιο Στρατιωτικής Αξίας και Σταυρό του Τάγματος του Σωτήρος), θεωρείται υπεύθυνος για τη μεταφορά χιλιάδω προσφύγων (μπορεί 500.000;) από την αποβάθρα της καμένης Σμύρνης στη Μυτιλήνη με αμέτρητα δρομολόγια, με πλοία που εξασφαλίστηκαν με εργώδεις προσπάθειες. Ο Halsey Powell, ήρωας Α’

Παγκοσμίου Πολέμου και κυβερνήτης του αντιτορπιλικού USS Edsall DD219 μεσολάβησε για ανθρωπιστικούς λόγους να βρεθούν πλοία.

Ο Αμερικανός πρόξενος George Horton στη Σμύρνη, που έζησε τα γεγονότα, αναφέρει: «Θεωρώ ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στις ακρότητες που διέπραξαν τα προδομένα και εξοργισμένα στρατεύματα (ελληνικά) που αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν χωρίς καθοδήγηση και στις ακρότητες του Τουρκικού Στρατού, ο οποίος αντί να προστατέψει τους ανυπεράσπιστους πολίτες που έθεσε υπό την κατοχή του, αποφάσισε σκοπίμως να τους σφαγιάσει...».¹⁸

«Σάββατο 30 Σεπτεμβρίου. Τελευταία μέρα. Τα μεσάνυχτα η διορία του Κεμάλ τελειώνει. Το Και σχεδόν έρημο... ερείπια, μυρωδιά καμένων, σάπιας σάρκας και τουρκάκια ψαρεύουν νεκρά κορμιά ψάχνοντας για δακτυλίδια... κρεμάλες και κορμιά παντού... ο Τουρκόγιαννος με τον Μπραήμη κείτονταν σφαγμένοι πλάι πλάι... δεν συγχωρέσαν τον Μπραήμη που πάσχιζε να γλιτώσει χριστιανούς... η Σμύρνη μου σβήστηκε από τον χάρτη...».¹

Οι μουσικές που γεννήθηκαν στη Σμύρνη, ως άφωνη επιταγή Εκείνων που μαρτυρικά χάθηκαν στη Μεγάλη Καταστροφή, διοχετεύτηκαν από τους μεταναστεύσαντες μουσικούς στις νέες πατρίδες... Υποδορίως αρδεύσανε τις μεγάλες στιγμές της ελληνικής μουσικής του Καλδάρα, του Χατζιδάκη, του Θεοδωράκη, του Ξαρχάκου, του Σαββόπουλου... το Τραύμα τους, η Θλίψη τους, το Γιατί τους εμπεριέχονται στις ψυχές των ασμάτων που συνιστούν την οικουμενική μουσική της Ελλάδος.

«Για πολλά πράγματα ήταν ξακουστή και παινεμένη η Σμύρνη, «Η Σμύρνα Πρώτη της Ασίας κάλλει και μεγάθει» όπως γράφει το αρχαίο νόμισμα. Πρώτα για τους μουσικούς της, τους παιχνιδιάτορες όπως τους έλεγαν. Η Σμύρνη είχε τρεις πιάτσες με ντόπιους οργανοπαίχτες και κομπανίες. Βιολιά, ούτια, σαντούρια, μαντολίνα, ζιλια, ντέφια, τουμπελέκια, κιθάρες, πιάνα, (2.500 πιάνα!!!)... Αηδονίσια λαρούγγια... Μινόρια, τζιβαέρια, μεντέτια, που μετέτρεπαν τους καϊμούς του έρωτα σε μουσικούς φθόγγους που σου έφερναν δάκρυα στα μάτια, «μακρόσυρτα και λυπτηρά».¹⁹

Umtillerim/ Οι ελπίδες μου

(*παραδοσιακό Τουρκίας & Ιωνίας Μικράς Ασίας*)
Διασκευή: Σταύρος Ξαρχάκος /Ρεμπέτικο (1983)

Umtillerim hep kirildi (Οι ελπίδες μου έχουν γκρεμιστεί)

Yarım artik gelmyecek (η αγάπη μου δεν θα ’ρθει πια)
goz yaslarim dokulurken (κι ενώ τα δάκρυά μου τρέχουν)

bu sesiyle silmyecek (σ’ αυτή μου την κραυγή δεν θα ’ρθει να μου τα σκουπίσει)

Beni bir Gun gulduřtmedi (Δεν μ’ έκανε να γελάσω ούτε μια μέρα)

helbet o da gulmyecek (σίγουρα και αυτός/αυτή δεν θα γελάσει)

aglasam da ayrılısam da (και να κλάψω και να χωρίσω)

bu ask benden olmeyecek (αυτός ο έρωτας δεν θα πεθάνει)

bu sesime duymeyecek (αυτή μου την κραυγή δεν θ’ ακούσει)

ΑΝΑΦΟΡΕΣ:

- Μινόρε Μανές*, Νάση Τουμπακάρη, εκδ. Άγρα 2022.
- Ο Ελληνικός Στρατός στη Μικρά Ασία*, Νίκου Κουρκουμέλη, Ιστορία 2016.
- Μικρασιατική Καταστροφή*, Άγγελος Συρίγος-Ευάνθης Χατζηβασιλείου, εκδ. Πατάκη 2021.
- Μινόρε Μανές*, σελ. 250-251.
- Μινόρε Μανές*, σελ. 296-297.
- «Οι Άγγλοι πρέπει να αισθανόμαστε ντροπή», συν. Giles Milton *Το Βήμα*, 12/9/2010.
- «Η καμπή της Μικρασιατικής Καταστροφής», Γιωρ. Μαυρογορδάτου *Η Καθημερινή*, 17/5/2009.
- «Τα τρία ελληνικά λάθη στη Σμύρνη», Βλάση Αγτζίδη *Η Καθημερινή*, 24/9/2000.
- «Πέντε στοιχεία που βάρυναν την απόφαση Βενιζέλου», Α. Συρίγος *Η Καθημερινή*, 26/6/2022
- «Η μοιραία αδράνεια επιτελών και πολιτικών», Ιακώβου Μιχαηλίδη *Η Καθημερινή*, 8/5/2022.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ:

Α. Η Συνθήκη των Σεβρών υπεγράφη στις 28 Ιουλίου/10 Αυγούστου 1920 στην πόλη Σεβρ (Sèvres) της Γαλλίας, έγινε αποδεκτή από τον σουλτάνο *Μεχμέτ ΣΤ΄* αλλά απορρίφθηκε από το κίνημα των Νεότουρκων του Μουσταφά Κεμάλ.

Η συνθήκη όριζε τα εξής: η *Οθωμανική Αυτοκρατορία* παρέδιδε την *κυριαρχία της Μεσοποταμίας (Ιράκ)*, της *Παλαιστίνης* και της *Υπεριορδανίας* στην *Βρετανία*, τη *Συρία* και τον *Λίβανο* στην *Γαλλία* ως *προτεκτοράτα*. Η *Χετζάζ* (μέρος της σημερινής Σαουδικής Αραβίας), το *Κουρδιστάν* και η *Αρμενία* θα γίνονταν *ανεξάρτητα κράτη*.

Στην Ελλάδα παραχωρούνταν τα νησιά *Ίμβρος* και *Τένεδος* και η ανατολική *Θράκη* *μέχρι τη γραμμή της Τσατάλτζας κοντά στην Κωνσταντινούπολη*. Η περιοχή της Σμύρνης έμενε υπό την ονομαστική επικυριαρχία του Σουλτάνου αλλά θα διοικούταν από Έλληνα Αρμοστή ως εντολοδόχο των Συμμάχων, και θα μπορούσε να προσαρτηθεί στην Ελλάδα μετά από πέντε χρόνια με δημοψήφισμα. Το άρθρο 26 της Συνθήκης όριζε ακόμα ότι αν οι οθωμανικές αρχές δεν συναινούσαν στην εφαρμογή της, θα εξέπιπταν από την κυριαρχία τους στην Κωνσταντινούπολη, την οποία θα μπορούσε να καταλάβει η Ελλάδα...

Β. Βασίλης Πετρόχειλου στο έργο του με τίτλο «Μουσική και Μουσικοί από τη Σμύρνη» (Μικρασιατικά Χρονικά, τόμος 24ος) αναφέρει ότι: Ο Σμυρνέικος μανές ή Σμυρνέικο Μινόρε ή Μινόρε Μανές ή Μινόρε της Αυγής είναι ο διασημότερος αμανές των Ελλήνων της Σμύρνης.

Στα αρχαία Ελληνικά η λέξη Μανέ (ρωσ) ήταν ο θλιβερός ήχος ή η ερωτική θρηνηωδία, όπως υποστηρίζει ο Γεώργιος Φαίδρου, Σμυρνέικος μανές (Σμύρνη 1881, βιβλίο *Πραγματεία*).

Όλοι οι αμανέδες έχουν ένα περίτεχνο παθητικό διάλογο μεταξύ δεξιότεχνη τραγουδιστή και οργάνων, μετά καταλήγουν σε γρήγορο και κάπως χαρούμενο οργανικό φινάλε.

“πνοή πλέον δεν μ’ άφηρες και στη φωτιά ν’ αντέξω”

Αντίστοιχα ο Παναγιώτης Κουνάδης στο έργο του *Τα Ρεμπέτικα, ένα ταξίδι στο λαϊκό τραγούδι των Ελλήνων*, 2010 έγραψε: Ένα από τα πιο όμορφα τραγούδια που έχουν γραφεί ποτέ αποτελεί ο Σμυρνέικος μινόρε μανές, ηχογραφημένος στη Σμύρνη το 1909, με τη φωνή του Γιώργου Τσανάκα με τη συνοδεία της Σμυρνέικης Εστουδιαντίνας. Πρόκειται για το περίφημο μινόρε μανέ ή Σμυρνέικο μινόρε ή Μινόρε της Αυγής.

Πρώτος εκτελεστής και πιθανά δημιουργός του μινόρε μανέ ήταν ήταν ο βιολιστής Γιάννης Αλεξίου ή Γιάγκος Βλάχος ή Γιοβανίκας. Στη συνέχεια το ίδιο τραγούδι ηχογραφεί στην Κωνσταντινούπολη το 1911 ο Λευτέρης Μελεμενλής και στη Νέα Υόρκη το 1919 η Μαρίκα Παπαγκίκα με διαφορετικούς στίχους, κάνοντάς το όμως διάσημο. Το χαρακτηριστικό τους είναι ότι και στις δύο αυτές εκτελέσεις ο Σμυρνέικος μανές τελειώνει με βαλς.

Ο Σμυρνέικος μανές ήταν ο διασημότερος και πλέον διαδεδομένος μανές από τους 5 αγαπημένους των Ελλήνων της Σμύρνης. Οι άλλοι 4 ήταν: Τζιβαέρι, Ταμπαχανιώτικος, Μπουρνοβαλιός και το Ανταμαμάν ή Γαλατά.

Το τραγούδι αυτό, που η πρώτη του εκδοχή, κατά πάσα πιθανότητα, είναι αυτή και έχει τη μακροβιότερη ιστορία από οποιοδήποτε άλλο, αφού διαχέεται και διασχίζει το ρεμπέτικο σε όλες τις φάσεις δημιουργίας, εντός και εκτός Ελλάδας. Πέρασε στη δισκογραφία δεκάδες φορές, είτε στην αρχική του μορφή, είτε σε διάφορες παραλλαγές και επηρέασε πολλούς από τους μεγάλους συνθέτες του ρεμπέτικου, μεταξύ άλλων και τον Σπύρο Περιστέρη, ο οποίος σε συνεργασία με τον Μίνωα Μάτσα γράφει το 1946 το Μινόρε της αυγής. Μια ακόμη σημαντική εξέλιξη αυτού του τραγουδιού-μήτρας, το οποίο υπήρξε πηγή έμπνευσης και επιρροής για το ελληνικό τραγούδι ακόμα και μετά το 1960.

Ο Σμυρνέικος Μανές έχει παρουσιαστεί σε περισσότερες από πενήντα εκτελέσεις-διασκευές εκ των οποίων αξίζει να αναφερθούν του Ζουρνάρα 1909, του Τσανάκα 1909, του Ψαμαθιανού 1910, του Μελεμενλή 1911, της Παπαγκίκα 1918, του Πούλου 1921, του Σωφρονίου 1927...

Αμάν

Ενώ σκληρά δε μ’ αγαπάς, γιατί πλέον δεν παύεις, ωχ / μόνο μου δίνεις βάσανα και το κορμί μου καύεις, αχ

Γ. Ο Φώτης Χαρσιδάδης προικοδοτήθηκε από τον Νάση Τουμπακάρη, συγγραφέα του *Μινόρε Μανές*, αφενός με οργανοποιό και μουσικό πατέρα αφετέρου με τη Σμύρνη όπου οι εμπειρίες, ο αέρας και τα ερεθίσματά της του ενέπνεαν μουσική. Ο Φώτος, που γεννήθηκε και μεγάλωσε σ’ αυτήν τη μουσική κολυμβήθρα, εξελίχτηκε σ’ ένα από τα καλύτερα βιολιά της Σμύρνης αφού μαθήτευσε στον περίφημο Γιοβανίκα (1850 Ρουμανία-1925 Μυτιλήνη) κι έπαιξε πλάι σ’ όλους τους δεξιότεχνες παιχνιδιάτορες που έκαναν τη Σμύρνη μουσικό παράδεισο της Ανατολικής Μεσογείου.

Ο Φώτος θα παίξει με τον αφρό των Αρμένιδων, Τούρκων, Εβραίων και Ρωμιών μουσικών της κοσμοπολίτικης Σμύρνης. Θα γνωρίσει τα καφέ αμάν στην Αθήνα και την τζάζ στην Αμερική, θα ανέβει στο πάλκο δίπλα στη Μαρίκα Παπαγκίκα (1/9/1980 Κως-2/8/1943 Νέα Υόρκη) αγγίζοντας με τη μια άκρη του δοξαριού του την Ανατολή και με την άλλη τη Δύση.

Βιβλία σχετικά με το 1922 επιπλέον των αναφερόμενων 1, 3, 17, 18 και 19 στο κείμενο:

- Τα τελευταία έτη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας*, Ε. Εμμανουηλίδου 1924 εκδ. Καλλέργη (ανατυπώθηκε από τον Νέο Κύκλο Κωνσταντινουπολιτών).
- Η Μικρασιατική Καταστροφή*, Ν. Ψυρούκη 1977, εκδ. Επικαιρότητα.
- Η Αλληλογραφία του Γεωργίου Μάγνη*, αρχείο Ακύλα Μήλλα 1983, εκδ. Άγρα.
- Ethnic Survival, Nationalism and Forced Migration*, Ρ. Kitromilides, Α. Alexandris 1984.
- Χαμένες Πατρίδες*, Γιάννη Καψή 1989, εκδ. Λιβάνη.
- Αναφορικά με την Τουρκία*, George Horton 1992, εκδ. Λιβάνη.
- Οι στάχτες της Σμύρνης*, Richard Reinhardt 1992, εκδ. Λιβάνη.
- Η Μεγάλη Προδοσία*, Edward Hale Bierstadt 1997, εκδ. Λιβάνη.
- Μικρά Ασία*, Σία Αναγνωστοπούλου 1997, εκδ. Ελληνικά Γράμματα.
- Η Μεγάλη Ιδέα*, Edouard Driault 1998, εκδ. Ιστορίτης.
- Χαμένος Παράδεισος*, Giles Milton 2008, εκδ. Μίνωας.
- Τα Μυστήρια της Αιγίδος*, Σπυρίδωνα Πλουμίδη 2016, εκδ. Εστίας.
- Μικρασία, Καρδιά του Ελληνισμού*, Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ 2021, εκδ. Gutenberg.
- 22 Ερωτήσεις και Απαντήσεις για το ’22*, Θάνος Βερέμης 2022, εκδ. Μεταίχμιο.
- 100 Χρόνια από την Μικρασιατική Καταστροφή*, 47 συγγραφείς 2022, εκδ. ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

ειδήσεις

ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΪΡΑΜΙΟΥ

Δεν υπήρξε προηγούμενο σαν αυτό που προέκυψε φέτος στα Πριγκηπόννησα, κατά τη διάρκεια των 9 ημερών αργίας λόγω της εορτής των θυσιών, του *Kurban Bayrami*.

Οι μόνιμοι κάτοικοι των Πριγκηποννήσων, ειδικά της Πριγκήπου, είδαν με μεγάλη έκπληξη να καταφτάνουν από το πρωί της πρώτης ημέρας της γιορτής, στις 9/7/2022 με τα πλοία της γραμμής αλλά και μοτόρια χιλιάδες επισκέπτες που βρήκαν την ευκαιρία να απομακρυνθούν από την πρωτεύουσα. Η ευκαιρία όλων των πολιτών ήταν ότι τα εισιτήρια των μέσων μαζικής μεταφοράς ήταν για όλες τις ημέρες δωρεάν. Πολλά άτομα που, όταν έφτασαν στον προορισμό τους, είδαν ότι οι περισσότεροι δεν φορούσαν μάσκες και δεν υπήρχε η απαιτούμενη απόσταση ασφαλείας για τον κορονοϊό, επέστρεψαν στα σπίτια τους στην Κωνσταντινούπολη. Οι περισσότεροι κάτοικοι των νησιών αντικρίζοντας αυτές τις καταστάσεις κλείστηκαν όλες τις ημέρες στα σπίτια τους, φοβούμενοι έξαρση της υπάρχουσας πανδημίας.

Στις πλαζ του νησιού μπορέσαν να πάνε για μπάνιο με άνεση μόνο αυτοί που είχαν την οικονομική δυνατότητα, μιας και το αντίτιμο εισόδου είναι απαγορευτικό για τον περισσότερο κόσμο.

Από φίλους μάθαμε ότι αρκετοί ήταν αυτοί που, χωρίς να ντρέπονται, κτυπούσαν τις πόρτες παραλιακών σπιτιών και καταστημάτων, παρακαλώνοντας τους ιδιοκτήτες τους να χρησιμοποιήσουν την τουαλέτα. Κάποιοι μάλιστα θρασύτατοι επισκέπτες μπήκαν σε κήπους με εξωτερικές πισίνες για να κολυμπήσουν!

Αποκαρδιωτική ήταν η εικόνα στα καταπράσινα πευκόφυτα δάση μετά το τέλος της αργίας. Όλα τα σημεία που έκαναν πικνίκ οι χιλιάδες επισκέπτες γέμισαν με σκουπίδια, αναγκάζοντας τον Δήμο Πριγκηποννήσων να ξεκινήσει από την άλλη ημέρα τον καθαρισμό τους.

Τέλος, από φίλους κάτοικους μάθαμε ότι παρ' όλο τον κόσμο που πέρασε αυτές τις 9 ημέρες από το νησί, τα περισσότερα καταστήματα δεν έκαναν τον αναμενόμενο τζίρο έστω σε αγαθά χαμηλού κόστους και αυτό γιατί ο κόσμος αντιμετωπίζει μεγάλο οικονομικό πρόβλημα.

Αυτά λοιπόν από τα κάποτε αριστοκρατικά Πριγκηπόννησα, στα οποία σήμερα κάποιοι παλαιοί Τούρκοι μόνιμοι κάτοικοι λένε ότι κακώς εκδιώχθηκαν οι Ρωμιοί. Σήμερα δυστυχώς στα νησιά έχουν μείνει ελάχιστοι Ρωμιοί, ενώ έχουν κατοικηθεί από παράνομους καταληψίες περιουσιών (İşgalci) αλλά και νεόπλουτους που αγόρασαν τα σπίτια των Ρωμίων για ένα κομμάτι ψωμί.

Στάθης Αρβανίτης

Ο ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΞΑΝΘΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο μετά από εκατόν εννέα χρόνια προέβη σε εκλογή Επισκόπου με τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ξανθουπόλεως, όταν εξέλεξε στις 6 Ιουλίου του 1913 τον Αρχιμανδρίτη Αμβρόσιο Πλειανθίδη, βοηθό Επίσκοπο του Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσόστομου Καλαφάτη (1910-1922). Ο Αμβρόσιος ανέπτυξε αξιόλογο ποιμαντικό έργο στη Μητρόπολη Σμύρνης και στις 19 Φεβρουάριο του 1922 προήχθη στη Μητρόπολη Μοσχονησίων. Μαρτύρησε κατά τον Μικρασιατικό πόλεμο. Ακόμα επίσκοποι Ξανθουπόλεως διετέλεσαν ως βοηθοί των εκάστοτε μητροπολιτών Σμύρνης ο Καισάριος, ο οποίος εξελέγη σε ηλικία σαράντα ετών, το 1852, ενώ στη συνέχεια προήχθη σε Μητροπολίτη Πισιδίας στις 2 Ιουνίου του 1861 και παύτηκε στις 25 Ιουνίου του 1880. Ο Αρχιδιάκονος της Μητροπόλεως Σμύρνης Ιγνάτιος, που εξελέγη Επίσκοπος Ξανθουπόλεως τον Απρίλιο του 1863 και ο ιεροδιάκονος Ιωάννης Διανουμάκης στις 29 Μαΐου του 1899, ο μετέπειτα Μητροπολίτης Δυρραχίου (1906-1911) και Βάρνης (1911-1913), ο οποίος δεν μπόρεσε να μεταβεί στην επαρχία του και εκοιμήθη στη Σμύρνη στις 11 Ιουνίου του 1913.

Μετά την επάξια εκλογή του Μεγάλου Αρχιδιακόνου του Οικουμενικού Πατριαρχείου Παΐσιου θεώρησα υποχρέωση να γράψω ολίγα για αυτόν, μια που έχω γράψει για πολλούς αρχιερείς του Οικουμενικού Πατριαρχείου, και συνδέομαι μαζί του με αδελφική φιλία. Επίσης με τον αδελφό του Αδαμάντιο ιερατικό προϊστάμενο του Ναού της Αγίας Παρασκευής Θεραπειών και με την οικογένειά του.

Ο Παΐσιος γεννήθηκε στην Πόλη στις 11 Αυγούστου του 1981 από γονείς Ιμβρίου τον Πέτρο-Δημήτριο και τη Σουλτάνα, το γένος Ψωμά. Τα εγκύκλια γράμματα διδάχθηκε στην Αστική Σχολή του Ζαπτείου. Συνέχισε γυμνασιακές και λυκειακές σπουδές στο Ζωγράφειο Γυμνάσιο-Λύκειο. Κατόπιν εξετάσεων εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Fatih της Πόλης και σπούδασε αγγλική φιλολογία και στη συνέχεια στο Πανεπιστήμιο της Πόλης παιδαγωγικά. Ακολούθως σπούδασε ως υπότροφος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στο Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας, από όπου αποφοίτησε το 2007. Το ίδιο έτος μετέβη στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας και πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Trinity College, όπου αποφοίτησε το 2009.

Στις 23 Αυγούστου του 2004 χειροτονήθηκε διάκονος από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο στον Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγίων Θεοδώρων Ίμβρου, ο οποίος στην ομιλία του μεταξύ άλλων τόνισε: «Ευρισκόμεθα σήμερα, εννιάμερα της Παναγίας, στο νησί μας στην Ίμβρο για την απόδοσι της εορτής της, της οποίας τη χαρά διπλασιάζει η χειροτονία ενός παιδιού της Ίμβρου του αγαπητού μας Βασιλείου Κοκκινάκη. Μέσα στη λειψανδρία που μαστίζει το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο λόγω της επάρατης συρρικνώσεως του ομογενούς στοιχείου, το να προσέρχεται εις τας τάξεις του ιερού κλήρου ένας σεμνόβιος νέος, φοιτητής της θεολογίας, είναι μεγάλη ευλογία του Θεού». Τον μετονόμασε σε Παΐσιο για να τιμήσει τη μνήμη δύο οικουμενικών πατριαρχών του Παΐσιου Α' (1652-1653, 1654-1655) και του Παΐσιου Β' (1726-1732, 1740-1743, 1744-1748, 1751-1752), δύο μητροπολιτών Ίμβρου, του Παΐσιου, που ποίμανε τις τελευταίες τρεις δεκαετίες του ΙΖ' αιώνα και του Παΐσιου Κουρέντη (1863-1873, 1881-1902) και του Αγίου Παΐσιου του Αγιορείτου (1924-1994).

Στη συνέχεια εισήλθε στην Πατριαρχική Αυλή ως Πατριαρχικός Διάκονος και στις 3 Μαρτίου του 2011 έγινε Κωδικογράφος της Αγίας και Ιεράς Συνόδου. Στις 4 Οκτωβρίου του 2017 τοποθετήθηκε διευθυντής του Ιδιαίτερου Πα-

Φωτό: Νίκου Παπαχρήστου

τριαρχικού Γραφείου και στις 17 Μαρτίου του 2021 ονομάστηκε Μέγας Αρχιδιάκονος.

Στις 14 Ιουνίου του 2022 μετά από πρόταση του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου προς την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου εξελέγη παμψηφεί Επίσκοπος υπό τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ξανθουπόλεως και διορίστηκε Επόπτης της Μονής Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή στη θέση του μακαριστού Μητροπολίτου Σασίμων Γενναδίου (1997-2022).

Η χειροτονία του σε πρεσβύτερο έγινε στις 19 Ιουνίου 2022 στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου από τον Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλο. Στις 1 Ιουλίου του 2022 στον ίδιο Ναό τέλεσε την Ακολουθία του Μεγάλου Μηνύματος στην οποία ανακοινώθηκε από την Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία η εκλογή του, ο οποίος απάντησε με κείμενο ευχαριστίας και αποδεχόμενος την εκλογή του.

Εις Επίσκοπον χειροτονία του έγινε στις 3 Ιουλίου 2022 στο Φανάρι από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Γέροντα Πριγκηποννήσων Δημήτριο, Μυριοφύτου και Περιστάσεως Ειρηναίο, Μύρων Χρυσόστομο, Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλο, Σαράντα Εκκλησιών Ανδρέα και Προύσης Ιωακείμ.

Ο Παΐσιος είναι ένας απλός κληρικός με πίστη στο Θεό, ήρεμος, ευθύς χαρακτήρας, φιλικός, ευγενικός, αγαπητός από τους πάντες, πρόθυμος να ακούσει, να παρηγορήσει και να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του. Υπηρέτησε την Πατριαρχική Αυλή με αγάπη, ζήλο, αφοσίωση και με αυταπάρνηση σε μία δύσκολη εποχή του Οικουμενικού Πατριαρχείου, που έχει συρρικνωθεί η ομογένεια. Ακόμα εργάστηκε σκληρά, όπως όλοι οι κληρικοί της Πατριαρχικής Αυλής, μαθήτευσε κοντά στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, συνεργάστηκε με Φαναριώτες αρχιερείς και αποκόμισε πολλά εφόδια, τα οποία θα είναι χρήσιμα στη διακονία του. Εκπροσώπησε τον Πατριάρχη σε επίσημες εκδηλώσεις των τουρκικών αρχών λόγω της άριστης γνώσης της τουρκικής γλώσσας. Επίσης γνωρίζει πολύ καλά την αγγλική γλώσσα. Έλαβε μέρος σε συνοδικές επιτροπές, όπως στην επιτροπή της Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης ως γραμματέας και στην επιτροπή Ανακαινίσεως, Εξωραϊσμού και Συντηρήσεως του Πατριαρχικού Ναού και Οίκου.

Είναι ο τελευταίος κληρικός της Πατριαρχικής Αυλής, που γεννήθηκε στην Πόλη, μεγάλωσε με κωνσταντινουπολίτικη νοοτροπία, φοίτησε σε ομογενειακά σχολεία και σε τουρκικά πανεπιστήμια της Πόλης.

Τέλος, ζητώ από τον Θεό να χαρίζει στον αγαπητό φίλο Δεσπότη πάντα υγεία, μακροήμερευση και δύναμη ώστε να συνεχίσει το θεάρεστο έργο του.

Πασχάλης Βαλασμιδης

Αν. Καθηγητής Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΝΕΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

Αξιότιμη κ. Παπαϊωάννου (Σ.Π.) η ιστορική εφημερίδα ο Πολίτης σας ευχαριστεί που μας διαθέσατε τον χρόνο σας για την αναμενόμενη αρκετό καιρό συνέντευξή σας.

Τη Δευτέρα 11 Απριλίου τρέχοντος έτους οργανώσατε μια ακόμη επιτυχημένη εκδήλωση τιμώντας τον διευθυντή του Ζωγραφείου Γιάννη Δεμριτζόγλου και ταυτόχρονα προβάλοντας σε ευρύ κοινό την ταινία του Γιώργου Μουτεβελλή «Ζωγράφειο» στο Ελληνο-Γαλλικό Σχολείο Ουρσουλινών. Από που εκπορεύεται αυτή η εκφρασμένη ποικιλότροπα αγάπη σας για το ιστορικό σχολείο της Πόλης; Έχετε σπουδάσει στην Πόλη; Έχετε κάποια καταγωγή από τα πάτρια;

Κύριε Κόλμαν, δεν έχω καταγωγή από την Πόλη, αλλά μεγάλωσα σε μια οικογένεια όπου η Πόλη ήταν πάντα παρούσα. Η πολύ μεγαλύτερη αδελφή της μητέρας μου, η οποία τη μεγάλωσε και στη συνέχεια μεγάλωσε κι εμένα, είχε παντρευτεί άνδρα από την Κωνσταντινούπολη. Ο ίδιος με τους γονείς του ήρθαν πριν το 1922. Τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς τους ήρθαν με τα γεγονότα του '55, φιλοξενήθηκαν στο σπίτι μας και όπως καταλαβαίνετε οι διηγήσεις, οι μνήμες, οι μαγικές είχαν πάντα αναφορά στην Κωνσταντινούπολη και τη ζωή τους εκεί. Πραγματικά τους άκουγα με τρομερό ενδιαφέρον.

Κι όταν αργότερα παντρεύτηκα, ο σύζυγός μου είχε γιαγιά γεννημένη και μεγαλωμένη στην Κωνσταντινούπολη και παππού από το Αϊβαλί. Κι έτσι η Πόλη, όπως αναφερόταν η Κωνσταντινούπολη στις διηγήσεις τους, ήταν και πάλι παρούσα. Η γιαγιά δεν ξαναπήγε ποτέ στον τόπο της και μέχρι το τέλος της ζωής της μας έλεγε: «Να πάτε στην Πόλη. Αν δεν δείτε την Πόλη δεν έχετε δει τίποτα. Μετά δεν θα θέλετε να πάτε πουθενά αλλού». Η ευκαιρία μας δόθηκε όταν, ως «Παναθηναϊκή», αποφασίσαμε να επισκεφτούμε το Ζωγράφειο Λύκειο.

Από την πρώτη μας κιάλας επίσκεψη η Κωνσταντινούπολη έγινε ο απόλυτος προορισμός και το Ζωγράφειο το σχολείο της καρδιάς μας. Αγαπήσαμε τον τόπο καταγωγής των παππούδων και το σχολείο, τόσο που νιώσαμε αμέσως κομμάτι τους, όπως θεωρώ πως αισθάνεται κάθε Έλληνας που επισκέπτεται την Κωνσταντινούπολη. Πιστεύω δε, πως ο καθένας μας εάν ψάξει στην οικογένειά του θα βρει σίγουρα μια ρίζα να τον κρατάει δεμένο με την απέναντι πλευρά του Αιγαίου.

Κυρία Σ.Π. θα θέλατε να μας αποκαλύψετε το σκεπτικό να καλέσετε ως κεντρική ομιλήτρια την πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών κ. Ελένη Γλύκατζη Αρβελέρ να μας μιλήσει για το Βυζάντιο σ' αυτή την πανθομολογούμενη πολύ επιτυχημένη εκδήλωση της Παναθηναϊκής που συντόνισε υποδειγματικά η κ. Φλέσσα;

Θεώρησα ότι δεν υπήρχε καταλληλότερο πρόσωπο από την κ. Αρβελέρ για να μας μιλήσει για το Βυζάντιο και το Ζωγράφειο. Το θέμα ήταν πως θα εξασφαλιζαμε τη συμμετοχή

Βασιλική (Σίκη) Παπαϊώννου

Μια άξια επίτιμη Ζωγραφειώτισσα!

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

της, λόγω των πολλών υποχρεώσεών της. Μετά από κάποιες αλλαγές στην ημερομηνία της εκδήλωσης και με τη βοήθεια της κας Παυλοπούλου, που μοιραζόμαστε την ίδια αγάπη για το Ζωγράφειο, τα καταφέραμε και κατά γενική ομολογία, κι όπως κι εσείς είπατε, ήταν μια πολύ επιτυχημένη εκδήλωση.

Σας συνάντησα πρώτη φορά στις 21 Νοεμβρίου του 2009 στον αυλόγυρο της Παναγίας, κατά την τελετή Θυρανοίξεων του Ναού της Κοινότητας Σταυροδρομίου (ιδρύθηκε το 1893 και υπέστη μεγάλες καταστροφές στις 20/11/2003 μετά τη βομβιστική επίθεση στο Αγγλικό Προξενείο). Μας σύστησε ο αγαπητός Γιώργος Μούτσουγλου (τότε πρόεδρος του ΣΕΖ), συνοδευόμενη από τον σύζυγό σας δικηγόρο κύριο Λάμπρο Παπαϊωάννου. Γιατί συμμετείχατε σ' αυτή την κορυφαία λειτουργία στην Πόλη;

Όταν τον Νοέμβριο του 2009 έγιναν τα Θυρανοίξια του Ναού της Παναγίας του Πέραν, είχα ήδη βρεθεί άλλες δυο φορές στην Πόλη, την ημέρα των Εισοδίων, είχα ήδη αποκτήσει καλούς φίλους Ζωγραφιώτες και είχαμε ανταλλάξει υποσχέσεις ότι το ραντεβού μας θα είναι 21 Νοεμβρίου στην Πόλη. Πώς θα μπορούσα λοιπόν να λείπω από μια τέτοια κατανυκτική τελετή;

Ο άσβεστος έρωτας
Παναθηναϊκής-Ζωγραφείου

Όλα αυτά τα χρόνια που σας γνωρίζω είστε ιδιαίτερα ενεργή και δραστήρια στα θέματα πολιτισμού και ιστορίας που αφορούν το Ζωγράφειο και την Κωνσταντινούπολη, συμμετέχετε στα Μαθητικά Συνέδρια που διεξάγονται εκεί (Παπαδιαμάντη, Καβάφη, Σεφέρη...), οργανώνετε εκδηλώσεις που αφορούν το σχολείο όπως στις 23 Ιανουαρίου 2013 στο Ίδρυμα Νάσιουτζικ, 16 Μαρτίου 2016 τη συναυλία στον Παρανασσό και τιμητική εκδήλωση στο Κ. Παλαμάς... Πως εντάσσεται στο γενικότερο κοινωνικό και ανθρωπιστικό έργο της «Παναθηναϊκής» που ιδρύθηκε το 1983 η προσφορά σας στο Ζωγράφειο;

Όταν αποφασίσαμε, ως οργάνωση, να στηρίξουμε το Ζωγράφειο, οργανώσαμε μια εκδήλωση στο Ξενοδοχείο Μ. Βρεταννία, τα έσοδα της οποίας διατέθηκαν για το σχολείο. Ήρθαμε σε επαφή με τον ΣΕΖ και τον τότε πρόεδρο του Συλλόγου, κ. Στέφανο Παντζόπουλο, ο οποίος και μας πρότεινε να διοργανώσουμε την πρώτη μας επίσκεψη στο Ζωγράφειο στη γιορτή της Παναγίας, τον Νοέμβριο. Έτσι λοιπόν πραγματοποιήθηκε η πρώτη μας επίσκεψη, η οποία και υπήρξε καθοριστική.

Γνωρίσαμε από κοντά το σχολείο που τόσα είχαμε ακούσει για το έργο του, τον ακούραστο Λυκειάρχη του τον κ. Γιάννη Δεμριτζόγλου, τον αξέχαστο Δημήτρη Φραγκόπουλο, μορφή εμβληματική του σχολείου και της ομογένειας, καθώς και όλους του ανθρώπους που συνέβαλλαν και συμβάλλουν στην απρόσκοπτη και επιτυχημένη λειτουργία του σχολείου. Του σχολείου που κράτησε και μεταλαμπάδευσε τον ελληνισμό σε πολλές γενιές. Από την πρώτη αυτή επίσκεψη, προσωπικά ένιωσα ότι όλοι ήταν δικοί μου άνθρωποι, σα να τους ήξερα

από πάντα. Είχε αρχίσει μια σχέση ζωής. Το ίδιο ένιωσαν άλλωστε και όσοι είχαν την τύχη να συμμετέχουν σε αυτό το πρώτο ταξίδι, αφετηρία για να ακολουθήσουν τόσα άλλα. Αν θυμάμαι καλά 13-14 ταξίδια, ικανά για να δείξουν τα αισθηματά μας.

Από και πέρα, ήξερα ποια θα είναι η πρώτη προτεραιότητα στις δραστηριότητες της Παναθηναϊκής Οργάνωσης: η με κάθε τρόπο στήριξη του ιστορικού αυτού σχολείου. Θεωρώ φυσικά πως η όποια προσφορά στο Ζωγράφειο, ωχριά μπροστά στο έργο που επιτελεί.

Αυτό το «λίγοι αλλά αμέτρητοι» που συνηθίζει να λέει ο Λυκειάρχης, ο αγαπητός και αδελφικός πια φίλος κ. Γ. Δεμριτζόγλου, είναι πέρα για πέρα πραγματικό. Εντυπωσιάζει το πόσο λίγοι άνθρωποι μπορούν να καταφέρουν τόσα πολλά και να έχουν τόσο έντονη και ουσιαστική παρουσία στην παιδεία και τον πολιτισμό της Πόλης και μάλιστα, πολλές φορές, με αντίξοες συνθήκες. Οι δραστηριότητές τους είναι εντυπωσιακές γιατί είχαν πάντα έναν κοινό στόχο. Τα ελληνικά, και όχι μόνο, γράμματα.

Πως εκτιμάτε κ. Σ.Π. την ανάδειξη του συζύγου σας από τον οφφικιάλιο Διευθυντή του Ζωγραφείου Γιάννη Δεμριτζόγλου σε μεγάλο ευεργέτη του Σχολείου μας και την εκλογή και των δύο (μαζί και η κ. Σισσυ Παυλοπούλου) σε επίτιμα Μέλη του Συνδέσμου των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών (ΣΕΖ);

Πέρα από την συγκίνηση και την υπερηφάνεια που με γέμισε η εκλογή μου ως επίτιμη Ζωγραφειώτισσα, αισθάνομαι και το βάρος της ευθύνης που μου δίνει αυτή η διάκριση. Να συνεχίσω σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο τη στήριξη του Ζωγραφείου. Πρέπει να σας πω πως πολύ πριν την εκλογή μου, τόσο εγώ όσο και ο σύζυγός μου και η κ. Σ. Παυλοπούλου, αισθανόμασταν μέλη της Ζωγραφειώτικης οικογένειας. Με την εκλογή μας όμως σε επίτιμα μέλη του ΣΕΖ είμαστε πια και επισήμως Ζωγραφιώτες.

Κυρία Σ.Π. ως πρόεδρος της «Παναθηναϊκής» Νέου Ψυχικού μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας τα μελλοντικά σχέδια της αναγνωρισμένης οργάνωσης σας, στην οποία ανάμεσα στα μέλη της συγκαταλέγονται η κ. Χατζηνάσιου, η κ. Δημουλά, η κ. Παυλοπούλου, η κ. Βαρδινोगιάννη συμβάλλοντας σε ιστορικές εκδηλώσεις όπως ο «Άγιος της πολιτικής Ι. Καποδίστριας» 21/12/2013, ο «Οδυσσεύς Ελύτης» 23/5/2016, η «Συναυλία της άλωσης Χατζηνάσιου» 29/5/2018, το σύμφωνο συνεργασίας με τον σύλλογο «Ελπίδα» 15/1/2019...

Τα μελλοντικά σχέδια της Οργάνωσής μας είναι πολλά, πάντα μέσα στο πλαίσιο των σκοπών της και κάθε φορά ανάλογα με τα φλέγοντα και επίκαιρα θέματα. Εκείνο όμως που μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι το Ζωγράφειο έχει ενταχθεί και θα παραμείνει στις μόνιμες δράσεις του Συλλόγου μας ώστε να συμβάλουμε στην προσπάθεια να συνεχίσει να είναι ο φάρος γνώσης, πολιτισμού και παρουσίας της ρωμαϊκής κοινότητας της Πόλης.

Ευελπιστώ να κάνουμε πολλά πράγματα στη συνέχεια και πάντα με την πολύτιμη συνεργασία του ΣΕΖ και τη δική σας προσωπικά κ. Κόλμαν, την οποία θεωρώ απαραίτητη και δεδομένη.

πρόσωπα και άνθρωποι

Η ΠΡΥΤΑΝΗΣ

ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΤΣΕΒΙΚ ΜΠΑΪΒΕΡΤΙΑΝ

Ευαγγελία Αλεξάνδρου Σαρλάκ

Η Πρύτανης της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου ΙΣΙΚ, καθηγήτρια κ. Εύα Σαρλάκ, είναι γνωστή από τις επιστημονικές της μελέτες, την ενεργό δράση της στη διοργάνωση της έκθεσης σχετικά με τους Ρωμιούς Αρχιτέκτονες της Πόλης, τις εργασίες της στον τομέα της εικονογραφίας, όπως και την αναδιάπλαση του ονομαστού ομογενειακού Δημοτικού Σχολείου του Γαλατά. Κατά τη συνάντησή μας στο Πρυτανείο του ΙΣΙΚ, με την κ. Σαρλάκ συζητήσαμε τις εμπειρίες ζωής της μέσα στο πολυπολιτισμικό περιβάλλον της οικογένειάς της, αλλά και της Πόλης γενικά.

■ Κυρία Σαρλάκ, μπορείτε να μας μιλήσετε για την καταγωγή και τις ρίζες σας, προκειμένου οι αναγνώστες μας αποκτήσουν μια σφαιρική εικόνα για το πρόσωπό σας; Από πού είστε; Σε ποια περιοχή της Πόλης γεννηθήκατε και μεγαλώσατε;

Η μητέρα μου Σάρα είναι Σεφαραδίτισσα Εβραία και ο πατέρας μου ο Νικόλαος Αλεξάνδρου, Ρωμιός της Πόλης. Ο εκ μητρός παππούς μου, ο Βενιαμίν Καράκο, ήταν από την Αδριανούπολη. Αργότερα άλλαξαν το επίθετό τους σε Ιλντίρ. Ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή του Ορτάκιοϊ-Μεσοχωρίου του Βοσπόρου, όπου άνοιξαν ψιλικά-τζιζικό. Μάλιστα η μητέρα μου, μου είχε δώσει ένα καπέλο από το κατάστημα αυτό του μπαμπά της, το οποίο φορούσα πάντα με πολλή αγάπη. Σε ένα ταξίδι μου, στη Βιέννη, το έχασα και στενοχωρήθηκα τόσο πολύ, σε βαθμό που θυμάμαι ότι έκλαψα. Η μητέρα μου είχε δίδυμο αδελφό, τον Ισάκ, που τον καλούσαμε υποκοριστικά Ιζίκο! Αποφοίτησε από το γαλλόφωνο Λύκειο Saint Pulcherie. Οι γονείς μου παντρεύτηκαν με έρωτα. Βέβαια το γεγονός ότι ανήκαν σε διαφορετικές θρησκείες δημιούργησε δυσκολίες στον γάμο τους. Έχω φυλάξει κάποιο ημερολόγιο του πατέρα μου, το οποίο φέρει χρονολογία 1957, όπου αφηγείται πολλά περιστατικά για τη σχέση του με τη μαμά. Μόλις η γιαγιά μου η Ρόζα έμαθε για τη σχέση τους, έστειλε τη μητέρα μου στην Αδριανούπολη κοντά στον αδερφό της. Αλλά όταν η μάνα του πατέρα μου πήγε και της είπε πως ο γιος της δεν μπορεί να κάνει χωρίς αυτήν, ότι δεν τρώει, δεν πίνει από τη στενοχώρια του, η μητέρα μου επέστρεψε στην Πόλη και αυτή τη φορά η σχέση τους επισημοποιήθηκε με τη συγκατάθεση των γονέων τους. Οι γονείς μου παντρεύτηκαν το 1960. Εγώ γεννήθηκα το 1962 και μεγάλωσα στο Μεσοχώρι. Το ίδιο και η αδερφή μου η Ρόζα, η οποία εδώ και 30 χρόνια διδάσκει Γαλλικά στο Saint Benoit. Το 1978, όταν ήμουν τελειόφοιτη, μετακομίσαμε στην ασιατική πλευρά της Πόλης, στο ονομαστό προάστιο του Γκιόζτεπε.

■ Μεγαλώσατε σε μια πολυπολιτισμική οικογένεια, αλλά και σε μια πολυπολιτισμική περιοχή όπως το Ορτάκιοϊ του Βοσπόρου. Μπορείτε να μας διηγηθείτε τα χρόνια εκείνα;

Ο παππούς μας ήτανε εργολάβος. Λόγω του επαγγέλματός του είχαμε σχέσεις με πολλές ευυπόληπτες οικογένειες της Πόλης. Μια φορά θυμάμαι ότι μας μίλησε για την εποχή που δούλεψε στο παλάτι του Ντολμάμπας. Είχε ζωγραφικό ταλέντο και εργαζόταν στην αποκατάσταση των τοιχογραφιών του παλατιού. Μας αφηγήθηκε και μια ανάμνησή του με τον Ατατούρκ. Μια μέρα καθώς δούλευαν, οι εργάτες άρχισαν να τραγουδάνε «το γελεκάκι που φορείς». Εκείνη την ώρα περνούσε ο Ατατούρκ και ο πατέρας μου είπε στους εργάτες να σταματήσουν. Όμως ο Ατατούρκ έδωσε σήμα να συνεχίσουν το τραγούδι. Το περιστατικό αυτό ήταν μια ανάμνηση χαραγμένη στη μνήμη του και τη διηγότανε συχνά. Ζούσαμε σε χωριστά σπίτια με τον παππού μου. Το σπίτι του παππού και της γιαγιάς ήταν δίπλα στο ρυάκι του Ορτάκιοϊ. Ο πατέρας μου ήταν τελωνειακός και η μητέρα μου, από τα 18 της, εργάστηκε στη Γραμματεία του Πολυτεχνείου της Πόλης. Γνώριζε όλους τους διακεκριμένους τότε καθηγητές της κάθε Σχολής. Όταν πέθανε η γιαγιά μας, η μητέρα μου ανέλαβε και τη συντήρηση του αδερφού της, του Ίζι. Ο θείος έμενε στο σπίτι μας. Ήταν ο πρώτος εθνικός υδατοσφαιριστής για τον οποίο η ομάδα της Γαλατσαράϊ διοργάνωσε ιωβηλαίο. Επειδή η μητέρα μας εργαζότανε, θείος και πατέρας μας ασχολήθηκαν μαζί μας όταν απουσίαζε. Μια φορά ο θείος μου ο Ιζίκος, ενώ μ' έβγαλε περίπατο με το καρότσι, πουσέτα της εποχής εκείνης με τους πελώριους τροχούς, συνάντησε στον δρόμο κάποιον φίλο του κι έπιασαν κουβέντα. Επειδή ο θείος μου ξέχασε να ρυθμίσει το φρένο, πήρε δρόμο η πουσέτα κι άρχισε να τρέχει, και μέσα εγώ. Ευτυχώς προτού κατακυλλήσει το καρότσι στη θάλασσα, πρόλαβε ο θείος να το σταματήσει!

Μου άρεζε να μένω στο σπίτι της γιαγιάς μου. Για μας ήταν «το βαμμένο σπίτι». Μοσχομύριζε μπογιά. Από κάτω ήταν το μπακάλικο του Ζήση, από όπου αγοράζαμε το γκάζι για την γκαζόλαμπα. Η μυρωδιά του γκαζιού δέσποζε σε όλο το μπακάλικο. Ακόμα έως σήμερα δεν λησμόνησα τη μυρωδιά εκείνη. Το Ορτάκιοϊ ήταν ένα χωριό με πολλά εσνάφια. Ο νερούλας, διάφοροι πλανόδιοι, ο παγωτατζής, ο αγγουράς... Θυμάμαι καλά τη διαρρύθμιση του «βαμμένου σπιτιού». Στο κέντρο υπήρχε μια τετράγωνη αυλή, ένα σαλόνι με σαλαμαντζέ που έβλεπε την μπροστινή πρόσοψη. Έμπαινες στο σπίτι από σκάλες. Στα δεξιά υπήρχαν δυο δωμάτια και η κουζίνα που ανοίγονταν στο χολ. Τα ρούχα πλένονταν εδώ μέσα στη σκάφη, βράζοντάς τα σε λουλακασμένο νερό. Η γιαγιά άναβε το τζάκι με τη φουφού. Πολλά από τα φαγητά μαγειρεύονταν εδώ από την προγιαγιά μας, την Όλγα. Από εκείνην μάθαμε πολλά πράγματα για την καθημερινή ζωή, όπως το φαγητό, την κουζίνα, το συγύρισμα κ.ά. Πράγματα που χαραχτήκαν στο μυαλό μου για πάντα. Οι γιορτές, τα εόρτια τραπέζια, οι επισκέψεις, τα πρωτοχρονιάτικα δείπνα, τα συγγενικά συμπόσια, διοργανώνονταν στο σπίτι της γιαγιάς. Η μητέρα και ο πατέρας μου έμεναν στο Ισίκ Απαρτμάν, όπου σήμερα βρίσκεται η στάση των λεωφορείων του Άκσαρσί. Το σπίτι αυτό, σε σχέση με το σπίτι της γιαγιάς μας, είχε μοντέρνα διαρρύθμιση και στολισμό. Τα έπιπλα ήταν γεωμετρικά, σε μπορντό λάκα. Η κουζίνα μας είχε πρόσβαση με δυο εισόδους. Στο σπίτι της γιαγιάς υπήρχε και μια καρέκλα τύπου «τόνετ», για την οποία αργότερα, όταν σπούδαζα στο Πανεπιστήμιο, έμαθα ότι είχε πολύ σημασία στην ιστορία σχεδιασμού ενός σπιτιού.

Ο πολύ γνωστός σε όλους πατέρας μου ήταν κοινοτικός παράγοντας του Μεσοχωρίου με σοβαρή δράση στην Εκκλησία. Είχε στενή φιλία με κληρικούς, όπως με τους Μητροπολίτες Τρανουπόλεως Γερμανό και Μελτινής Ιωακείμ. Με τον Στέλιο Παπαλιάρη, ήταν αδελφικοί φίλοι. Κάθε Σαββατοκύριακο πη-

γαίναμε στο σπίτι τους στο Μέγα Ρεύμα ή αυτοί έρχονταν σε μας. Γενικώς η ζωή μας περνούσε στο φημισμένο συγκρότημα «Λίντο» του Μεσοχωρίου. Όλες οι διασκεδάσεις γίνονταν εκεί. Θυμάμαι πως όταν ήμουνα μικρή, πολλές φορές αποκοιμήθηκα στις καρέκλες του «Λίντο». Θυμάμαι επίσης ότι κάποιες φορές πηγαίναμε να ακούσουμε τον tamburi Ερτζουμέντ Μπατάναι, τον φημισμένο αυτόν άσο του ταμπούρα.

■ Είπατε προηγουμένως ότι είχατε ζήσει και στην ασιατική πλευρά της Πόλης. Για ποιους λόγους μετακομίσατε από το Μεσοχώρι, που τόσο αγαπούσατε, στην ασιατική πλευρά;

Μετά τον θάνατο της γιαγιάς, οι γονείς μας δραστηριοποιήθηκαν κοινωνικά σε συλλόγους, στο Λάιον Κλαμπ κ.ά. Έτσι ο πατέρας μου απομακρύνθηκε σιγά σιγά από τη Ρωμείκη κοινότητα. Ανέπτυξαν πολύ καλές σχέσεις με τον Süha Bolton (ο αρχιτέκτονας ο οποίος συνέβαλε στην οικοδόμηση του Μαυσωλείου του Ατατούρκ). Η σύζυγός του, η κυρία Σμαρώ, ήταν Μακροχωρίτισσα. Τα Σαββατοκύριακα πηγαίνονταν στο σπίτι τους. Είχαν δυο κόρες, την Ιντίλ και τη Σεβίλ. Ο πατέρας μας ερωτεύτηκε τη Σεβίλ. Μετά το σμίκσιμο αυτό, χώρισαν οι δρόμοι των γονιών μου. Την εποχή εκείνη ο χωρισμός αυτός μας επηρέασε όλους πολύ. Σήμερα, μετά από τόσα χρόνια, μπορούμε να κάνουμε διαφορετικές, κοινωνικοπολιτισμικές και ψυχολογικής υφής, προσεγγίσεις. Όσο κανείς ενηλικιώνεται βλέπει τα πράγματα αλλιώς. Ο πατέρας μας μετακόμισε στο Ερένκιοϊ. Τα χρόνια εκείνα η αδερφή μου η Ρόζα ήταν στην εφηβεία κι εγώ μόλις είχα αρχίσει στο Πανεπιστήμιο. Μετακομίσαμε στην ασιατική πλευρά, διότι η μητέρα μας έκρινε πως το προφίλ των ανθρώπων του Μεσοχωρίου άλλαζε μέρα με τη μέρα. Η μετανάστευση από την Ανατολή συνέβαλε στη δημιουργία μιας διαφορετικής κοινωνικής δομής του Ορτάκιοϊ, η οποία άρχισε να γίνεται κι επικίνδυνη, ιδίως για τα νιάτα. Μετακομίσαμε στο κομψό

πρόσωπα και άνθρωποι

προάστιο του Γκιάζτεπε. Εγγραφήκαμε στο Saint Benoit, όπου πηγαίναμε με το καράβι της γραμμής.

■ Τα χρόνια εκείνα κάνατε άνετα τα θαλάσσια μπάνια σας στο Μεσοχώρι του Βοσπόρου;

Βεβαίως. Τα χρόνια εκείνα υπήρχε πρόσβαση για θαλάσσια μπάνια από όλες τις παραλίες του Βοσπόρου. Μπαίναμε στη θάλασσα από διάφορες ακτές, από το Λίντο, από τον Σύλλογο İstanbul Yüzme İhtisas, από το Κλαμπ Ιστιοπλοΐας, από το Κουρούτσε-με-Ξηροκρήνη, από τα Θεραπεία. Το ίδιο και στην ασιατική πλευρά, από την πλαζ του Σουρεγιάπασα και από όλες τις παραλίες. Ούτε καν ρωτούσαμε αν επιτρέπεται ή όχι να μπούμε στη θάλασσα από κάποιο σημείο.

■ Σε ποια σχολεία σπουδάσατε;

Πήγα στις τρεις πρώτες τάξεις του ομογενειακού Δημοτικού Σχολείου του Ορτάκιοϊ. Ήταν η εποχή προ της διακοπής λειτουργίας του σχολείου, που ήταν μονοτάξιο. Όλοι οι μαθητές και οι μαθήτριες κάναμε μάθημα σε μια τάξη. Η δασκάλα μας ήταν η κυρία Βασιλική. Ήταν τα χρόνια όπου στα σχολεία γινόταν διανομή γάλατος στους μαθητές. Θυμάμαι ότι με το ζόρι πίναμε το γάλα. Η μυρωδιά του γάλατος εκείνου μέσα στα πλαστικά ποτήρια, μου έχει δημιουργήσει ένα τραύμα, παρ' όλο που αγαπούσα το γάλα. Είχαμε τον νεωκόρο της εκκλησίας μας και θυρωρό του σχολείου μας, τον κυρ-Θανάση. Ενδιαφερότανε για μας. Όταν χιόνιζε, ερχόταν και έπαιρνε την αδερφή μου κι εμένα, για να μας πάει στο σχολείο. Ο ιερέας μας ήταν ο πάτερ Γεώργης. Ήταν Ίμβριοι και οι δυο και μεταξύ τους μιλούσαν με μια διαφορετική διάλεκτο, που μας ξένιζε. Μετά την Κυριακάτικη λειτουργία παίζαμε στον κήπο του Ναού. Η Κυριακάτικη λειτουργία ήταν πολύ σημαντική κι οπωσδήποτε συμμετείχαμε. Αν δεν πηγαίναμε, η κυρία Βασιλική μας ρωτούσε την απία κι έπρεπε να δικαιολογηθούμε για την απουσία μας. Ξέραμε την εκκλησιαστική τελετουργία και η εκκλησία μας ήταν πάντα γεμάτη.

■ Μετά την αναστολή λειτουργίας του σχολείου σας, σε ποιο σχολείο συνεχίσατε;

Μετά το κλείσιμο του σχολείου του Μεσοχωρίου, εγγραφήκαμε με την αδελφή μου Ρόζα, στο Κεντρικό. Δεν ξέρω αν υπήρχε κάποιος ιδιαίτερος λόγος για τη συνέχιση των σπουδών μας στο σχολείο αυτό. Πάντως τότε κατάλαβα τι εστί να πηγαίνεις σε ένα σχολείο μακρινό και όχι σε αυτό της γειτονιάς σου. Η μητέρα μου, όταν αποφοιτήσαμε, επιθυμούσε να πάμε στο Saint-Pulcherie, κι έτσι άρχισε η περιπέτειά μας με τα γαλλικά σχολεία. Η μητέρα μας ήτανε μια γυναίκα διανοούμενη. Μας πήγαινε κάθε Σάββατο στην όπερα ή σε συναυλία ή στο μπαλέτο. Αυτό μας άρεσε πολύ. Όλοι στο σπίτι, ακόμη κι ο πατέρας μας, βρισκόμασταν υπό την επιρροή της μητέρας μου... Στην οικογένειά μας για το ντύσιμο, το φαγοπότι και διάφορα άλλα θέματα καθημερινότητας, αποφάσιζε η

μαμά. Και την ακολουθούσαμε. Ήταν μια γυναίκα που είχε θέσει τον πήχη ψηλά. Επιθυμούσε να λάβουμε πανεπιστημιακή μόρφωση. Προσπάθησε να μας επηρεάσει, δημιουργώντας ένα ανταγωνιστικό κλίμα, ώστε να γίνουμε καλύτερες μαθήτριες. Ήμασταν μικρά και όταν η γιαγιά μια φορά της έκανε μια παρατήρηση λέγοντάς την «Ασε ήσυχα τα κορίτσια Σάρα, Profesör θα γίνουν;» απάντησε: «Μάλιστα, θα γίνουν!» Αποπεράτωσα τις λυκειακές μου σπουδές στο Saint Benoit το 1981.

■ Στη συνέχεια πώς δρομολογήθηκαν οι πανεπιστημιακές σας σπουδές;

Αποφοίτησα από το Αρχαιολογικό Τμήμα της Ιστορίας της Τέχνης του Πανεπιστημίου της Πόλης κι εγγράφηκα στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα της Ιστορίας Τέχνης του Πολυτεχνείου της Πόλης. Καθηγήτριά μου ήταν η κ. Φιλίζ Οζέρ, την οποία μου σύστησε η μητέρα μου. Η κ. Φιλίζ, ήταν το είδωλο της μαμάς στον χώρο του Πανεπιστημίου. Η καθηγήτριά μου αυτή έγινε και δικό μου είδωλο. Επίσης με την προτροπή της μητέρας μου, από τα 18 μου, παράλληλα με τις σπουδές μου, άρχισα να εργάζομαι ως ξεναγός, για να ανεξαρτητοποιηθώ οικονομικά. Αν και πήρα επίσημη πιστοποίηση ως ξεναγός, δεν επέλεξα τη δουλειά αυτή.

■ Τι θα μπορούσατε να μας πείτε για τη γνωριμία σας με τον σύζυγό σας και την πανεπιστημιακή σας καριέρα; Διάβασα στο βιογραφικό σας ότι, για διάφορους λόγους, είχατε διακόψει τις σπουδές σας για κάποιο διάστημα και συνεχίσατε αργότερα.

Την τελευταία χρονιά του μεταπτυχιακού μου γνώρισα τον σύζυγό μου, τον Ταϊφούν. Η σχέση μας, που ξεκίνησε με τη μεσολάβηση της φίλης μου της Ανίτας, εξελίχθηκε από φιλική σε ερωτική η οποία κατέληξε σε γάμο. Παντρευτήκαμε μέσα σε έναν χρόνο. Στις αρχές, για να αποφύγω αντιδράσεις της μητέρας μου, της είπα ότι ο Ταϊφούν είναι Εβραίος. Είχα προσπεράσει όμως μια λεπτομέρεια. Για τη μητέρα μου, η καλή παιδεία, το διανοητικό επίπεδο του υποψήφιου γαμπρού της, ήταν χαρίσματα άσχετα από την εθνικότητά του. Όταν έμαθε ότι ο Ταϊφούν ήταν απόφοιτος του Αυστριακού, με σπουδές Οικονομικών στο εξωτερικό, δεν αντιστάθηκε καθόλου. Ούτε τότε ούτε αργότερα δεν αντιμετωπίσαμε κάποιο πρόβλημα από τη διαφορά της θρησκείας μας. Το '89 παντρευτήκαμε. Ήταν η εποχή που εκπονούσα τη διατριβή μου. Διέκοψα την εργασία για ένα διάστημα. Εργαζόμουν συγχρόνως στο τουριστικό πρακτορείο Hür-Tur της Hürriyet. Η εφημερίδα κάθε χρόνο βράβευε τις εταιρείες που έδιναν τις περισσότερες αγγελίες. Συνήθως το βραβείο ήταν ένα ταξίδι στο εξωτε-

ρικό. Σε κάποια από τα ταξίδια συμμετείχα ως διοργανώτρια. Σε ένα ταξίδι μας στη Σιγκαπούρη-Μπανγκόκ, γνώρισα την καθηγήτριά Δρ. Σεβίλ Ατάσοϊ, σύζυγο του ιδιοκτήτη της εταιρείας διαφημίσεων Φαρούκ Ατάσοϊ. Αυτή η γυναίκα έγινε το μελλοντικό είδωλο, προφίλ μου, στον χώρο της Ακαδημίας. Το προφίλ της ως ακαδημαϊκού δεν ήταν αυτό που είχα συνηθίσει να βλέπω όταν σπούδαζα Αρχαιολογία. Ήταν ένα άτομο υποδειγματικό με τον ρουχισμό της. Φορούσε περίεργα μπατίκ ενδύματα. Επηρεαζόμενη από τη Σεβίλ Ατάσοϊ επέλεξα την Ακαδημία. Ίσως να μην το ξέρει η ίδια! Βέβαια έπρεπε πρώτα να ολοκληρώσω με τη διατριβή μου. Η οικογε-

νεια του Ταϊφούν, οι Σαρλάκ, είναι από τους πρώτους των εταιρειών ανελκυστήρα στην Τουρκία, κάτοχοι της αντιπροσωπείας των ανελκυστήρων OTIS. Η εταιρεία τους όμως περνούσε οικονομική κρίση τον καιρό εκείνο. Έτσι χρειάστηκε πάλι να εργαστώ. Παράλληλα τελείωσα το μεταπτυχιακό μου κι εγγράφηκα στο διδακτορικό πρόγραμμα. Όταν το 1992 έμεινα έγκυος, διέκοψα προσωρινά τις σπουδές. Το '93 γεννήθηκαν οι δίδυμες κόρες μου, η Ιλάντα-Ιόλη και Λάρα-Λίντα. Ασχολήθηκα με την ανατροφή των παιδιών μου. Ο Ταϊφούν τα χρόνια αυτά με βοήθησε πάρα πολύ.

Ήμουν έτοιμη να αποτελειώσω το διδακτορικό μου, όταν η μητέρα μου, ως Πρόεδρος των Lions πια, πήγαινε αεροπορικώς στην Ελβετία και συνάντησε στο αεροπλάνο μια φίλη της, την Αϊλά. Καθώς κουβέντιαζαν η κυρία Αϊλά της λέει: «Οι δικοί μας ιδρύουν το Πανεπιστήμιο Ισίκ. Αν ενδιαφέρεται η Εύα, συνιστώ να πάει να συναντήσει τον ανιψιό μου τον Μουράτ Φερμάν». Τότε γνώρισα τον καθηγητή Μουράτ Φερμάν. Την ίδια εποχή και ο πατέρας του, ο καθηγητής Τζουμχούρ Φερμάν, ήταν Πρόεδρος της Εφορίας του Ισίκ. Το '96 ξεκίνησα να διδάσκω, αρχικά part time και στη συνέχεια full time. Το Πανεπιστήμιο μόλις είχε ιδρυθεί! Μπορώ να πω ότι εκπαιδεύσα τους πρώτους απόφοιτους της Σχολής. Από την άλλη, μεγάλωναν οι κόρες μου. Ξεκίνησαν να πηγαίνουν στο Νηπιαγωγείο του Κοτς. Ο χρόνος κύλησε γρήγορα. Μια τα παιδιά, μια η Σχολή. Δυστυχώς η κοινή μας γλώσσα στο σπίτι είναι η Τουρκική. Λόγω του περιορισμένου χρόνου μου στο σπίτι δεν κατάφερα να μάθω την Ελληνική στις κόρες μου. Γι' αυτό τον λόγο έως σήμερα μου εκφράζουν τον θυμό τους.

■ Στην οικογενειακή σας ζωή ήταν εύκολος ο συγκερασμός διαφορετικών θρησκευμάτων, γλωσσών και πολιτισμών;

Πιστεύω πως η πολυπολιτισμικότητα αποτελεί πλούτο. Σήμερα βλέπω τον εαυτό μου ως ένα εργαστήρι πολιτισμικής ανθρωπολογίας. Οι διαφορετικές θρησκείες και γλώσσες, οι παραδοσιακές εκδηλώσεις, οι γιορτές, η μουσική, η κουζίνα συναποτελούν μοναδικό πλούτο. Είναι ατέλειωτη η προσπάθειά μου για την εμφύτευση του πλούτου αυτού στο σπίτι προς τις κόρες μου, αλλά και στην Ακαδημία προς τους μαθητές μου. Θεωρώ τύχη την πολυπολιτισμικότητα και το γεγονός ότι μοιράζομαι την τύχη αυτή, μου δίνει χαρά, με κάνει ευτυχισμένη. Σκεφτείτε τις κόρες μου... Είναι ένα θαυμάσιο κράμα διαφορετικών πολιτισμών. Του ρωμαϊκού, του τούρκικου, του εβραϊκού και του τσερκέζικου.

■ Τι θα συμβουλευάτε στους νέους, οι οποίοι θα επιλέξουν τις σπουδές Καλών Τεχνών;

Να προσανατολιστούν στους τομείς που αγαπάνε. Είναι το πιο σημαντικό κριτήριο της επιτυχίας. Η πρώτη μου επιλογή ήταν η Αρχαιολογία. Πραγματοποίησα το όνειρό μου. Το επάγγελμά μου είναι συγχρόνως και το χόμπι μου. Βέβαια, όταν η αγωνία για βιοπορισμό προηγείται των επιλογών μας, αυτό αδυνατεί. Στην πραγματικότητα, η αλήθεια της ζωής είναι η Τέχνη και το Σχέδιο. Σας βοηθάει να αποκτήσετε άποψη στις καθημερινές σας συζητήσεις. Και οι Κοινωνικές Επιστήμες μήπως δεν προσφέρουν στην ουσία το ίδιο πράγμα; Αν οι νέοι στοχεύουν τις Καλές Τέχνες, να το κάνουν. Ο εξοπλισμός, οι μέθοδοι, οι εμπειρίες, θα τους μάθουν τη συστηματικότητα, τη μεθοδολογία και θα τους διαπλάσουν, ώστε να προχωρήσουν σταθερά μπροστά. Είναι τόσο δυστυχισμένοι, αλλά και άνεργοι, οι νέοι αυτοί που επιθυμούν να σπουδάσουν Τέχνες, αλλά προσανατολίζονται σε διαφορετικούς τομείς. Η γενική αντίληψη είναι ότι ο καλλιτέχνης, ο σχεδιαστής, ο ιστορικός είναι καταδικασμένος να παραμείνει άνεργος. Δεν το πιστεύω αυτό. Η επιτυχία σας εξαρτάται αποκλειστικά από σας. Όταν μια δουλειά την κάνετε με αγάπη, σας ανοίγονται όλες οι πόρτες. Να μην ξεχνάμε ότι η εκπαίδευση απαιτεί τη συνέχιση των προσπαθειών σας. Η συνέχιση αυτή ωθεί τον άνθρωπο σε αφύπνιση και φώτιση. Οι καλλιτέχνες και οι σχεδιαστές πρέπει να ξέρουν να ακούνε, να αντιλαμβάνονται, να σέβονται τις διαφορετικές απόψεις. Να αναλύουν στον χωροχρόνο την πραγματικότητα των ανθρώπων, τις αντιλήψεις και τα πιστεύω τους, σύμφωνα με τη διαφορετικότητά τους. Ο πολιτισμός μήπως δεν έχει δημιουργηθεί από διαφορετικές κουλτούρες; Συνειδητοποιούμε ότι τις κουλτούρες αυτές τις δημιουργούν οι ιδέες; Ας μην ξεχνάμε ότι οι άνθρωποι που έχουν διαφορετικές ιδέες και σκέψεις, είναι αυτοί που επιφέρουν αλλαγές στον κόσμο. Οι καλλιτέχνες, με την οντότητά τους, είναι αυτοί που πραγματοποιούν την αλλαγή και τη διαφορετικότητα.

ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ και ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ **ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΓΟΥΓΟΥΔΗ**

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΩΝ,
ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΚΑΡΔΙΟΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ 1 και ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ - Π. ΦΑΛΗΡΟ
ΤΗΛ. 210.9848482

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΤΡΑΝΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται κάθε μέρα 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ.,
πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει

Αλκυόνης 25 - Π.ΦΑΛΗΡΟ

Τηλ. Ιατρείου 210 9831509, οικίας 210 9814675

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΖΗΣΙΑΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αμφιτρίτης 12, Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9838877, κιν.: 6944 475212

e-mail: k.zisiadis@gmail.com

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ

Δημ. Σούτσου 7, Πλατ. Μαβίλη, Αθήνα
Πλησίον Σταθμού Μετρό Μέγαρο Μουσικής
Δέχεται με ραντεβού

Τηλ.: 210 64 27 956 Κινητό: 694 49 42 103

Dr ΛΥΔΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ-ΜΟΥΖΑΚΑ

ε. Καθηγήτρια Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών
Χειρουργός-Γυναικολόγος, Χειρουργός-Μαστολόγος

- Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Μαστολογίας
- Εθνικός Εκπρόσωπος της Ελλάδος στην European Commission Initiative for Breast Cancer
- Εκπρόσωπος του Π.Ι.Σ. στη UEMS για τις ανάγκες στη χειρουργική εκπαίδευση στον καρκίνο του μαστού
- Δ/της Ελληνικής Σχολής Μαστολογίας
- Πρόεδρος του 21st SIS World Congress on Breast Cancer & Breast Healthcare

Α. Βασ. Σοφίας 124B, 115 26 Αθήνα • Τηλ.: 210 77 71 246
Φαξ: 210 77 16 834 • E-mail: lydiamouzaka@yahoo.gr
www.mastologos.gr

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΑΪΡΗΣ

Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών,
Ρευματοαρθρικών παθήσεων
και Αθλητικών κακώσεων

Επισκέψεις κάθε μέρα 12.00 - 21.00 εκτός Σαββάτου

Λεωφ. Ποσειδώνος και Παρθενώνος 1, ισόγειο

Τηλ.: 210 9843810, 210 9834227 Fax: 210 9812504

www.kairis.gr

Δρ. ΑΡΓΥΡΩ ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ

MD, Dipl. rer. nat., PhD

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Υπεύθυνη τμήματος Ειδικών Θεραπειών

& Δερματοχειρουργικής, Νοσ. "Α. Συγγρός"

Βασ. Σοφίας & Χατζηκώστα 7

Τηλ. 6937 191322

ahatzi@med.uoa.gr

210 6411766

Dr. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΤΣΟΛΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ METROPOLITAN

Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Αλκυόνης 18α, Π. Φάληρο 175 61

Τηλ./Fax: 210-98 28 894

(έναντι Ι.Ν. Αγ. Αλεξάνδρου, στον Φλοίσβο)

Κινητό: 697-2201044

Β' Ιατρείο: Πάρνηθος 32, Σαρωνίδα

Τηλ.: 22910 55019

ΜΕΤΤΙΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΠΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΟΜΗΡΟΥ 64 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΤΗΛ: 210 9359539 - 210 9344690

Τηλ. 210 8817341

Δρ. ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣ. GREAT ORMOND STR. ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΠΑΝ/ΜΙΩΝ HARVARD και COLUMBIA ΗΠΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 4 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 210 36 02 745 • ΟΙΚΙΑΣ 210 98 33 413

ΚΙΝΗΤΟ 6932 414 943 e-mail: prdrsant@otenet.gr

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται 9-1 και 5-8 επί συνεντεύξει

Σόλωνος 52 και Ομήρου, 5ος όροφος Αθήνα

Τηλ. 2103615867 Κιν. 6937120360

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Α. ΟΖΟΥΛΕΡ

Δέχεται από τις 10.00-13.00. και 17.00-20.00

Έλλης 16 (Έδερ) Παλ. Φάληρο

Τηλ. Φυσικ/τηρίου 210 9832978, Κιν.: 6944958130

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Επ. Καθηγητής Οφθαλμολογίας SMU

Διευθυντής Οφθαλμολογικής Κλινικής

Νοσοκομείου Metropolitan

www.eyelaser.gr

Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Π. Φάληρο 210 9881800

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Κ. ΜΟΥΓΚΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΜΟΥΓΚΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ-

ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Μετεκπαιδευθείς στην

Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών

Παρθενώνος 5 (στάση Μπάτης) Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9824212 οικίας: 210 96 7740

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

Τοποθετούνται εμφυτεύματα-Εφαρμογές LASER

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού

Αγγέλου Σικελιανού 12, Ν. Ψυχικό

Τηλ.: 210.6740.777 - Fax: 210.6740.900

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΥΤΣΟΓΛΟΥ

— Τέλος χρόνου —

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΣΑΜΠΑΧΑΤΤΙΝ

ΑΛΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΘΑΝΟΣ ΖΑΡΑΓΚΑΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

"ΧΑΡΗ... ΤΟΠΟΤΩΝΤΑΣ"

Ντροπή

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΓΑΝΤΖΟΥΔΗ

Ντροπή, αγαπημένε μου αναγνώστη, είναι το συναίσθημα που με κατέκλυσε μετά την απόφαση του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών για τον Δημήτρη Λιγνάδη. Και οργή, πόνος, θλίψη. Μα η ντροπή κυριάρχησε όλων. Πήρε κεφάλι από τα υπόλοιπα. Πώς είναι δυνατόν να αφήνουν ελεύθερο έναν βιαστή; Ήταν η πρώτη ερώτηση που μου σφηνώθηκε στο μυαλό και που ακόμα με επισκέπτεται κι ας πέρασαν ώρες από την ανακοίνωση της απόφασης της ντροπής.

Βλέπεις, αγαπημένε μου αναγνώστη, η συγκεκριμένη απόφαση είναι από αυτές που ένας νορμάλ άνθρωπος νους δεν μπορεί να χωνέψει ή να επεξεργαστεί και δεν μπαίνει καν στον κόπο να αναλύσει γιατί δεν μπορεί. Ο Λιγνάδης είναι βιαστής και η θέση του είναι στη φυλακή. Οποιαδήποτε άλλη πληροφορία είναι το λιγότερο περιττή. Έτσι λειτουργεί ο δικός μου εγκέφαλος και ευτυχώς πολλών ακόμα ανθρώπων σε αυτήν τη χώρα, σε αυτόν τον πλανήτη.

Το ότι ο δικός μου εγκέφαλος λειτουργεί έτσι ίσως να είναι και κάτι υποκειμενικό. Το ότι ο Λιγνάδης είναι βιαστής είναι αντικειμενικό, και με τη βούλα που λένε μιας και λίγες ώρες πριν την απόφαση για την αποφυλάκισή του, το ίδιο όργανο (Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Αθηνών), τον έκρινε ένοχο για τους δύο από τους τέσσερις βιασμούς και του επέβαλλε ποινή κάθειρξης 12 ετών. Μάλιστα ο εισαγγελέας της έδρας εισηγήθηκε η ποινή να μην έχει ανασταλτικό χαρακτήρα μιας και ο Λιγνάδης θεωρείται ύποπτος τέλεσης νέων αδικημάτων. Μετά από όλα αυτά, αγαπημένε μου αναγνώστη, όλη η κοινωνία που τόσους μήνες παρακολουθεί την υπόθεση (ίσως και λίγο απογοητευμένη από την έκβαση άλλων, παρόμοιων υποθέσεων) άρχισε να αισθάνεται κάποια δικαίωση. Λέω «κάποια» γιατί τα 12 χρόνια κάθειρξης σημαίνουν, στην καλύτερη περίπτωση, πέντε χρόνια πίσω από τα κάγκελα της φυλακής τα οποία φαντάζουν τόσο λίγα μπροστά στο κακό που προκάλεσε ο Λιγνάδης με τις πράξεις του.

Τότε όλοι με δημοσιεύσεις στα social σπεύσαμε να πούμε συγχαρητήρια και μπράβο στην ελληνική δικαιοσύνη που έκανε σωστά τη δουλειά της. Μετά την ανακοίνωση, η

υπεράσπιση του Λιγνάδη ζήτησε από το δικαστήριο να του αναγνωρίσει ελαφρυντικά. Πιο συγκεκριμένα αυτό του συννομού βίου και της καλής συμπεριφοράς μετά την πράξη. Από την άλλη ο εισαγγελέας της έδρας πρότεινε το δικαστήριο να μην αναγνωρίσει κανένα ελαφρυντικό στον κατηγορούμενο, πρόταση που έγινε δεκτή. Και πάλι εμείς μπράβο και συγχαρητήρια στην ελληνική δικαιοσύνη, αμέτρητες οι δημοσιεύσεις στα social... Όμως όλα κατέρρευσαν γρήγορα. Η χαρά δεν κράτησε πολύ. Το ίδιο όργανο που καταδίκασε τον Λιγνάδη, το ίδιο του άνοιξε και την πόρτα της φυλακής και τον άφηνε ελεύθερο. Ναι; Με ακούει κανείς; Μήπως να πάρω το μηδέν; Όχι, αγαπημένε μου αναγνώστη, μια χαρά ακούω, όπως κι εσύ, όπως κι όλα τα θύματα. Όχι μόνο του Λιγνάδη. Του όποιου Λιγνάδη. Και σε ρωτώ: πώς μπορεί να αισθάνεται ένας άνθρωπος που έχει κακοποιηθεί σωματικά και ψυχικά, ακούγοντας αυτήν την απόφαση; Και από την άλλη, πως αισθάνεται ένας βιαστής όταν ακούει την ίδια απόφαση; Μετά από αυτό τι μπορεί να τον φρενάρει;

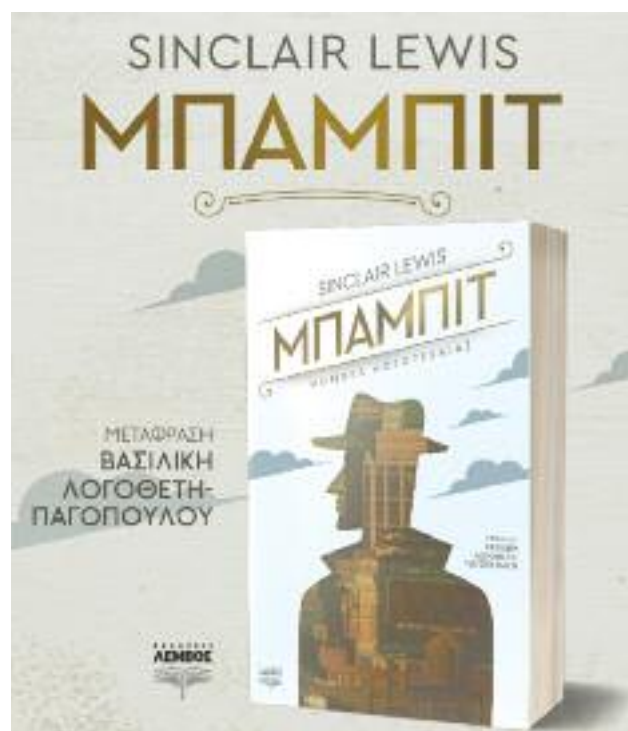
Για την ιστορία να σου πω ότι η απόφαση ελήφθη κατά πλειοψηφία (4-3) και με περιοριστικούς όρους του τύπου απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής 3 φορές τον μήνα και εγγύηση 30.000 ευρώ. Και όλα αυτά μέχρι το Εφετείο στο οποίο όπως δήλωσε ο Λιγνάδης κατά την αποφυλάκισή του «...πιστεύω πως θα δικαιωθώ πλήρως και θα αποκατασταθεί η αλήθεια».

Οργή, πόνος, θλίψη, αγαπημένε μου αναγνώστη. Και ντροπή. Πάνω από όλα ντροπή. Βαριά. Ασήκωτη. Θα κλείσω αυτό το άρθρο με μια αναφορά σε όσους ΜεΤοο ρωτούσαν: γιατί τώρα; γιατί δεν μιλούσαν νωρίτερα; Ελπίζω η συγκεκριμένη απόφαση να τους έδωσε την απάντηση.

ΤΟΥ ΜΗΝΑ
ΙΩΑΚΕΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Τσίκο
&
Λάρα

– Η όλη κατάσταση μου θυμίζει ένα ποντιακό ανέκδοτο.
– Έχεις κέφια σήμερα μου φαίνεται Τσίκο μου.
– Ε όχι, αλλά έχω να πω διάφορα... Καθόταν ο Γιωρίκας στο μπαλκόνι του και κοίταζε τον κόσμο που πέραγε. Εκείνη την ώρα τυχαίνει να περνά το σκουπιδιάρικο. Τον βλέπει ο σκουπιδιάρης και του φωνάζει:
– Κύριε, κύριε, έχετε σκουπίδια;
Και ο Γιωρίκας απαντάει:
– Έχουμε, έχουμε, δεν θέλουμε άλλα...
– Τι θέλεις να πεις; Δεν κατάλαβα...
– Πολύ σωστά είπε ο Γιωρίκας ότι σκουπίδια έχουμε πολλά, η ζωή μας είναι γεμάτη από σκουπίδια και δεν χρειαζόμαστε άλλα, κυρίως στον τομέα της πολιτικής. Ήδη έχουμε τσουβάλια ασήκωτα από σκουπίδια, μας φορτώσανε και κάτι καινούργια... Και όλα αυτά θα ενωθούν με τα ήδη υπάρχοντα, για να μας σώσουν. Χεστήκαμε κι η βάρκα γέρνει... Οι ήδη υπάρχοντες δύο υπο-ψώφιοι σωτήρες, το μόνο πράγμα με το οποίο ασχολούνται είναι πως θα ξεγελάσουν τον κόσμο... Αυτοί που έχουν τα λουριά στα χέρια τους, είναι στον ρυθμό του τραγουδιού «Στην αρχή θα φάμε χαβιράρι και μετά λιγουλάκι αστακό...», ο άλλος που έχασε τα λουριά και καίγεται για να τα ξαναπάρει στα χέρια του ακούει το «Όλο θα και θα και θα, πάψε ρε παραμυθά», ο καινούργιος είναι «Stranger in the night» και ο κοσμάκης πιο πέρα λέει το ψωμί ψωμάκι και τραγουδάει «Το μακρύ μακρύ μου χέρι ψάχνει μέσα στο πανέρι, ψάχνει μεσημέρι βράδυ για κανένα παξιμάδι...».
– Και τι έχεις να πεις για όλα αυτά Τσίκο μου;
– Μην μιλάς, μην γελάς, κινδυνεύει η ΕΛΛΑΣ... Ο Ταγίπ είναι μεγάλος μπελάς. Μην μιλάς, μην γελάς, Μπαχτσελί το κεφάλι σου θα φας...
– Α ρε Τσίκο, είσαι και στιχουργός τελικά...
– Η ζωή Λάρα μου αποτελείται από πολλά τραγούδια. Τα βάζεις το ένα δίπλα στο άλλο και σχηματίζουν την ιστορία σου. Αυτό ισχύει και για τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά και για όλους τους λαούς αρκεί να ξέρεις να βρεις και να ταιριάζεις τα σχετικά με την κάθε στιγμή τραγούδια...
– Τι τραγούδι θα μου αφιέρωνες για παράδειγμα τώρα;
– ΜΜΜΜ... ωωωωω... κρουαζιέρα θα σε πάω, ωωωωωω... γιατί σε νοιάζομαι και σ' αγαπάω... αααααα... Μύκονο και Σαντορίνη... αααααα... σαν ερωτευμένοι κοκερίνοι... ΓΑΒ-ΓΑΒ-ΓΑΒ, ΑΡΦ ΚΑΙ ΑΡΦ ΚΑΙ ΑΡΦ...

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΕΛΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Τα Πριγκηπόννησα έχουν μοναδική ιστορία.

Στο δημοσίευμα αυτό του 1953, γραμμένο από τον Mehmed Ali Kâşitci, παρουσιάζεται η ιστορία της νήσου Πλάτης, μαζί με φωτογραφίες που τράβηξε ο ίδιος σε επισκέψεις με την οικογένειά του στο νησί πριν το 1952.

Ο Mehmed Ali Kâşitci έζησε από το 1899 μέχρι το 1982 και ήταν κάτοικος της Χάλκης. Είχε σπουδάσει στα Πανεπιστήμια Κων/πολης και Γκρενόμπλ της Γαλλίας, χημικός και μηχανικός κατασκευής χαρτιού.

Το κείμενο αναδημοσίευσε το Adalar Postasi το 2016.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΣΤΑΘΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Η πραγματική δομή της νήσου Πλάτης είναι από χαλαζίτη. Το νησί έχει μήκος 300 μ., πλάτος 190 μ. και εμβαδόν 52.000 χιλιάδες τ.μ., ενώ η στάθμη του από την επιφάνεια της θάλασσας φτάνει στα 46 μ. Η περιοχή έχει θαλάσσια ρεύματα και γι' αυτό είναι πλούσια στην αλιεία ψαριών. Στη βόρεια πλευρά του υπάρχει μόνο ένα κατάλληλο τμήμα για ελλιμενισμό των σκαφών. Αυτό είναι και το λιμανάκι που υπάρχει εκεί από την παλιά εποχή. Δεν υπάρχει δηλαδή η δυνατότητα να προσεγγίσεις το νησί από άλλα σημεία, τα οποία είναι απόκρημνα.

Σήμερα έχουν κατασκευαστεί προβλήτες κατάλληλες για ελλιμενισμό ακόμη και μεγάλων σκαφών όλες τις εποχές του χρόνου, ενώ συνεχίζουν να γίνονται μελέτες για ένα πιο σταθερό λιμάνι.

Η Πλάτη και τα άλλα Πριγκηπόννησα, πλην της Χάλκης, στη βυζαντινή περίοδο χρησιμοποιήθηκε για φυλάκιση πολιτικών κρατουμένων, αλλά και προς όφελος μελών του παλατιού. Την ίδια εποχή, μαζί με το διπλανό νησί της Οξιάς έπαιζαν και τον ρόλο παρατηρητηρίου. Στην Οξιά εξακολουθούν να υπάρχουν υπολείμματα συστημάτων φωτισήμανσης. Στην Πλάτη υπάρχει κατασκευασμένος ένας πύργος, τον οποίο εδώ και 60 χρόνια οι αρχαιοκάπηλοι έχουν καταστρέψει με την ελπίδα ότι θα βρουν κάποιο θησαυρό.

Το 860 ο Πατριάρχης Ιγνάτιος έφταξε στο νησί ένα Μοναστήρι αφιερωμένο στους Αγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, ενώ υπήρχε και ένας ναός στο όνομα της Υπεραγίας Θεοτόκου. Τέσσερεις αποθηκευτικοί χώροι που υπήρχαν στο υπόγειο κάτω από το Μοναστήρι και ήταν κατασκευασμένοι από την ελληνιστική εποχή, χρησιμοποιήθηκαν μετά

από τον 11ο αιώνα ως φυλακές και κρατητήρια. Σε αυτές τις φυλακές εγκατέλειπαν τους κρατούμενους μέχρι θανάτου. Εδώ με εντολή του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Ε' φυλακίστηκε και ο Πατριάρχης Βασίλειος.

Τα απομεινάρια των φυλακών ήταν ορατά μέχρι τα τελευταία χρόνια. Στο δυτικό άκρο του νησιού υπήρχε περιτειχισμένο οικόπεδο πλάτους 10 μ. και μήκους 13,5 μ. στο οποίο υπήρχαν τείχη ύψους περίπου 3 μ. Ήταν τα απομεινάρια του τότε Μοναστηριού.

Τα πλοία του Musa Celebi και ο στόλος των Βυζαντινών ναυτικών δυνάμεων το 1412 ναυμάχησαν μπροστά σε αυτό το νησί.

Το 1850 ο Εγγλέζος επιτετραμμένος Σερ Χένρι Μπούλβερ, ο οποίος υπηρετούσε στην Κωνσταντινούπολη, αγόρασε το νησί και άρχισε την ανέγερση ενός κτίσματος στον τύπο μεσαιωνικού πύργου σαν το Windsor. Δυστυχώς όμως ο Σερ Χένρι Μπούλβερ δεν μπόρεσε να πάει και να κατοικήσει εκεί, όταν τελείωσε το έργο το 1854. Επειδή λοιπόν δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει στα έξοδα του κτηρίου, το πούλησε στον Μεγάλο Βεζίρη της Αίγυπτου.

Σε επίσκεψή του στην Κωνσταντινούπολη το 1884, ο συγγραφέας Gustave Schlumberger ενημερώνει ότι Αιγύπτιοι υπάλληλοι προσπαθούσαν γύρω από τα κτήρια και τον πύργο να φυτέψουν και να καλλιεργήσουν κάποια φυτά. Έγραφε ότι ο επισκέπτης βλέποντας τα κτήρια που βρίσκονταν επί 30 χρόνια στο νησί, παρουσίαζαν όψη ερήμωσης.

Στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο λέγεται ότι ένας Χαλκινός κτηνοτρόφος με το όνομα Βασίλης, είχε αφήσει για βοσκή επάνω στο νησί πρόβατα και κατσίκια. Μέχρι τον θάνατό

του ο Βασίλης έζησε στο νησί, επωφελούμενος από το Αγίασμα που υπήρχε εκεί. Ζούσε με τα πεσκέσια που έφερναν στο Αγίασμα οι ψαράδες, οι οποίοι το επισκέπτονταν. Ο άνθρωπος αυτός, που ζούσε εκεί σε άγρια κατάσταση σαν τον «Ροβινσώνα Κρούσο», τράβηξε τότε ακόμα και την προσοχή του Μουσταφά Κεμάλ. Η μοίρα του όπως παραμένει άγνωστη. Πιθανολογείται ότι πιθανόν δέχτηκε επίθεση κάποιων κακοποιών, οι οποίοι έφτασαν στο νησί.

Όπως οι ψαράδες που διανυκτέρευαν στο νησί, έτσι τον κολάκευαν και διάφοροι τυχοδιώκτες που έφταναν σ' αυτό. Επίσης από τις ακτές του Μοδιού τα θαλασσινά ρεύματα έφερναν εδώ κατά καιρούς και τους ερωτευμένους, οι οποίοι ανοίγονταν με βάρκες στο πέλαγος.

Το 1946, χρονιά που περιηγηθήκαμε στο νησί, ο πύργος ήταν σε καλή κατάσταση. Τα μόνα που είχαν ραγίσει ήταν τα τείχη της κατοικίας, η οποία βρισκόταν στην κορυφή. Επίσης είχε πέσει και η σκεπή του κτηρίου.

Φαίνονταν επίσης τα υπόγεια κελιά της φυλακής, το Αγίασμα και τα τείχη της Μονής στο τέρμα του νησιού, με θέα προς το νησί της Οξιάς. Οι φωτογραφίες που τραβήξαμε βεβαιώνουν την κατάσταση εκείνης της εποχής. Σήμερα στη θέση του κτίσματος της κορυφής υπάρχει ένα καταπληκτικό χαμάμ. Το κτίσμα της παραλίας μετά από επισκευή, άρχισε να προσφέρει τις υπηρεσίες του.

Η νήσος Πλάτη λοιπόν, που κατά τη διάρκεια των αιώνων, είχαν καταστραφεί και ερειπωθεί τα κτήριά της και είχαν γίνει καταφύγιο για τους ψαράδες, τους γλάρους, τους τυχοδιώκτες, τους κακοποιούς που κατέφθαναν εδώ, μεταβιβάστηκε στο τουρκικό Πολεμικό Ναυτικό. Το νησί ανοικοδομήθηκε και έγινε ένα μοντέρνο επιστημονικό κέντρο.

